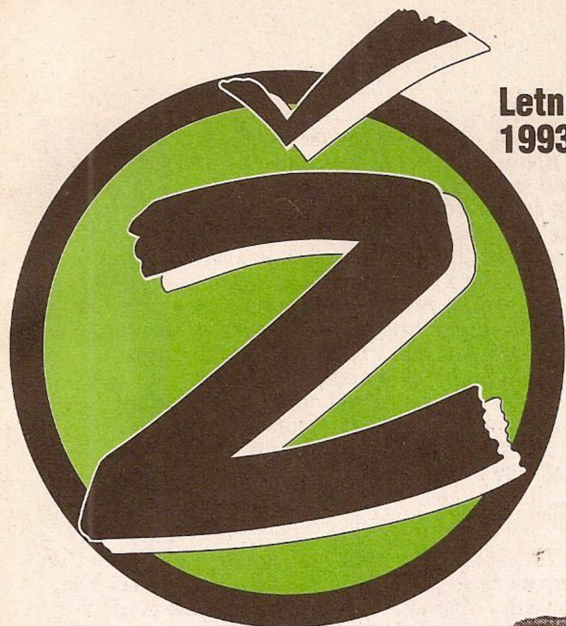

Letnik 2, štiriindvajseta cifra, izšla 8. septembra 1993, cena borih 140 SIT

24

Dober, o ja, pa je!!

intervju

JANEZ ZMAZEK

športna zgodba:

BEN JOHNSON

film:

SHARON STONE

glasba

2 unlimited

... pa še horoskop, žnabltalk, raznorazne zanimivosti, smešnice, res preprost besedolovci, križanka, motociklizem, rubrika za izgubljence in še marsikaj...

...treba je že, mislim, predstavit klapo, ki dela Ž, pa smo rekli, bomo kar v uvodu to opravili, no, Jonas je tako bogi, sploh miru nima, pa vse obvlada, no, saj je kar kul, no, samo če ne bi skoz kaka mona visela pri njem, bi se še kaj pametnega zmenili, Matjaž Ambro zvani Žič išče punco in mu Red Hot Sonja zdaj rihta eno kolegico, on pa je tako sramežljiv, da kar muziko na RGL-ju vrti in je sploh ne upa poklicat, Tine je en iz Dela Revij, tako, tihavodabregovedere, eden od šefov, ampak ziher je kul, če ne, ne bi bil tukaj, Sonja, Red Hot Sonja zvana Sonček, obvlada telefone, ona je kriva, ona je tista, ki je Mucyja vzela v uredništvo, res, Jonas o tem ni nič vedel, šele naslednji dan je zvedel, je bilo že prepozno, ker je Mucy že prebrskal vse predale in popil kolonjsko, da bi mu iz ust Macho dišalo, Anja, vi sploh ne veste, kako tiho bitje je ona, cel dan tiho, pridno piše za Ž, pa študira dva faksa naenkrat, pa dober dekolte ima in noge do tal, ej, anbelivabl, Egist je pa total nor, vedno kadar pride, potem kaj ne dela in je kak računalnik razsut, kaj je s tem tipom, bomo vprašali Zvoneta, ja, Zvone, prva kitara Ž-ja in najboljbogo bitje, ker mu vsi nosimo članke tudi po cel teden prepozno, ampak on je pridna dušica in vedno se trudi, da je Ž tak, kot mora bit, Milo Van Pašeknez, njemu pa vse tako paše, da je že kar bolan od tega, ampak je čist kul, ej, Milo je tako milo bitje, tak medvedek, bi ga kar v posteljo vzela, pa pod povšter, da me ne bi bilo strah, Sergija Tratnika redko vidimo, kaj prinese, da se režimo, potem pa gre v ilegalo, Mateja, tako je luštna, spominja na infarkt, tako nam je pri srcu, pa Iztok zvani Dimc, obvlada, a ne, kamplc, dežurni alkimist, pa Dražen LJ, prva rolka Ž-ja, če ni na dilci, je bolan, moram pohvaliti še Borisa in Matjaža, od njunih slik najbolj dol padamo, premalo placa je za vse, zdaj vam ponosno izročamo nov Ž, saj pravimo, vsak nov Ž, novo doŽivetje, we love you...

Uredništvo

Ekskluzivno!!! Še čisto vroče novice iz Londona pošilja Max Powerhose!!!!

Age of Aquarius

Predsednik Nixon ga je očrnil kot bogokletnega, generalissimo Franco ga je ožigosal kot nemoralnega, hčerka britanske kraljice princesa Ana pa je tako uživala v njem, da si ga je šla ogledat dvakrat, in da je celo plesala na odru. Govorimo o mjuziklu Hair - Lasje, o fenomenu poznih šestdesetih let, vrhuncu nasprotovanja mladih Američanov vietnamski in hladni vojni. To je bila zora dobe vodnarja in hipijevskega oznanjanja ljubezni in miru. Zdaj bo to izobilje ljubezni, v kateri je bilo dovoljeno vse, ta energija neskončne mladosti, znova zajela London s povsem novo verzijo tega slavnega mjuzikla. 4. septembra bo otvoritvena predstava v londonskem gledališču Old Vic. Tistim, ki vedo kaj več o njem, naj povemo, da sta soavtor in originalni član igralske zasedbe, ki je leta 69 z njim osvojila Broadway, James Rado in Galt McDermot, dolge mesece tesno sodelovala z režiserjem Michaelom Bogdanovim pri revidiranju besedila in piljenju glasbe, da bo predstava enako sveža, kot je bila prvič. Zanimanje je izredno, kajti London je v teh mesecih naravnost zasvojen s pop nostalgijo.

Preprosti McCartney

14. september bo tudi londonski začetek največje svetovne rock'n'roll turneje, kar jih je Paul McCartney imel. Ko so ga vprašali, zakaj je pri 51-ih letih treba najbogatejšem rockerju na svetu prirejati tako naporno turnejo, je odvrnil: "Čutim obvezo in dolžnost do občinstva, ki mi je ostalo toliko let zvesto." O prijatelju Johnu Lennonu je dejal: "Bila sva si zelo blizu, med drugim naju je družilo dejstvo, da sta nama umrli materi. John je vedno rad dominiral ženskam. Beatli so razpadli zato, ker je moral napraviti prostor za Yoko. Ona je bila pač taka ženska. Ni ga hotela deliti s komerkoli drugim in zato se je poslovil od nas." O svojem zakonskem življenju je povedal naslednje: "Tako kot jaz gledam na stvari, mora človek biti po poroki zvest svojemu partnerju."

Pussy mora imeti čudovit videz

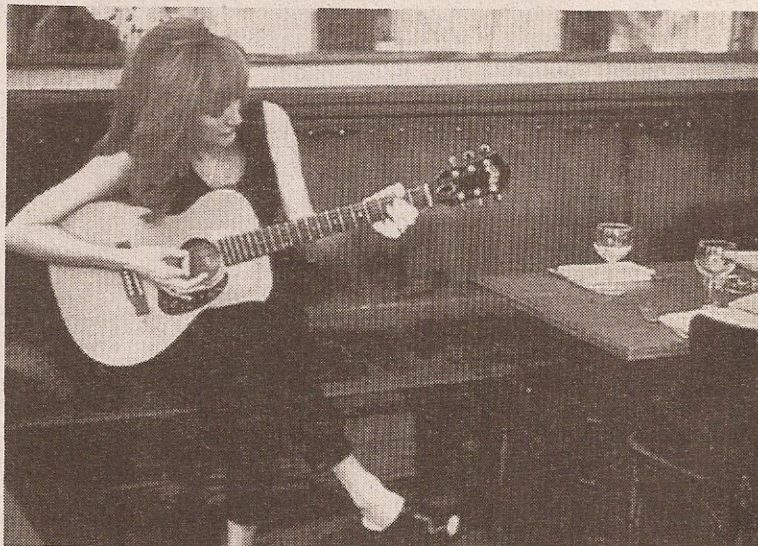
V angleščini ima izraz pussy več pomenov: mačkica, mlado dekle, pička, ženska kot seksualni objekt, itd... Seksualni prizvok te besede so izrabila tri čedna dekleta, ki so v Londonu ustanovila dekliški seks kabaret z naslovom Pussies Galore. Z zelo golim showom nastopajo v nočnih klubih, toda od rok jim gre tudi prepevanje, in v prihodnjih dneh bodo izdale prvi single Riding The Bullet. Vodilna, ne povsem rosna pussy v trojici je tridesetletna Josephine White, ki ima natančno izdelane pojme o tem, kaj pomeni biti pussy. "To je več kot polna zaposlitev. Ne gre samo za dva ali trikrat tedenski nastop v nočnih klubih, temveč za način življenja. Bistvenega pomena sta spalnica in postelja. Če nisem na zabavah ali v klubu, preživim čim več časa v postelji. Vse svoje prijatelje sprejemam v postelji. Poslovne pogodbe sklepam v svojih satenastih rjuhah. Moške že od prvega dne naučim, da mi prinesejo zajtrk v posteljo. Če imaš mačka, pa ti morajo ponuditi še šampanjec. Toda pussy mora imeti vedno čudovit videz, tudi če ima hudega mačka!"
Josephine ne skriva, da ima rada ženske, ker so " manj agresivne in radikalne," vendar pravi, da še vedno išče pravega.

Pretepeni Axl

Obžalovanja vreden je pevec Guns N' Roses Axl Rose, ki je strahotno trpel pod trdo roko svoje nekdanje zaročenke Stephanie Seymour. Trpel je tako hudo, da jo zdaj toži zaradi fizičnega napada. Stvar ima zapleteno zgodovino. Lepa in prsata Stephanie je namreč mirno odnesla prstane in nakit, s katerimi jo je ozaljšal zaljubljeni Axl in ni hotela odgovoriti na njegovo zahtevo, naj mu vse skupaj (v vrednosti 100.000 funtov) nemudoma vrne. Ogorčeni pevec se je odločil za maščevanje: vložil je tožbo, v kateri ji očita fizični napad in čustveno zlorabo. Rose pravi, da je dobil buške lanskega božiča, ki sta ga praznovala v vili na Malibuju. Trdi, da se ga je lotila s pestmi. Težava pa je v tem, da svojih očitkov ne more dokazati. Pač pa lahko Stephanie dokaže, da jo je odnesla s črnim očesom. Pretkana dama se je namreč takoj po prepiru fotografirala.
Axl zdaj trdi, da mu je zagrozila z objavo inkriminirane fotografije, če ne bo odnehal s terjatvijo nakita. Toda od muh ni tudi Axl. Novinarjem zatrjuje, da bo nakit prodal in denar vložil v sklad za seksualno zlorabljene otroke.

Zažgolela je tudi gospa Boss

Kapo dol za Patti Scialfa, gospo Boss, soprogo Brucea Springsteena. Njen prvi single, ki ga je napisala povsem sama, je zagledal luč sveta minuli teden v londonskih trgovinah. Naslov mu je dala As Long As I (Can Be With You). Pesem je izluščila s svojega prvega albuma Rumble Doll, na katerem je vse pesmi napisala sama. Menda je vloga njenega soproga zreducirana samo na občasne zvoke solo kitare in posamezne akorde klaviatur. Zlobni jeziki pravijo, da bo morda to zadostovalo, da se bo povzpela v zvezdnato nebo.

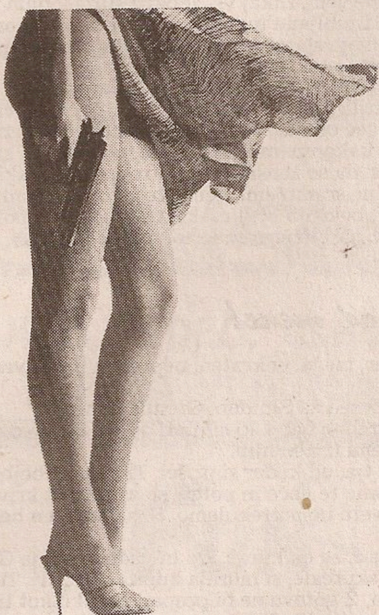
Patti Scialfa

ČVAKA

SKUŠNJAVE

Vse kar mora vedeti dobro obveščeni hippie.

ČVAKA: lat. (chvaka lucida) je norec v lahkotnejši izvedbi, nekoliko načet, počen, odštekan, na robu resnične norosti, človek, ki je pripravljen peti na drevesu in lahkotno tekati po avtobusu. Opomba: Če se vam primeri, da imate v ustih cigareto, iz škatlice pa jemljete novo, dobrodošli

nakit

Ena pištola za trikrat - pištolica je samo ena, prodajajo pa jo s tremi naboji (za taščo, sosedovega psa in Stojana Auerja). In imate tako eno pištolo za različne priložnosti. Vse skupaj za štirideset dolarjev.

IN

NESPODOBNO POVABILO - Robert Redford je definitivno "in" Demi Moore.
HITRE DIETE - petminutne diete so po zadnjih raziskavah najpreprostejše. V petih minutah organizem ne zazna lakote, ni vrtoglavic, slabe volje, razdražljivosti in kar je najpomembnejše - ni hujšanja. Bolje da ljulja, nego da žulja!
VEČ UR NA ZAPESTJU - za bildanje mišic, potrebnih pri samozadovoljevanju. Sprostitev, kot jo še niste doživeli!
POČITNICE - še nekaj mesecev, pa gremo spet!
ADULT CHANELL - ob ogledu prosite za pomoč svojega najstnika, da bo tolmačil položaje.
SKY ONE - kodiran od prvega septembra. Ste se vsaj ozrli okrog sebe: "Hudiča, kdo pa so ti ljudje? Žena? Otroci? Kaj je to?"

ljudje

Janne Tripplehorn pravi, da ima dieto za vas. Jeste lahko prav vse, kar ni v zvezi s hrano, pa kljub temu shujšate. Skrivnost, trdi Tripplehornova, je v kombinacijah. V osemdesetih, ko je bila debela in neuspešna poslovna ženska, si je predpisala dieto, ki jo je po uspešnem hujšanju opisala v knjižni uspešnici Jejte beton in shujšajte: za večerjo kilogram betona z litoželeznimi traverzami. Obrok morate pojesti do konca, če vam ne uspe, ga prihranite za naslednji dan in tako naprej. Zdravniki so proti in trdijo, da so rezultati zgolj kratkotrajni, poleg tega pa je dieta nezdrava za ženske po menopavzi in moške nad 35 leti.

lepota

Žensko lepoto so merili že z vsem mogočim, najnovejši kazalec šarma in privlačnosti pa je njen skrajni severni del. Namreč teme, zatrjuje Izmet Fekali, lastnik nekega ljubljanskega fast food centra. Za primer ponuja novo zvezdo med svetovnimi super manekenkami Ug Lybitch (na sliki).

PRIIMKI NA S - because we say so. Zamenjajte priimek, ali pa se vrzite v morje.

IN - OUT RUBRIKE - še niste siti ljudi, ki vam solijo pamet, kaj je prav in kaj ne? Če ste redni bralec tovrstnih rubrik, morda ni napak začeti razmišljati o knjigah Harakiri na 101 način ali I Cut My Head Off (How to Cure Stupidness).

UČENJE VOŽNJE V AVTOMOBILIH HONDA - vozniški izpiti so definitivno out. Kadar vas ustavi policaj, je najboljša obramba v smislu: "Kako naj vem, kateri znak je to, če pa nimam izpita?"

SANTA BARBARA - na svetu obstajajo tudi zanimivejše metode samotrpinčenja. Zobozdravniki, samozabadanje bucik v oči, Nedeljskih 60...

KUHANJE MULE - ts, ts, to pa ni lepo. To počnejo otroci. Ne bodite užaljeni.

OUT

modni dodatki

Najnovejši objekt poželenja se imenuje pe-nis in sploh ni nov, saj je bil priljubljen že pred stoletji, zdaj pa se zmagoslavno vrača. Gre za indijski zamašek, za katerega material prijazno prispeva posebna vrsta kozlov, ki žive po vsem svetu, njegovo telo pa je tako tanko, da ga lahko potegnete skozi večji prstan. Rafinirano, a poceni: primerek lahko najdete pri vsakem prijatelju.

Pozdravljen Easy Mucy!

Tvojo rubriko Vruuum, kakor seveda vse druge, spremljam redno. Kakor ti sam, sem tudi jaz spačkar. Verjemi, da sem do sedaj imel v svojem hangarju od GS, CX, vendar tako, kot s 2CV, se nisem imel nikoli. Poleti odpreš streho, daš malo naglas muziko, gajbo pijače v prtljažnik in na morje! Počutiš se kot gospod, ali ne? Poglej BMW-jev, golfov in jugičev je na kupe, dobro zrihtanega spačka pa moraš iskati. Ko sem še živel v Kopru, sem ga dosti sračkal z AS-ovci. V tvoji rubriki Vruuum pa žal še nisem zasledil ničesar o citroenu DS. V Gente Motori je pred nedavnim pisalo, da je DS bil takrat najboljši avtomobi, kar so jih kdaj izdelali, kljub letom pa se lahko celo sedaj, ko je elektronika v vsakem avtomobilu, kosa z današnjimi vozili. Ko boš pri volji, daj opiši tudi drugim ta stroj, tebi pa želim še veliko srečno prevoženih kilometrov.
Andrej, Ptuj

Andrej, Mucyja žal ta trenutek ni v redakciji, nekje se goni po Evropi, zato boš na njegov odgovor moral počakati do prihodnje cifre. Mu bomo pa povedali, da si pisal. Pozdravljen, nori spačkar!

Dragi Ž-jevci!

Ne mislim izgubljati besed, ki so v zvezi z vsebino Ž-ja. Priložila sem etiketo z mojim naslovom, ki jo nalepite na naslovno stran vaše revije. Prosim, da si dobro ogledate poštno številko, ki ste jo napisali vi, in tisto ki jo je napisala uslužbenka na pošti. Je precej razlike. In zaradi te razlike dobivam Ž en dan kasneje kot ostali naročniki. Zato vas zelo prosim, če bi od zdaj naprej uporabljali cifro 61110 in ne 61260.
Ob tej priložnosti bi vas tudi prosila, če bi mi podaljšali enoletno naročnino na Ž, ali moram še enkrat poslati naročilnico?
Upam, da ste znali prebrati, če pa ste imeli težave, se opraščam. Lepo vas pozdravlja
Tina, Ljubljana

Draga Tina, tvoje pismo smo komisijsko prebrali in ugotovili, da so tvoji n-ji silno podobni u-jem, da imaš izrazite ž-je, b-ji pa bi lahko bili ostrejši. Vseeno pa smo tvoje sporočilo znali prebrati. Sorry, ker smo zamočili s poštnimi številkami, od zdaj na prej bo vse v redu, za podaljšanje naročnine pa ti ni treba skrbeti. Vsem namreč preprosto pošljemo novo položnico, kdor jo plača, mu naročnino podaljšamo. Okej?

Izgubljenci

V zadnjem času je na naše uredništvo priromalo nekaj pisem s klicem na pomoč. Ja, sem ga srečala tam, bil je tak in tak, pa nisva izmenjala naslovov, pa bi ga rada še ponovno videla, in prosim pomagajte mi in objavite pismo. Okej, okej. Tu je nova rubrika, namenjena prav temu. In če se je vam pripetilo kaj podobnega, ne odlašajte, obrnite se na Ž.

Primož in Jure!
Videli smo se v drugi polovici avgusta, v kampu Gozd Martuljek. Na bazenu smo se večkrat spogledovali, vendar nobeden ni zbral toliko poguma, da bi se spoznali. Imata tudi sestrici, ki imata blond lase, s katerima sta se večkrat spuščala po toboganu. Vajini prikolici sta bili nasproti najini, ki je imela sivo ograďo. Primož, imaš do ušes dolge ravne črne lase in sinje modre oči. Visok si okoli 180 cm. Vaš avto je rdeč Audi. Jure, imaš srednje dolge, rahlo vzvalovane, svetlorjave lase in rjave oči, si malce manjši od Primoža (okoli 175 cm). Imate zelen kombi. Midve sva Mateja (15) in Katarina (14). Katarina ima daljše svetlorjave lase in zelenorjave oči. Jaz pa imam srednje dolge, vzvalovane svetlorjave lase in rjave oči. Na žalost nosim tudi očala. Visoki sva okoli 170 cm. Zelo radi sva se tudi smejali. Po obnašanju sodeč smo se hoteli spoznati, pa nam takrat ni uspelo, zato pa bi se lahko spoznali sedaj. Če vama je do tega, pišita v uredništvo, od koder nama bodo poslali vajino pismo.
Šifra: Martuljek

Dejan!
Spoznala sva se konec julija v Umagu. Imaš rjave lase, postrižene po vojaško, rjave oči. Na sebi si imel temno rdečo majico in kavbojke. Živiš nekje v Mostah in hodiš na srednjo trgovsko šolo. Se še spominjaš Barbare, ki si jo srečal v Za-zaju? Prišla sem s prijateljico in ves večer sva se spogledovala. Ko sem odhajala, si prišel k meni. Malo sva se pogovarjala, dal si mi svojo telefonsko številko in dogovorila sva se, da te pokličem. Žal pa sem številko izgubila. Če ti je do tega, se mi oglasi. Na uredništvu imajo moj naslov. Šifra: Diesel

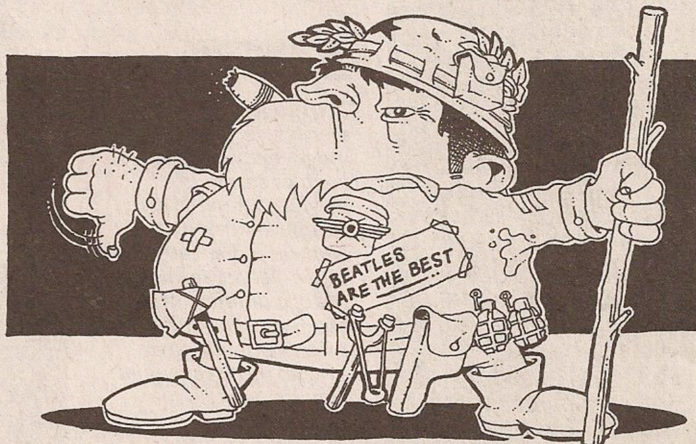
Draga Maja iz 23. cifre!

Piše ti ena zahojenih bab, ki obožuje Jonasa, ki misli, da je Jonas džek, in ki enako misli o celotnem Ž-ju in njegovi redakciji. Res ne vem, kako so lahko okviri v tvoji betici tako ozki, da ne prizanašajo niti drugače mislečim. O.K, ma oštja, če ti Ž ni všeč, ga fukni v peč ali kam drugam. Glede na to, cara mia Maja, da tudi tvoji možgani niso poželenja vredni, ti ni treba soditi o tem, čigavi so za v smeti.
Ja, zdaj si pa res eno usrala! Da drugod po Sloveniji ne vemo kaj je lajf! Potem pa verjetno še nisi bila na Primorskem. Če res ne vemo, kaj je lajf, potem res ne vem, zakaj vsi žabarji silite k nam na Primorsko. In če misliš, da je Ljubljana res center sveta, ti ne preostane drugega, kot to - odreži si svojo slame polno glavo! Saj ne, da imam kaj proti Ljubljančanom, samo takšne izjave me ful razpizdijo.
Pa še nekaj za ogabnega črva Gorana! Verjetno si eden takih frikov, ki jih je ravno zapustila kakšna beka in so zdaj jezni na vse ženske. Ne misli si, da si kaj več od nas, če imaš namesto dveh še tretjo nogo, ki pa jo verjetno nimaš kako uporabljati, glede na stališča, ki jih imaš do žensk. To je pa res, da so ženske bolj potrebne od moških (jaz že) in se tega niti najmanj ne sramujem. Ker si verjetno s takšnimi možgani še dolgo ne boš našel beke, ki bi šla seksat s tabo, ti priporočam, da se čimprej spraviš do najbližjega sex shopa. Lep pozdrav.
Andreja, Izola

Zdravo še od mene!

Najprej: Ž je super, mega, enkraten, nepremagljiv, izvrsten, • ševečhvalevreden.
Zdaj pa še nekaj besed za Simono, Gorana in Majo.
Simona: Tako potrebne babe, ki si jih ti opisala, so redke in je povsem očitno je, da si ti ena izmed njih.
Goran: Pojdi lepo tja, od koder si prišel. Ti kakšne bejbe gotovo še nisi imel v rokah, nobena te noče in potem so za to spet krive babe. Takšnih kot si ti, na tem svetu ne potrebujemo. Si samo še en bedak več na tej naši zemlji.
Maja: Praviš, da je Ž za en kurac. Da bi vedela, kaj je Goran napisal in kako so ga punce skurcale, si morala kupiti obe cifri. Torej ga kupuješ! Pa tudi če ga ne bi, Ž gotovo ne bi propadel. Tako kot ti praviš, Ž ne bo boljši, to pa zato, ker boljši kot je, ne more biti!
No, dovolj bo. Jezo sem stresla na papir in mi je dosti lažje. Ž-jevci, dobri ste, pravzaprav odlični in kar tako nadaljujte. Ne ozirajte se na take idiote, kot so Goran, Maja... Way to go!
Slavica, Maribor

BESEDOLOVCI!

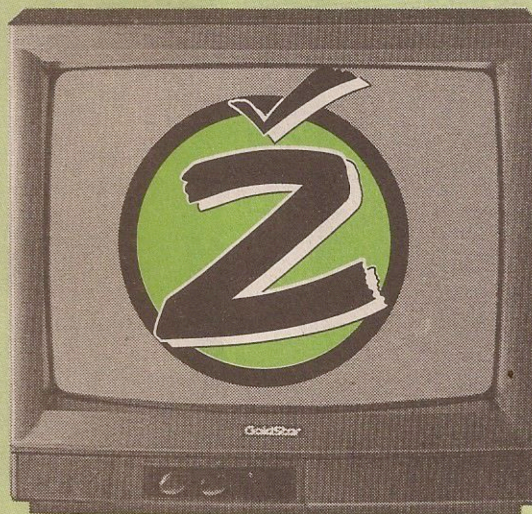
V redu, kaj? Nagrade in to. Gremo kar naprej, brez milosti! Pravilna rešitev iz prejšnje številke je seveda:
MECLAVOZAPO - OPAZOVALCEM
Tako. Srečne dobitnike (farbni TV in drugo) je izžrebala Maša (točno, tista, ki piše dnevnik...). Srečneži se ji lahko lepo zahvalite, vendar je raje ne osvajajte, ker je ostra. Prvo nagrado (TV) pa tokrat pobaše:

Dragica Stojakovič, Cesta 1.maja 69, 64000 Kranj

ČESTITAMO, ČESTITAMO, ČESTITAMO, ČESTITAMO, ČESTITAMO!

Tolažilne nagrade (ure ZEON) pa prejmejo: **Sebastijan Ciringer, Cmureška 1, 62230 Lenart, Andrej Fijačko, Sallamines 4/a, 61420 Trbovlje, Vid Šere, Langusova 10, 61000 Ljubljana, Primož Vrhovec, Kogojeva 1, 61000 Ljubljana, Matej Pehnec, Trg D. Kvedra 10, 62000 Maribor.**

In spet naprej. Pravila igre poznate? V Ž-ju morate med vsemi članki najti besedo, ki je napisana narobe. Na primer, če v nekem članku najdete takle stavek:
... lopata mu je presekala lobanjo nad ušesom, da so možgani kar ilincirpš. je nagrada že skoraj vaša. Ker je v stavku ena čudna beseda, ki jo dešifriramo tako, da jo preberemo od zadaj naprej: "ŠPRICNILI"! Pravilno rešitev (besedo) napišete na kuponček, ga prilepite na dopisnico in ga pošljete na naš naslov: **Revija Ž, Delo revije, Dunajska 5, 61000 Ljubljana. Pozor, brez kupončka ni nagrade!**
Še namig: besedo iščite v Ž-ju. Tako.
Kaj pa nagrade? Spet televizor, barvni, s teletekstom in daljincem! Model se imenuje **GOLDSTAR 51 - 9902**, boljšega ni!
Pa to še ni vse! Tolažilne nagrade so spet v igri, pet ur **ZEON**. Vse nagrade prispeva **EMONA OBALA KOPER!**
Srečno!

Ime in priimek: ____________________

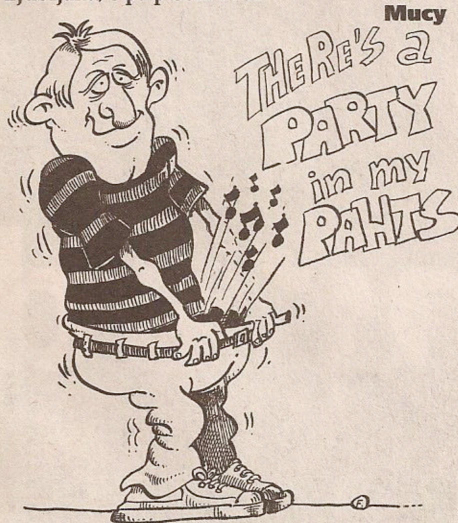
Naslov: ____________________

Rešitev: ____________________

Piši, riši, pesni!

V prejšnji številki smo vas povabili k sodelovanju. In prvi izdelki so že prispeli. Za začetek objavljamo zgodbici, ki sta ju spisali Helena iz Prelož in Petra iz Ljubljane ter risbi, ki ju je narisal Frenk Kejžar, Cesta Revolucije 1, 64270.
Vas, dragi čitatelji, pa ponovno pozivamo da napišete zgodbe, ki so se vam pripetile, o katerih ste sanjali, za katere mislite, da bi jih morali tudi drugi poznati. Vabimo vas, da napišete kakšno lepo pesem, narišete kakšno zanimivo risbo... In svoje delo pošljete na naslov uredništva (Revija Ž, Dunajska 5, Ljubljana) s pripisom PIŠI!

Mucy

Babje teme.

Pa sem bila nekoč vendarle napol pijana

Nemočnost pijanega. Grotesknost časovnega neskladja z neresničnostjo realnosti. Daj, premagaj me satan in me pusti pri miru. Glej, ne odhajam, pa sem vendar zmeraj na begu. Lahkotna morečnost pozabljene duše se je utopila. Lahkotnost se je rodila v kozarčku in se seznanjena z resnico v njej tudi utopila. In vino veritas. Nemoč pozabljenih se zrcali v njihovih nemočnih poskusih ustvarjati. Biti priden. In vino veritas. Opojna resnobnost meje smrtnosti. Čakajoča na Rešitelja se potapljam v umazaniji obveznosti. Daj, popelji me po travniku navzdol do reke. Ne dokončujem, pa vendar je konec tisti, ki veleva potrošiti. Raztrošiti. Potrošiti še zadnji delček. Živeti za zadnji košček jokajočega ptička.

Helena

Brez besed.

Zgodba

Povsod je rdeča svetloba. Punce dobro vedo, čemu prihajajo sem. Čemu sem prišel jaz? Nocoj sem v baru, jutri bom v nekem drugem baru, ampak saj je povsod enako. Že cele mesece se mi vsi dnevi in vse noči končujejo z zmeraj istim okusom po nedoživetem in izpuščenem. In tako pijem pivo, gledam ženske na plesišču, luščim kikirikije, poslušam glasbo, gledam ženske, gledam ženske, pijem pivo, gledam ženske - dokler mi pred oči ne priplava podoba neke druge, odsotne ženske, dokler barve ne zbledijo, potem pa spet pijem pivo, luščim kikirikije, poslušam glasbo, gledam ženske. Takrat pa: "Hej fant, pojdiva nekam," te tvoja nočna vila pocuka za lase. In potem na obrazu začutiš dvoje krotkih rok, njen dih, njene ustnice. V goščavi zmršenih pšeničnih las poiščeš njen obraz. Daš ji roke pod krilo in jezik v usta. Ko ti ga izvleče iz hlač in ji ga porineš noter, je vsa tvoja. Poslušaš nežno stokanje, ti pa nabijaš, nabijaš,... Medtem ko se ona oblači, si ti prigovarjaš. Pozabiti, zbrisati. Pozabiti vse te umazane cipe, ki sem jih kdaj imel, vsa tista meglena jutra, ko sem se od njih vračal brez denarja in brez vsakega zaupanja v življenje. Ležati. Tiho spati. Nič misliti. Nič iskati.

Petra

unlimited

TECHNO - NO LIMITS

Tehno glasba ali kar tekkno trend, katerega ekspanzijo lahko spremljamo zadnja tri leta, je prav letos dokončno dobil tisto dimenzijo, ki ga vsak tak in podoben pojav na popularni sceni potrebuje, da lahko rečemo, "tole pa je že za v knjige". Te knjige naj bi bile seveda almanahi in leksikoni, ki ostanejo za večno, kar pomeni, da že ni več bojazni, da bi novi trendovski vetrovi, ki vsak hip lahko zapihajo izza vogala sosednje ulice, na horuk pospravili s technom.

Zgodovina techno muzike je pravzaprav razvoj elektro glasbe. Ta pa se začne že v prvi polovici sedemdesetih let, ko so začele delovati skupine, ki so se za tisti čas ukvarjale s hudo napredno produkcijo. Kraftwerk, Tangerine Dream in podobne so kot osnovni instrumetarij uporabljale izključno električne (kasneje elektronske) naprave, ki so šele v drugi polovici sedemdesetih dobili ime sintetizatorji zvoka ali sintesajzerji. Ritem pri tej praelektronski godbi je bil prav tako sintetičen. Tehnološke inovacije so torej odprle nove glasbene horizonte. Uporabnost novih tehničnih izumov je bila neskončna. Prav Kraftwerk so svoj kreativni potencial najprej usmerili v za tisti čas dokaj abstraktno, minimalistično smer (njihov prvi album Autobahn, 1974), ki pa je z leti postal bistveno bolj dinamičen glasbeni izraz z izrazitejšim ritmom in dodelano melodijo. Tako so Kraftwerk uspeli leta 1981 osvojiti tudi prvo mesto na angleški top lestvici s skladbo The Model. Nasledniki, oziroma posnemovalci Kraftwerkov, ki so še vedno pri močeh, pa so bile skupine New Order (prej Joy Division), Human League in Ultravox. Vsi našteti in še cel kup drugih, so prav tako furali muziko, ki je bila narejena izključno s pomočjo elektronike.
Tako imenovani novoromantični elektro pop val je kasneje navrgel tudi skupino Depeche Mode. Elektro pop je v osemdesetih zelo uspeval. Proti koncu prejšnjega desetletja pa se je prej omenjeni glasbeni koncept razcepil na dve skrajnosti. Eno, ki je prinesla popy štance in je v ospredje postavljala bolj ali manj banalne melodije ter postala popularna pri nezahtevni publiki, in drugo, pri kateri so harmonije ostajale v drugem planu, dominiral pa je ritem. Tako kot vsaka revolucija v glasbi, je tudi ta zadnja, najnovejša, iz začetka desetdesetih, nekaj zasukala pri ritmu. Ta je postal agresiven, brutalen in prodoren. Ritem mašina, našponana do daske, je postala zakon, "ritem kot stroboskopska svetloba" pa vodilo vsega početja.
Publika v diskotekah, najprej angleških, je hotela še bolj trdo in neizprosno ritmično podlago, kjer se je milozvočje melodij posvem razblinilo. To je techno ali tekkno, ki je pred tremi leti dobil tudi nekoliko negativen prizvok, saj ga je veliko njegovih konsumatorjev ali navdušencev kaj hitro poistovetilo z novo vrsto mamila ecstasy, ki je mešanica umetno sproduciranih drog, kot so LSD in podobne.
Morda je na tem mestu potrebno omeniti zasedbo The Shamen, ki je prav lansko leto osvojila vrh angleške top lestvice s svojim albumom Boss Drum za založbo Mute Records in uspešnicama Love Sex Intelligence, Ebeneezer Goode in drugimi. The Shamen bi lahko postavili kot osrednji subjekt na

Ena izmed mnogih Rayevih frizur.

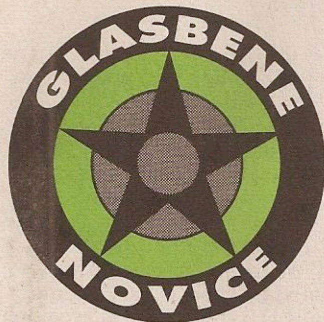
otoški glasbeni techno sceni, kamor seveda lahko prištejemo še druge izvajalce, ki pa od tega, recimo mu standard, odstopajo. Bolj artistična veja tega glasbenega trenda predstavlja krožek On-U-Sound System znanega producenta Adriana Sherwooda (njegov paradni konj je bil pred leti Gary Clail), ki v svojih projektih stremi za malce drugačno, inovativno zvočno konstrukcijo, zabeljeno z vplivi reggaeja, etno izročila in podobnim. Druga meja techna pa je absolutni techno, ki pravzaprav sploh ni več muzika, ampak le še ritem. Disko, kjer se pleše in žura samo na rezke zvoke ritem mašine. Samo to in nič več, samo toink-toink-toink in tako naprej in tako nazaj do nezavesti.
Nekje vmes, na bolj šminkerski strani, z dodatkom smešnega kvazi rapa, z odštekanim imidžem, privlačnimi ksihti in postavicami, še vedno dovolj napadalni in tako primerni za univerzalno uporabo, pa so 2 UNLIMITED.
2 Unlimited so belgijsko-nizozemska naveza, kreativni team, ki se od leta 1991 sploh ne spravi z lestvic popularnosti. Najprej samo evropskih, nato pa še ostalih, avstralskih, japonskih, indijskih, južnoameriških in končno tudi severnoameriških.

Sexy Anita v akciji.

Bend sta ustanovila, oziroma izpeljala dobro zamišljen koncept dva Belgijca, producenta in skladatelja Jean-Paul De Coster in Phil Wilde. Oba že dokaj znana in uveljavljena v diskoidnih krogih sta že leta 1990 imela pripravljenega nekaj materiala, ki sta ga nameravala prodati pod lastno znamko, se pravi drugače kot prej, ko sta delala za druge izvajalce, med katerimi so bili tudi Bizz Nizz in zasedba T99, obe znani imeni s techno scene. Založba CBA Artists je De Costerju in Wildeju ponudila sodelovanje, ki je najprej navrglo komad Get Ready For This, ki pa je bila do takrat le instrumentalna podlaga brez ustreznega vokalnega dodatka.
De Coster in Wilde sta tako morala na lov za dobrimi vokalisti... In, našla sta ju. Pevca zasedbe 2 Unlimited sta postala Ray Slijngaard in Anith Doth.
Ray Slijngaard se je rodil 28. junija leta 1971. Že pri trinajstih je veljal za enega najbolj odtrganih amsterdamskih break-dancerjev, ki so svoje spretnosti iz dneva v dan razkazovali po trgih in ulicah. Ray je nekaj malega tudi nastopal pod organiziranim okriljem različnih skupin, bodisi kot akter in glavni nastopajoči, bodisi kot spremljevalni pomočnik za razna tehnična opravila. Kasneje se je bolj neuspešno priključil nekaj rap zasedbam, kajti povsem ga je prevzel rap in njegovi idoli Ice-Cube, Ice-T in skupina Public Enemy. Pred leti je za cekin delal kot kuharski pomočnik v eni od restavracij na amsterdamskem letališču Schiphol, tako da ga še danes povsem iztiri kakršenkoli pogovor o rižu, krompirju, kumarah in podobnem.
Prsata Anita Doth je na svet prišla 25. decembra 1971. Raya je poznala že leta in sicer z žurov v amsterdamskih klubih, kjer sta se oba brezskrbno razmetavala in norela zadnjih pet let. Anita je prav tako sodelovala z raperkami v zasedbi The Trouble Sisters, ki pa ni dosegla kakšnega vidnejšega uspeha. Ukvarjala se je tudi z manekenstvom in sodelovala pri nekaj filmih. Njen še najbolj zanesljiv job je bilo pobiranje parkirnine na različnih koncih Amsterdama. Zanimivo je to, da imata tako Ray kot tudi Anita po očetu surinamske (Surinam je bivša nizozemska kolonija ob severo-vzhodni obali južne Amerike, od koder prihajata tudi dva znana holandska fuzbalerja Rajkaard in Gulit) in po materi prave nizozemske gene !!!
2 Unlimited so nastali in zavladali svetovnim lestvicam in poslušalstvu na vseh kontinentih. Video clipi, ki sta jih je režirala najprej David Betteridge in potem Nick Burgess Jones je MTV nemudoma spravila na power-play listo in kolo uspeha se je začelo neustavljivo sukati. Zanimivo je to, da 2 Unlimited dejansko že tri leta snemajo non-stop, tako da kakšnega večjega odmora med prvim (Get Ready!, Byte Records 1992) in drugim albumom (No Limits, Byte Records 1993) sploh ni bilo. Uspešnice pa se vrstijo. Za hitom Twilight Zone sta prišla Workoholic in The Magic Friend ter takoj za njima No Limit in pred mesecema Tribal Dance, danes pa je že na pohodu nova uspešnica Faces.
Prvih mest skoraj v vseh možnih državah in platinasto-zlatih-diamantnih naklad se skorajda ne da več prešteti, zato o njih takrat, kot si bomo tudi mi malce odahnili od zaenkrat še nepopustljivih 2 Unlimited, ki meljejo naprej. Če se še niste, se končno dajte - prepustite techno mlinu.

Matjaž Ambrožič

Bret Michaels na svojem ranču na otoku Malibu

BRET MICHAELS

Bret, pevec skupine Poison, je en tak fin macho, obvlada muziko, kar niti ni tako čudno, ker igra kitaro že od svojega sedmega leta. Ampak ni vse tako fino, ni vse en sam wunderkind, leto preden se je prijel kitare kot pijanec plota, so dohtarji ugotovili, da ima mulc sladkorno bolezen.
Zaradi tega se ne sekira preveč. To ima v žlahti in si ne more pomagati. Njegov ded in stric sta to imela, zato je življenje pač sprejel tako, kot je.
Čeprav se mora špikat vsak dan že od svojega šestega leta, čeprav so že davno rekli, da bo umrl, pa se fant še vedno dobro drži. Pravi, da bi večina diabetikov že umrla, če bi živela tako kot on.
Delati muziko, peti, koncertirati, dolga snemanja, žurke, babe, poleg tega pa trikrat na dan insulin in še parkrat špikanje za test krvi. Tempo, da te ubije.
Čeprav se mora strogo držati diet in paziti nase, pa se tipo ne smili samemu sebi, razmigava se, goni se okoli z bajki, žura ga, v glavnem, trudi se, da bi bil fit.
Njegova bolezen pa poleg običajnih sladkornobolezenskih težav prinaša še polno drugih sranj.
Na primer, v življenju je štirikrat padel v nezavest od insulinskega šoka. To se zgodi. Pozabiš kak detajl, potem pa cepneš.
Nazadnje se mu je to zgodilo na nekem koncertu, pred 20.000 folka na Madison Square Gardenu, ko so igrali skupaj z Ratt. Čutil je, da ne bo zdržal do konca, zmenili so se, da bojo udarili še dva komada, ampak mu ni uspelo. Padel je v nezavest, tisk pa je naslednji dan pisal, da je na heroinu.
Pogosto se je zgodilo, da so ga imeli za narkomana, ko je hodil v lekarne po šprice, nič ni pomagalo, če jim je kazal recept (kaj takega je pisakejk ponarediti). Ampak je že nekako zvozil.
Najhujše je bilo, ko je ena bedasta snažilka v hotelu dve uri pred koncertom nasadila svoje umazane glupe papke na eno njegovih uporabljenih igel v smetnjaku in naredila cel vik in krik, da je narkoman in da ima AIDS in so Breta policaji porufali, nakar je sledilo dolgo prepričevanje in jeba, pa ga nihče ni hotel poslušati, nakar je govoril z dohtarjem, pa vzorce njegove krvi so vzeli pa vzorce z injekcij, nakar so prasci policaji le verjeli in fanta izpustili.

Bret si daje injekcijo insulina – zadaj so člani Poisonov: Ritchi Kotzen, Rikki Rockett in Bobby Dall.

No, ja. Zakaj sploh pišemo take žalostne zgodbe? Zato, ljubčki moji, da mi ne boste jamrali, jaaa, jaz bi pa rad to pa to, ampak sem tak pa tak, nema, no way, poglejte si Breta, kaj ta frajer obvlada, pa vsak dan je v bistvu na robu, vsak dan se mu lahko dokončno strga film. Pa tudi za tiste, ki imate ZARES težave z zdravjem velja tale prispevek. Za vsakogar je priložnost na tem svetu. Samo ne smili se samemu sebi, najdi si cilj in ga dosezi. Reci si: JAZ TO ZMOREM! Pa bo.

Easy Mucy

HOT DOG

Davor, Marko, Ivan in Goran – Hot Dog.

Pozor, pozor! Prihaja nova ljubljanska skupina Hot Dog! Fantje so že pripravili material za prvo ploščo, samo še kakšnega sponzorja bi potrebovali, tako da če kdo kaj ve o tem, če kdo pozna koga, ki bi dal denar za dobro stvar, če kdo ima kaj denarja in želi pomagati perspektivni mladi skupini, potem se oglasite Ivanu. Tisti brez denarja pa lahko poslušate njihov komad Le naprej na vseh boljših radijskih postajah, seveda pa si fante lahko ogledate tudi živo na katerem od njihovih koncertov. Da pa jih boste vsaj malo spoznali, imate tule eno krasno fotko, pa še vsakega vam čisto na kratko predstavljamo.
Marko Bertoncelj (ex Sokoli, Mad Dog): Punce mi pravijo najlepši bobnar na svetu. One že vedo! Največ šans imajo tiste, ki poslušajo Pearl Jam in Metallico. Moj najljubši rek je: Bolje, da jaz žulim pivo, kot da pivo žuli mene.
Davor Kastelec (ex Bombe): Kontrabasist v Simfoničnem orkestru RTV Ljubljana, pri Hot Dog pa igram fretless bas in klaviature. Pred kratkim sem kupil Hammonda, zato sedaj mrzlično iščem nekoga, ki bi namesto mene igral bas. Ponudbe sprejemam pod šifro: Uriah Heep, Purple Deep. Najljubši rek pa je: Ko pije umrijet će, a ko ne pije i prije će.
Goran Breščanski (ex Dursy Bursy): Sem pevec in kitarist. Prejemal sem štipendijo za nadarjene, gimnazijo odjebal v drugi polovici četrtega letnika. Zbiram prostovoljne prispevke za povračilo štipendije. Šifra: V zaporu ni rokenrola. Moj rek je: Najprej je bil Presley, potem Jagger, zdaj pa sem jaz!
Ivan Bekčič (ex Sokoli, Mad Dog, Jani Kovačič, Marcus 5, Lublanski psi): Ma saj vse veste! Reinkarnacija Hendrixa, Prešerna in Ramba. Definitivno zatreskan v norost. Še v Polju so me klicali norec. Iščem sponzorja za kaseto pod šifro: Evrovizija bit će naša. Rek: Kdor ne dela, se ne boji žuljev.

Sonja

LAUFER

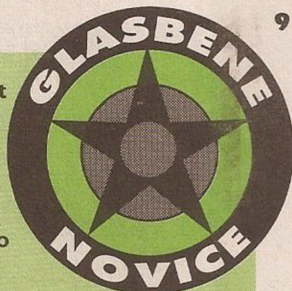
Pri ljubljanski neodvisni založbi Corona je reška skupina Laufer pred kratkim izdala debitantski album The Best Of...

Skupina, ki jo sestavljajo Urban (vokal), Ljubo (bas), Alen (bobni) in Vava (kitara), je že pet let v vrhu reškega rocka, lokalne okvirje pa je prebila šele lansko leto, ko je izdala malo vinilno ploščo z naslovom Lopov Jack. Z njega se prav gotovo poleg naslovnega komada dobro spomnite tudi pesmice Budi moja voda, ki se je veliko vrtela po radiu in je bila zelo uspešna, za oba komada pa so posneli tudi video spota, pa tudi nastopajo veliko po Sloveniji, tako da jih že dobro poznamo tudi pri nas.

Na novem albumu The Best Of... je osem pesmi, ki ponazarjajo tri razvojna obdobja skupine. Šest komadov so posneli v studiu Tivoli, kjer je vodil snemanje producent Janez Križaj, dve baladi pa so že pred tem posneli v Splitu (Moja voda) in na Reki (Dio tebe).

Lauferji pripravljajo promocijo, ki se bo začela na Hrvaškem, 16.9. pa jih lahko vidite tudi v Ljubljani in kasneje še po drugih krajih naše dežela.

(sj)

Madonna pripravlja poseben projekt za kabelsko mrežo **HBO**. Sredi pomladi naj bi izvedla velik koncert, na katerem bo prepevala samo stare broadwayske hite. Na nastop pa je že povabila nekaj zvezdniških imen, ki bodo popestrila prireditev. Eden od zanesljivih udeležencev bo **Rod Stewart**. Bliža pa se tudi Madonnin spektakularni koncert v **Mexico Cityju**, kjer bo v dveh rundah nastopila na stadionu pred 100.000 poslušalci. Vstopnice so bile razprodane že pred tedni in to v rekordnih šestih urah.

Ponovno skupaj sta **Paul Simon** in **Art Garfunkel**, najuspešnejši duet v zgodovini popularne glasbe. Od 3. do 24. oktobra letos bosta imela kar 20 koncertov zapored na isti lokaciji - **Madison Square Garden**.

Ženski trio **Wilson Philips**, ki je lansko leto skrivnostno utonil v pozabo, naj bi spet začel delovati sredi naslednjega leta, potem ko bodo članice izdale svoje solo plate.

Pevec in vodja skupine **New Order Bernard Sumner** bo v naslednjih tednih kot producent sodeloval pri snemanju singla, ki ga bo posnel trenutno najbolj slavni fuzbaler kluba **Manchester United Lee Sharpe**.

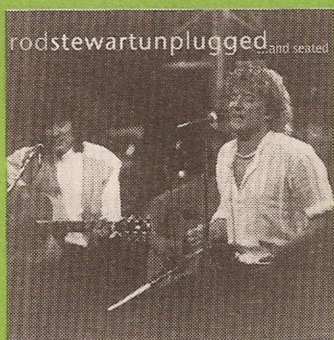
Ameriška pevka **Maria McKee** nagovarja člane skupine **Red Hot Chilli Peppers** naj bodo njena spremljevalna skupina na skorajšnji turneji. Seveda iz te moke ne bo kruha, kajti Chilliji so pravkar navrgli novi single, ki napoveduje izid novega albuma. Komad, ki nosi naslov **Soul To Squeeze** je, roko na srce (ali pa na kaj drugega) bolj za en drek.

By Any Means Necessary je naslov kompilacijskega albuma, ki bo izšel sredi tega meseca. Gre za projekt, ki ima protirasistično vsebino in pri katerem so združili sile številni znani angleški pop in rock umetniki, med njimi: **Suede, The Shamen, Bjork, Mega City Four, Ned's Atomic Dustbin, Jamiroquai, The Farm, Saint Etienne, Oui 3, Back To The Planet, Army Of Lovers** in drugi.

Rock balet **Billboards**, za katerega je glasbo prispeval **Prince**, gre odlično v promet. S peto ponovitvijo so organizatorji zaslužili že več kot pol milijona dolarjev, s tem da je na stotine obiskovalcev moralo zaenkrat ostati pred vrati dvorane **Dorothy Chandler Pavillion** v **Los Angelesu**. Prince pa bo te dni izdal svojo novo ploščo, ki nosi naslov **Hits II**. Kot vse kaže bodo Hits pravzaprav tri plate. Pravzaprav sploh ne gre samo za nove posnetke, ampak za skladbe, ki se že 15 let kopičijo v njegovem arhivu. Hit single pa se že rola naokrog in je presenetljivo rockerski. Naslov: **Peach**.

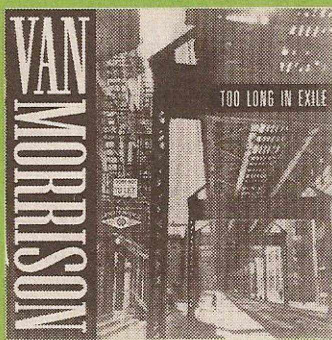
Ambro

VITRINA

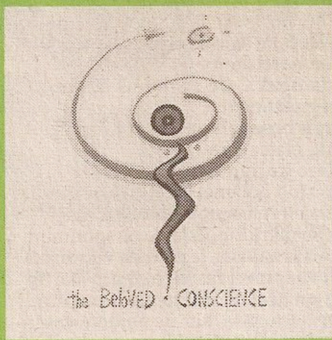
ROD STEWART - Unplugged And... Seated

Povem vam, da je Rody tudi neuštekan in sede izjemno dober. 15 dobrih štiklov, pa ne samo balad, ampak tudi veseljaških in plesnih, ki jih krasi zvok akustičnih kitar in viloin. Stari Rod prodaja stara jajca in to na prefinjen način. Res se ga splača imeti, za zmeraj. Tonight's The Night, njegov prvi solo hit Maggie May, zadnja uspešnica Reason To Believe, People Get Ready, Have I Told You Lately in na koncu še Stay With Me in Having A Party. The Best.

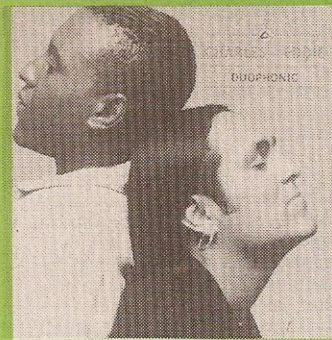
VAN MORRISON - Too Long In Exile

Stari dobri irski blueser še vedno zelo ugodno bluzi. Dva, trije starejši na novo posneti komadi, sicer pa nove dobre skladbe. Na plati sodelujeta tudi starina John Lee Hooker in mlado meso Candy Dulfer. Če radi poslušate Cohena, poslušajte tudi Van Morrisona. Držite se pravih nasvetov.

THE BELOVED - Conscience

CD, ki je hudo vznemiril glasbene kritike, tako da se o tem angleškem bendu piše še pa še. Drugače pa na njihovem prvencu lahko slišite zelo apetitlih disco-techno popevke. Zelo cool. Sweet Harmony, to je tisti povsem slečen video. No, torej....

CHARLES & EDDIE - Duophonic

Would I Lie To You? Rečem Vam, da je tudi ta CD O.K. Res. Lepa pop muzika, nekaj mega uspešnic, tipa dobro pojeta. Vse je na mestu. Pa naj še kdo reče, da ni ni več dobre godbe. Samo postrezite si z njo.

CD-je so nam prijazno posodili v Digitaliji, na Gregorčičevi v Ljubljani. **(digital Ambro)**

Don Menthony Bend

Don Menthony z žensko za dekleta

Don Menthony bend snema novo kaseto, ki jo prav gotovo vsi že nestrpno čakate, da pa se ne boste preveč žrli do oktobra, ko naj bi ta novi izdelek prišel na svetlo, je pred vami cel kup informacij, ki jih še niste vedeli o bendu, zelo podrobno pa vam predstavljamo tudi šefa benda Janeza Zmazka - Žana.

Bruno Tratnik, Robert Fritsch, Johnny (namesto njega je prišel Jimi), Ana Korenini in mojster Žan.

Kakšna je najnovejša postava Don Menthony Benda?
Začniva pri bobnarju. Robert Fritsch. On je v osnovi tak medo. Z mano je skoraj od samega začetka, to je že peto leto. On je edini ostal iz zasedbe, ki je odšpilala Dobro mrho. Ana Korenini igra bas. Ančka je po stažu najmanj časa v bendu, se je pa fantastično vklopila. Kot ženska, mislim. Če bi mi kdo pred desetimi leti rekel, da bom imel v bendu žensko, bi ga na gobec. Bruno Tratnik je kitarist, on je prišel za Ano, čeprav se poznava že od prej, ko nas je ozvočeval. Zelo dobro igra. Tudi ko je čisto normalen, je dovolj odštekan. Skrbi za to, da nam ni dolgčas. Matej Mršnik - Jimmy igra solo kitaro, član benda je postal nedavno, tako da ga premalo poznam. Imam občutek, da se bo dobro vklopil, saj dečko živi za muziko.

Potem si pa ti...
Potem pa je tu moja malenkost. O sebi ti pa ne bom govoril, imaš premalo papirja. Jaz sem ata tega benda, šef.

Zdaj pripravljate nov material.
Jeste! Lahko ti povem naslov: Nekoč, nekje, kdo ve...

Bo tudi kakšen hit, kot je bila Dobra mrha?
Imamo en komad, ki je v stilu teh naših štiklcev. Dali smo ga malo na probo, ker je bil posnet v prvi seriji. Poslali smo ga na radijske postaje, sicer pa jaz na njem sploh ne igram, ker sem se naveličal takih komadov. Na plati je večina pesmi ljubezenskih, dva teksta sta morda taka, kot jih doslej nisem pisal. Do sedaj sem bil v tekstih precej ciničen, ti pa so bolj direktni, jaz bolj patim. Je malo mehkejši zvok, tako da bomo dobili verjetno malo več ženske publike, kot jo imamo sedaj. Izide pa v sredini oktobra.

Kakšna bo promocija? Pripravljate kaj posebnega?
Imamo sponzorja - Vino Brežice. Ta firma bo dala na trg novo brezalkoholno pijačo. Že septembra bomo torej promovirali to novo pijačo, našo kaseto pa bomo promovirali šele novembra, ko bo material že malo prijel.

Si si kdaj želel biti športnik?
Ne. Nisem. Edino včasih mislim, da bi bilo dobro, če bi bil renomiran nogometaš. Sicer sem pa bolj pristaš takih easy športov.

Kakšnih? Šah in podobno?
Recimo ping pong. Čeprav se tam tudi fino zgoniš. Ampak vsaj lopar je bolj lahek. Pa saj bi tenis tudi igral, samo če bi imel svoje igrišče. Odurno mi je gledat tipe, ki so stari petdeset let, imajo obraz starca in telo mladeniča.

Kateri del tvojega telesa je najbolj zanimiv?
He he. Jaz svoje telo sovražim, ni mi všeč. Pa saj verjetno nikomur ni, razen narciskom.

No, ampak... Če že moraš izbrati.
Možgani. In rit.

V treh besedah opiši svoj nos!
Velik, malce kriv.

Katero knjigo trenutno bereš?
Trenutno nobene. Pred kakšnim mesecem pa sem prebral knjigo Moskovski klub. Zdaj se ne spomnim, kdo jo je napisal, je pa taka vohunska zadeva, precej resna, neizprosna. To sem prebral na morju. Sem pa prav jezen sam nase, ker ne najdem časa za knjige. Dosti knjig sem prebral pred spanjem, pa zdaj sploh ne vem, za kaj se je šlo. Če pa padem noter, potem preberem knjigo takoj.

Kako veš, kdaj si zaljubljen?
Ko začnem hujšati.

Kje si najbolj žgečkljiv?
Na splošno sem zelo žgečkljiv, tako da bi težko rekel, kje sem najbolj.

Ali kdaj kričiš na televizijo?
Ne, kričim pa ne. Nekaj časa sem dosti sledil sceni v Bosni in temu, ampak ko sem prokužil, da je stvar jasna, da bodo Bosance zajebali, sem nehal gledati. Popizdim, če kažejo take krute scene, sploh če so zraven otroci. Kričim pa ne. Grem kar stran. V bistvu dosti gledam televizijo. To je tak relax. Pa tudi iz kakšnih oddaj lahko veliko vidiš.

Si bil luštkan dojenček?
To bi morala pa kar mojo mamo vprašat. Zanjo sem bil najbrž kar luštkan.

Ja, kaj pa zase?
Sploh nimam nobene fotografije, na kateri bi bil še dojenček. Ne slovim ravno po lepoti. Kot otrok sem bil po mojem lepši, kot sem zdaj.

Kaj je bila najbolj smešna stvar, ki si jo kdaj naredil, da bi koga impresioniral?
Enkrat sem v vinjenem stanju izpred nekega lokala izpulil dva dvometrska fikusa, da sem zašarmiral neko damo.

Katera je bila najbolj smešna šala, ki si jo kdaj slišal?
Tako ti bom povedal. Jaz sem v življenju slišal dosti dobrih štosov. Najbolj pa mi je bil všeč tisti, ki ga je povedal Mirko Bogataj, ko smo se enkrat pogovarjali o tem, kaj bi si napisali na nagrobnik. On je izjavil: Celo življenje sem bil zdrav, zdaj pa tole!

Ali verjameš v človeško dobroto?
Ja in ne. Če sem jaz do nekoga dober, nikdar nisem dober iz pridobitniških razlogov. In ker isto pričakujem tudi od drugih, sem pogosto razočaran. Z leti človek ojača. Tako se včasih tudi malo zlažeš, srečaš prijatelja, ki te povabi na pijačo, pa mu rečeš, da se ti mudi. Pa se ti ne. Smo pa ravno prej na vaji ugotovili, da smo glasbeniki srečni ljudje. Ker delamo za zabavo.

Kaj si se naučil od nasprotnega spola?
Hm. Ne vem. Ženske ste tako različne od na moških, da bi težko rekel. Morda potrpežljivosti. Mislim, da ste ženske veliko bolj potrpežljive od nas moških. Kakor ste po eni strani hitro ranljive, ste po drugi lahko zelo skulirane.

Kaj si bil v prejšnjem življenju?
Jaz sem moral biti kak graščak ali kaj podobnega, ker imam tako zelo rad lagodnost. Vsekako bi bil zelo dober graščak, ne bi nič maltretiral. Mi pa prija, če imam komando.

Katera je najbolj impresivna telefonska številka v tvojem zvezku?
Če ti to povem, bo kriza, zato ti ne bom povedal. Trenutno imam dve zelo impresivni številki in naj kar ostane pri tem.

Kaj naredi človeka privlačnega?
Človek je lahko privlačen z lepoto, nekdo s šarmom, drugi s hojo, predvsem pa z neposrednostjo, nonšalantnotjo. Da ne podcenjuješ ljudi okrog sebe. Ko si star 16 let, gledaš na lepoto. Ko si star 20 let, gledaš malo drugače. Ko si star 30 let, gledaš vrline. Ko si star 40 let, gledaš spet lepoto.

Kam si šel zadnjič na počitnice?
V Piran.

Kar pri nas, nič v tujino?
V tujino bi rad šel naslednje leto. Rad bi šel v Amsterdam, ker tam še nisem bil. Pa morda bom šel spet v London. Edina star, ki me še pivlači je, da bi si ogledal Ameriko. Predvsem pa me ne zanima eksotika, kjer je cel kup golazni in bolezni. Pač nisem tak tip.

Sonja

NAJMLAJŠI PROFESIONALNI BEND V EVROPI

VICTORY

Pred petimi leti je bila skupina Šarm, ki je najprej veliko nastopala po Sloveniji, potem pa so se fantje odločili, da grejo poskusit srečo še v tujino. Preimenovali so se v **Victory**. Po štirih letih igranja pa so se vrnili domov in se odločili, da bodo posneli kaseto. Skupino, ki igra plesno glasbo, sestavljajo: **Cveto Golob - Flo (bobni), Boštjan Zupančič - Georgi (klaviature), Aleš Čadež - Alex (saksofon, kitara, bas kitara in klaviature), Robert Dragar - Robi (bas kitara in vokal) in Miran Vlahovič - Miki (bas kitara in klaviature).**

Miki: Da je na odru bolj pestro, veliko menjavamo inštrumente. Tako nastop ni monoton.

Odločili ste se, da boste svojo glasbo tudi posneli. Kje snemate, kje boste posnetke izdali?

Snemamo v Cankarjevem domu pri Silvestru Žnidaršiču. Kaseto in CD pa bomo izdali v Italiji, v Trstu. Naš generalni sponzor je Salomon.

Boste šli še kaj nastopat v tujino, ali se boste sedaj posvetili samo Sloveniji?

Predvsem bomo delali doma, bomo pa seveda imeli nekaj nastopov v tujini in tudi posneli bomo vse v slovenščini in angleščini.

Včasih ste se udeleževali tudi prireditev, kot je Pop delavnica. Boste zdaj tudi poskusili srečo?

Naslednje leto bomo šli na Pop delavnico in na MMS. Letos pa smo za deset dni zamudili obe prireditvi, ker smo prepozno prišli iz tujine.

In kako ste se imeli tam? Se je splačalo?

Tujina se splača zaradi zaslužka, vse je tam veliko bolj profesionalno, moraš se držati dogovorov, ne sme se zamujati. Trpi pa naša psiha, ker pet ljudi skupaj spi, dela, je... Včasih se s kom skregaš, že čez pet minut pa moraš biti na odru njegov največji prijatelj. No, če smo skupaj zdržali štiri leta brez menjav, potem bomo gotovo zdržali skupaj še deset let v Sloveniji. Smo najmlajši profesionalni bend v Evropi. Imamo od enaindvajset do petindvajset let. Smo pa se v tem času ogromno naučili, dobili veliko izkušenj. Igrali smo po najboljših evropskih diskotekah, tako da res vemo, kako to deluje.

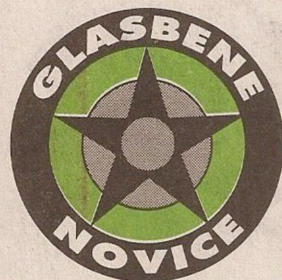
Kaseta bo izšla enkrat oktobra, kje se vas bo potem dalo videti?

Nastopali bomo na promociji L&M, skupaj z Miranom Rudanom in še nekaterimi drugimi glasbeniki. Te nastope pa bomo izkoristili tudi za predstavitev naše nove kasete.

Sonja

BOMBE PADAJO!

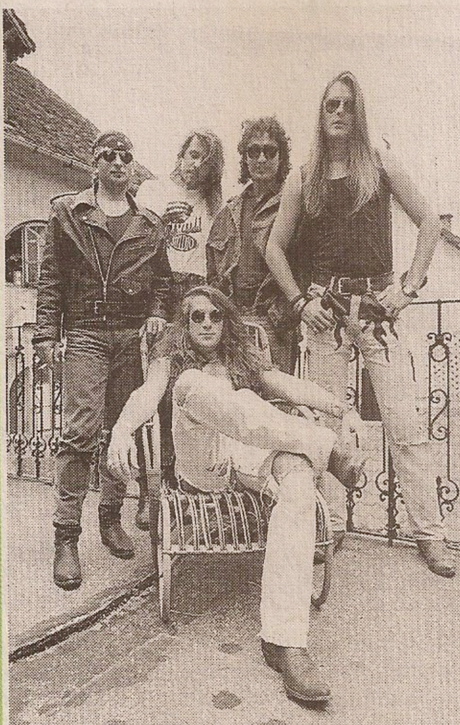

Foto: Diana Anđelić

V skupini Bombe je prišlo do sprememb v zasedbi. Že pred časom se je poslovil basist Davor, ki sedaj igra pri Hot Dogih, zamenjal pa ga je Sergej, ki je včasih igral pri Junakih nočne kronike. Zaradi stalnih prepirov pa je skupino po krajši turneji na Nizozemskem, od koder so se komaj vrnili, saj so jih avstrijski cariniki na meji zadržali kar tri ure in jih spustili šele po natančni preiskavi, ker niso našli ničesar. No, po tem dogodku je skupino zapustil kitarist Jimmy, ki sedaj veselo brenka pri Don Menthonijih, kjer je veliko bolj varen. Bombe pa kljub rahli oslabitvi še vedno pridno delajo in pripravljajo nov material za novo, drugo ploščo, novo zasedbo pa si lahko ogledate v ljubljanskem klubu Palma, kjer Bombe igrajo vsak četrtek in obljubljajo jam session z mnogimi znanimi gosti.

Sonja

Foto: Vito "Antena" Tofaj

NAPOLEON

"Ne bomo se ustavili, dokler ne bomo najboljši bend v Sloveniji!"

Osem mesecev že deluje skupina Napoleon, ki jo sestavljajo Sebastjan **Artič - Žan** (bas kitara), **Miha Merlak** (vokal), **Janez Merlak** (kitara), **Marko Lednik** (bobni), **Aleš Bartok** (klaviature), in sedaj se pripravljajo, da zavzamejo prvo mesto na lestvici slovenskih bendov. To je namreč njihov cilj. Melodije morja in sonca so jim odprle pot, dobili so nekaj sponzorjev, ki so jim omogočili snemanje materiala za kaseto, ki bo izšla sredi oktobra. Trenutno so fantje še v studiu Cankarjevega doma. V Portorožu so posneli video spot za pesem Vrni se, s katero so tekmovali na MMS-ju. Igrajo lahkoten, kulturen pop. Pravijo, da svojih komadov ne kradejo. Vsi so šolani glasbeniki in imajo že veliko izkušenj, saj so nastopali tudi v tujini.

Po izidu kasete pa se kar pripravite, saj bodo naredili pravo promocijo in bodo veliko nastopali po diskotekah. Do takrat vam lahko pomagajo v njihovem fan clubu, naslov pa je: Fan Club Napoleon; Jakčeva 39, Ljubljana.

Heavy News

Skupina Soundgarden pravkar nastopa po ZDA kot predskupina na koncertih Neila Younga. Pred kratkim so skupaj z Brianom Mayem posneli komad za album Alternative NRG. Še to: Alice Cooper snema nov album, na katerem bosta tudi dva komada, ki jih je zložil Chris Cornell, šef Soundgardnov.

Ozzy Osbourne je izjavil, da je ponovna združitev članov originalne zasedbe Black Sabbath preložena na drugo, ali pa celo tretje leto.

Kmalu bo za izid pripravljena plata, na kateri bodo komadi znane skupine Kiss v izvedbi znanih bendov. Med sodelujočimi, ki so že posneli svoje verzije Kiss hitov so tudi Guns N' Roses, Metallica, Lenny Kravitz, Lemonheads, Anthrax in celo country zvezda Garth Brooks.

Založba znanega producenta Rick Rubina se ne bo več imenovala Def American, ampak samo še American Records.

Rolling Stonesi še vedno iščejo novega basista. Avdicije se vrstijo.

Ambro

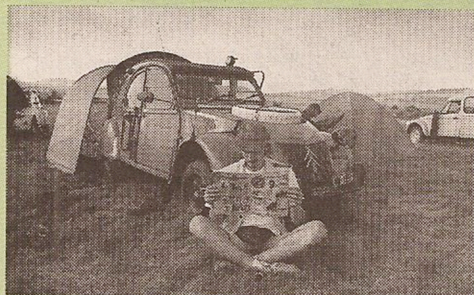

AVSTROOGRSKA

Jajaja, sem rekel, no more 2CV, ampak kaj hočem, če potujem s Citroenom, potem ga ne morem kar ignorirat, ne? No, klapa spačkarjev se nas je odločila, da gremo na dve evropski srečanji, prvo 20.-22.8. na Češkem, drugo pa 28. in 29.8. na Madžarskem. Pot nas je vodila po ozemlju nekdanje Avstroogrske in smo jo kar imenovali Austro Hungarian Empire Raid 1913-1993. Obletnica je bila najprej kar tako, potem pa smo ugotovili, da je to obletnica 80 let, odkar smo imeli nazadnje mir v Evropi.

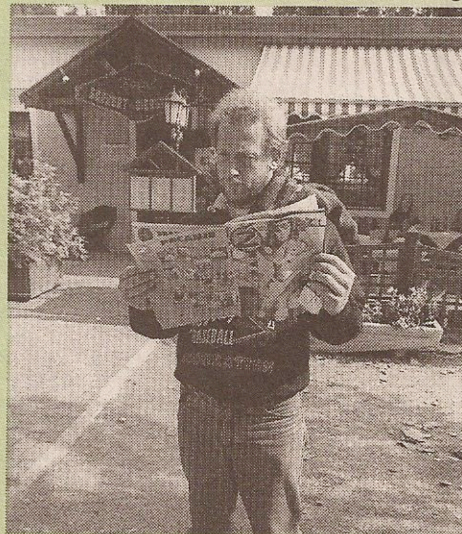
Ekipa na startu: modro-črn 2CV6 AK s pilotoma Maticom in Heleno, metalik modra diana 6 z Mojco, Ireno in Rudijem, modro-črn ami 8 z Mucyjem in dežurnim navigatorjem Tomijem, vsi iz Kranja, & črno-rumen 2CV6 s pilotom Janezom in navigatorjem Markom iz Konjic, oz. Zreč. 19. avgusta točno ob treh smo rinili čez Ljubelj, Celovec, Trieben, Linz do Českih Budjeovic, kjer smo prvič kampirali. Vtis: Avstrija je v primerjavi s Slovenijo pravi Balkan. Slaba ponudba za velik denar.
Naslednji dan smo šli v mesto menjat denar

in zaradi kratkega stika na stikalu mi je zgorel avtomat za smernike. Hvala Bogu za CB radijske postaje, ki smo jih imeli v avtih. Bili smo namreč razkropljeni po mestu, vsak je zase iskal parkplac in nihče me ne bi našel, če jih ne bi mogel po radiu poklicati. Kmalu so me našli, še vedno se je kadilo iz kabine, že smo se vrgli na delo in zamenjali skurjeni del.
Po Budweiserju (originalnem, ne tisti USA spljačini) smo šli čez Prago proti severu države, kjer je bilo srečanje. V Pragi smo se kar nekajkrat izgubili v labirintu enosmernih ulic, ampak je navigator Tomi vse obvladal in preštudiral (dobro, parkrat je izgubil živce, pa kaj, nobody's perfect) in nas končno izvlekel na pravo pot. O srečanju v Rani (na zemljevidih je ni, je pa sosednje selo - Louny) vam ne bom kaj preveč pisal, ker Jonas pravi, da ne smemo propagirati alkohola. Ampak brez skrbi, nismo se ga ne vem kako nažirali, ker je Češki pir tako blag in voden, da po desetem še vedno ne čutiš skoraj ničesar.
V soboto se je našemu Raidu pridružila še Acadiane iz Anglije, s pilotom Philom. Phil je bil navdušen nad našo idejo, vendar se je moral kmalu ločiti od nas, šel je najprej v Slovenijo, potem pa smo ga spet srečali na madžarskem srečanju, teden pozneje. Z njim sta se od nas poslovila še Janez in Marko, ki nista imela več dopusta in sta morala domov.
Na poti proti Madžarski (v nedeljo) mi je skurjen kondenzator do konca razsul platine in komaj sem prikašljal do Prage. Kondenzator, by the way, crkne brez opozorila, oz. ti najprej razsuje platine.
O Češki in Pragi samo nekaj. Če je pivo na deželi 7 kron (28 SIT), je v Pragi najmanj 30 (120 SIT). Prasci so zavohali denar. Cene so bile naravnost odurne. Pa še nekaj. Če se hočeš osvežiti, si izberi najbolj nabasan lokal, ker je ziher poceni. Mi smo izbrali enega bolj praznega in tam je bilo eno pivo 320 SIT. Samo toliko. Češka sucks!
Slovaška. Še večja svinjarija, malo nižje cene sicer, ampak brez zamere, če tole kak Slovak bere, naj ne popizdi preveč, ampak takih butlnov svet še ni videl. Če so Čehi prijazni in gostoljubni, če vsaj drugega nimajo za pokazat, so Slovaki ravno kontra. Butasti, neprijazni in negostoljubni, povrhu vsega pa se še imajo za ne vem kaj, dežela je pa tako zanemarjena, da so Čehi lahko srečni, da so se jih znebili. Ustavili smo se samo v Bratislavi, na ednu pivičku, potem pa nas je ujel naliv in smo se čisto po naše zabavali z I'm singing in the rain, whadda gloooorious feeling, I'm happy again. Vse je teklo od nas, nekako smo pričmokali do avtov in se ponoči v najhujšem nalivu odpravili proti Madžarski, da se vsaj kulturno najemo in naspimo. Naliv je bil tak, da sem na meji falil slovaškega carinika in hotel zapeljati kar h Madžarom. Tipo se je drl kot jesihar in težil, na koncu mi je pa le dal mir in čao bella, Slovakia never again! Težave s carino je imela diana 6, ravno na tem prehodu (Gyor je najbližje mesto) pa še poseben šmorn, ker ima še stare, jugo tablice in je jako sumljiva oseba. No, tudi posadka ami 8 je imela težave, ker sem malo preveč razbacan in vedno preverjajo v svoje črne buklice, če nisem kak pobegli kriminalec. VEDNO! Vam pravim, dolga čupa ni dobra za potovanja. Na carini so zmeraj problemi.

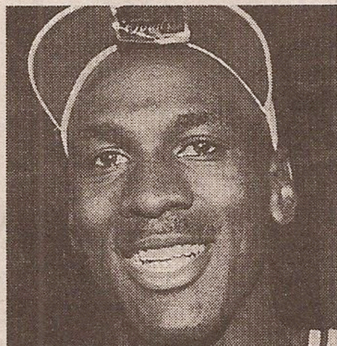
Prvi vtisi z Madžarske: cene kot pri nas, bencin dražji, prijazni in zelo urejeni so, vendar je ogromno kurb. Na eni črpalki jih je bilo vsaj 20, tako da sem komaj našel dovolj placa, da sem obrnil avto. Prostitucije je predvsem ob mejah in Balatonu toliko, da človek misli, da so jo kar legalizirali, da bi ja turisti še bolj navalili tja.
Tako, zaenkrat bo dovolj. Žal vam zaradi pomanjkanja ne morem bolj obširno pisati, ampak če hočete dobit tak feeling, kot ga imam jaz zdajle, en dan po prihodu domov, morate sami na pot. Če zaradi drugega ne, pa zato, da se sami prepričate, da Slvenija ni tako slaba, da je celo Avstrija en sam kup dreka in da je naše grebenje v "razvito" Evropo eno samo rinjenje v še večji kup dreka. V naslednji cifri pa naprej. Caoooo!

Easy 2CV Mucy

TRAČ!

Michael Air Jordan si še ni opomogel od smrti svojega očeta. Pravi, da je vsa njegova osebnost in ves njegov smeh izviral od njegovega očeta. In

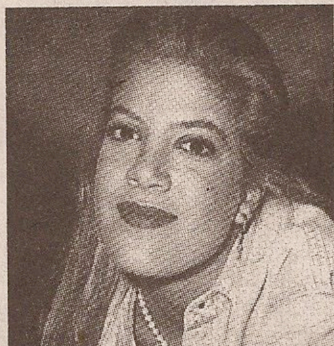
da ga je veliko naučil. In da bi ata Jordan hotel, da vsi živijo naprej, kot da se ni nič zgodilo. Za nepoučene: Jamesa Jordana sta ustrelila dva mladoletnika z osemintridesetico v prsni koš, potem sta se šla pa še malo vozit z avtom, ki sta mu ga pljunila. Prijetna mladeniča, ni kaj, vsaka mati bi ju verjetno rada vzela za svoja.

Papež Janez Pavel II si je na obisku v Denverju zaželel superge, da se je lahko komot sprehajal. Na posebno željo so mu v štacuni zrihtali zlate vezalke namesto belih, "ker si je njegova svetost to zaželela". Bemti, jaz si še običnih belih ne morem špogat.

Magic Johnson in **Tom Cruise** sta se prejšnji vikend spravila igrati softball, to je kao bolj soft oblika baseballa. Tomica je bil v enem timu na drugi bazi, Magic se je pa šel pitcherja v drugem. Kidmanca je pa najbrž kontrolirala vse skupaj.Na snemanje se je pa Tomica verjetno pripeljal s svojim ta novim merdžotom za 100.000 dolarjev, ki so mu ga dali v Paramount Pictures, ker so bili box-office rezultati filma **The Firm** tako dobri. Prijazno od njih, če pomisliš, da je Tomica (med prijatelji zvani Škrtica) svojim kolegom podaril ob koncu snemanja res vredna darila: obtežilnike za papir. Res si se izkazal, Tomi. A si ziher, da ni kakšen tvoj prednik Gorenjec?

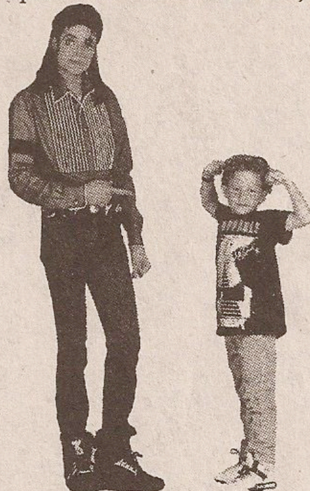
Nedavno tega je **Madonno**, ko je šla s koncerta **Lize Minnelli** en frajerček prosil za avtogram. Ona ga je tako malo bolj sočno pogledala in rekla, da ne, da pa mu lahko da lupčka. In mu ga je tudi dala. Ko pa ji je tipo rekel, da je bil bolj tako tako, ga je skoraj do smrti zalizala in mu, preden jo je odneslo, še stisnila telefonsko v žep. Reveža je skoraj kap.

Tori Spelling se je tudi športno udejstvovala zadnje čase:

poskušala je igrat beachvolley v turnirju za znane osebe, pa so si vsi njeni partnerji blazno želeli, da ne bi. Poskušala. Pa je vseeno. Kljub temu, da je šlo več pod, kot nad mrežo.

Če bo pogumnemu **Michaelu** (Jacksonu, komu pa drugemu) uspelo ovreči obtožbe, ki mu jih

podtikajo hudobna in pokvarjena bitja, ki ne vejo, kako je hudo biti multimilijonar, tega ne vem. Vem pa, da je Mihec spet zapravljal. 130.000 funtov, če smo natančni. Za nebesno modrega Rolls-Royceja, s par kg zlata in podobnimi malenkostmi. Samo zato, da se potolaži, ker so ljudje tako hudobni.

Saj ni res, pa je: ste vedeli, da so se od kar so šli maja 1991 na turnejo, štirje člani **Gansov** poročili, dva od teh z ženskama, ki sta ju dobila na turneji. Ampak Axl je še vedno ledig pa frej. Prijave??

Axl, pliz, če to bereš, daj že povej kaj citiranja vrednega. Pliz, pliz, pliz. Daj no. A te bomo do smrti čakali?

Nagradni kviz

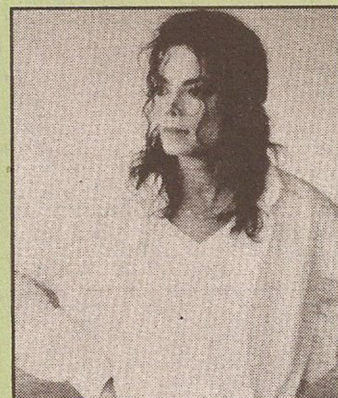
In spet je tu tisti pravi, nagradni kviz. Če boste izbrali pravilne odgovore, rešitve prepisali na dopisnico, jo poslali na pravi naslov (Revija Ž, Dunajska 5, Ljubljana, s pripisom ZA KVIZ) in če boste eden od petih izžrebanih, boste dobili atraktivno učno kartoteko. Paket izdelkov Henkel Zlatorog, ki smo ga obljubili v prejšnji številki, pa bo dobil Franci Fele, 61414 Podkum 14.

1. Glavno mesto Danske je:
A. Kopenhagen.
B. Stockholm.
C. Amsterdam.

2. Whitney Houston je pred kratkim postala mamica. Oče njenega otroka se tako kot Whitney ukvarja z glasbo. Kako mu je ime?
A. Axl Rose.
B. Michael Douglas.
C. Bobby Brown.

3. Planet, s katerega je prišel Superman, se imenuje:
A. Mars.
B. Jalenz.
C. Krypton.

4. Čeprav je povprečna celica meri le okoli stotinko milimetra v premeru in bi tako na centimeter prišlo tisoč celic, je sestavljena iz več delov. Eden spodaj naštetih pa to ni. Kateri?
A. Golša.
B. Citoplazma.
C. Jedro.

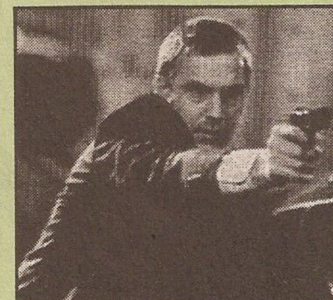
5. Kako je ime pevcu na sliki?
A. George Michael.
B. Michael jackson.
C. Axl Rose.

6. Mimikrija je:
A. Obdobje geološkega časa, ki se je začelo pred približno 230 milijoni let.
B. Pojav, ko povzame kakšna vrsta živali barvo in videz, način obnašanja ali zgradbo druge živali, da se tako zavaruje.
C. Vrsta razstreliva.

7. Posebni organi v rastlinskem cvetu izločajo sladkorno tekočino, s katero privabljajo živali, ki jih oprašujejo. Tekočina se imenuje:
A. Med.
B. Mana.
C. Nektar.

8. Freddy Krueger, morilec, ki napada v sanjah, je zlobnež iz filma:
A. E.T.
B. Mora v ulici brestov.
C. Godzilla.

9. V katerem slovenskem mestu je uredništvo Ž-ja?
A. V Novem metu.
B. V Ljubljani.
C. V Mariboru.

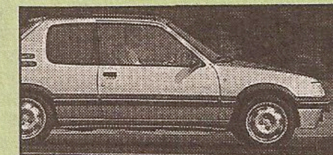

10. V katerm od naštetih filmov je igral igralec s fotografije?
A. Bodyguard.
B. Rambo.
C. Amadeus.

11. Mambo je:
A. Ime revije za turizem.
B. Ples.
C. Pasma psov.

12. Računalniški disketi drugače rečemo tudi:
A. Ploščica.
B. Floppy.
C. Radiator.

13. Kulturni dom v Ljubljani se imenuje po slovenskem pisatelju. Katerem?
A. Ivanu Cankarju.
B. Dragotinu Ketteju.
C. Antonu Ingoliču.

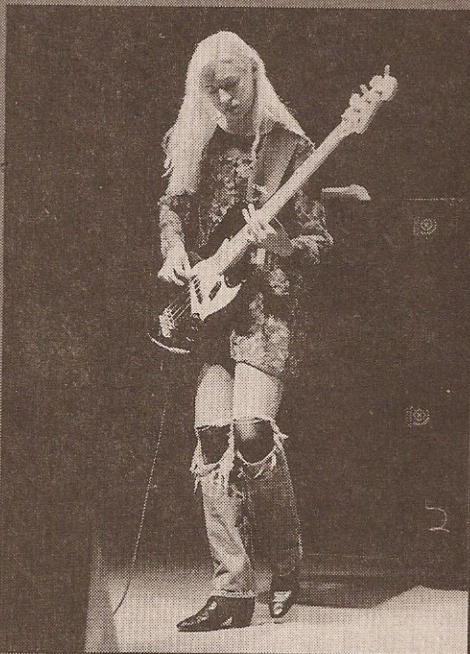
14. Kako se imenuje avtomobil na sliki?
A. Mercedes.
B. Golf.
C. Peugeot.

15. S katerim športom se ukvarja Steffi Graf?
A. Z nogometom.
B. S tenisom.
C. S streljanjem.

REPORTAGE

NOVI ROCK DEVET TRI - BOLJŠI KOT MTV!

Dočakali smo tudi trinajsti Novi rock. Zgodil se je, kot običajno, v ljubljanskih Križankah, v soboto, 4. septembra. In kljub slabemu vremenu so bile Križanke zelo zelo polne.
Največji problem Novega rocka je izbor bendov. Letos so dobili organizatorji štiriinpetdeset prijav, vendar pa je žirija med njimi komaj našla štiri omembe in nastopa vredne bende. Ostali so imeli menda zelo slabe posnetke. By the way pa naj še povemo, da žirija najprej sploh ni izbrala skupine 2227, ki je sicer vseeno nastopila na prireditvi. Nastopiti pa bi morala tudi skupina Demolition Group, vendar je ni bilo. Spet samo bog in še kakšen organizator ve, zakaj ne.
Prireditev je bila tokrat prvič uradno mednarodna, tako da sta nastopala le dva slovenska benda (2227 in Sleazy Snails), dva sta bila iz Hrvaške (Zona Industriale in Subway Dogs), gosti pa so prišli iz Anglije (Verve) in Amerike (Smashing Pumpkins). Tako se je pomen

Smashing Pumpkins – Amerika.

Verve – Anglija.

Novega rocka izgubil. Kajti to ni več predstavitev domače scene, ta pa je s tem veliko izgubila. Letos so bili od novih skupin najboljši 2227, ki so se nekoč že predstavili na Novem rocku, vendar v drugačni zasedbi. Sedaj imajo poleg tradicionalnih rock instrumentov še violino, ki glasbo zvočno še obogati in so zares zelo zanimivi. Če ste jih tokrat zamudili, se ne bojte, v kratkem bo izšel njihov prvi CD, tako da jih boste lahko še poslušali.
Verve so bili zelo zanimivi, spominjajo pa na šestdeseta in sedemdeseta leta. Vendar pa so bili glavna točka večera Smashing Pumpkins, ki zares zelo dobro igrajo, do velikega uspeha pa jim manjka še kakšna uspešnica. Imeli so zelo dober zvok. Precej moteč pa je bil njihov kontakt s publiko, saj smo se že vsi naveličali ugotavljanja nekih Američanov, da tukaj pa res ni vojne. Ker to že vsi vemo.
Zdaj pa nam preostane samo še to, da čakamo na naslednje leto in upamo na najboljše. Morda pa se bo nekoč organizatorjem le posrečilo, da bo Novi rock postal tisto, kar naj bi bil, da bi na njem nastopale skupine, ki bi pokazale, kaj se res dogaja na slovenski sceni.

Sonja

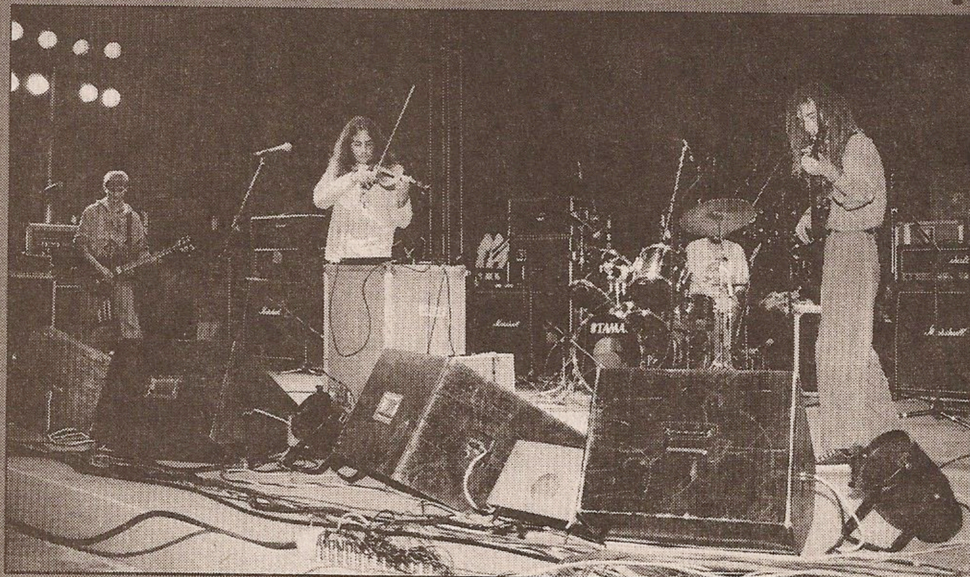

2227 iz Ljubljane.

Foto: Bruno Toič

Ž na koncertu

PRINCE
& NEW POWER GENERATION

Prince je po treh letih spet pristal na evropskem kontinentu, kjer je imel kakih dvajset nastopov. Eden od teh je bil tudi na Dunajskem otoku, sicer najbolj priljubljenem parku avstrijske prestolnice. Prince je na ogromnem odru, ki ga je krasilo nešteto lučk, ki so predstavljale zvezdnato nebo, na katerem se je v polnem siju bleščalo znamenje, ki ga Prince zadnje leto uporablja kot naslov svoje zadnje plate, po svoji dobri navadi skoraj dve uri blaznel do skrajnosti, kar pomeni virtuozno pel, igral kitaro in klavir, plesal, da je mešalo, skratka, nekaj desettisočglavo množico z lahkoto spravljal v trans. Njegov desetčlanski spremljevalni bend New Power Generation je igral kot urica. Koncertni repertoar pa je bil sestavljen iz Princeovih starejših in seveda zadnjih uspešnic. Zanimivost njegovih nastopov je tudi ta, da komadov sploh ne preigra v celoti, ampak jih, nekatere bolj, druge manj, predrugačene predstavi samo na pol ali pa na tričetrt. In to vse skupaj potem izzveni kot nekakšen venček, v katerem se najdejo eksplozivni dance štikli pomešani s subtilnimi baladami. Na kratko, žurka in pol.
Je pa Prince javno potrdil tudi govorice, ki se o njem širijo v zadnjem času. Mali veliki genij se je odločil, da se ne bo več imenoval Prince, ampak nič. Torej se sploh ne bo imenoval! Do nadaljnega. V prihodnosti tudi ne namerava več snemati novih albumov. Da pa bomo izvedeli, kaj ta nič v resnici pomeni, pa bomo morali počakati.

Matjaž

pozdrav iz Maribora

Pozdravljeni bralci in še posebej bralke revije Ž! Od danes vas bomo iz štajerske metropole seznanjali o dogodkih pri nas. Za prvič le nekaj o tem, kaj vse vas čaka v tej rubriki. Poročali bomo o glasbenih, šolskih, športnih dogodkih in vam predstavljali znane osebnosti s tega konca. Pa še se bo našlo kaj.

V mesecu septembru bo v Mariboru nastopil superzvezdnik Falco! Podrobnosti v naslednji številki!
Verjetno niste vedeli, da imamo v Mariboru tudi svojo interno TV. Imenuje se RTM in deluje v sklopu radia Maribor. Poleg dnevnika in kulturnih oddaj je na programu tudi veliko glasbe za vse okuse in starosti, dva filma tedensko, reportaže in oddaja za mlade, imenovana Mladi mladim, ki vsebuje najnovejšo glasbo, informacije o modi, kinu, zabavi itd.
Tudi na tem koncu Slovenije se je pričela šola in dijaki iščejo učbenike, ki jih je v knjigarnah zmanjkalo. Mogoče bo naslednje leto sejem učbenikov. Ideja ni slaba.
Kljub pouku so na Lentu kafiči med tednom polni. Ob vikendih se zabave željni odpravijo v Mladinski kulturni center ali v okoliške diskoteke.
Na lestvici TOP 17 Radia Maribor je ta teden na prvem mestu skupina 4 Non Blondes s pesmijo What's Up. Na drugem U2 - Numb in na tretjem - Billy Joel - Rivers Of Dreams.

Robert

De gustibus...

Okusi. Oh, ja. Nekdo ima rad to, drugi nekaj drugega, ta spet nekaj tretjega, oni sovraži paradižnik, nekdo je nanj nor... Ja, različni smo. In vsi vemo, da imamo različne okuse. In da se o tem ne splača prepirati. Kako pa je bilo včasih? Kaj so jedli naši predniki? Kaj so imeli radi? Česa niso marali?

Čokolada je bila v srednjem ameriškem gorovju hudičeva skušnjava. V 18. stoletju je ni smel piti nihče, ki še ni dopolnil 60 let. Predrzneži, ki pravila niso upoštevali, so bili izgnani iz skupnosti.
Ko se je čaj začel širiti po Ameriki, je veliko gospodinj v svoji nevednosti postreglo čajne liste s sladkorjem ali sirupom. Vodo, v kateri so bili listi skuhani, pa so vrgle stran.

Med je bil sinonim za vse prijetno (dežela medu in mleka) v starem in srednjem veku zato, ker je bil edino sladilo na zahodu. Sladkor ni prišel v Evropo vse do 12. stoletja, ko so ga pripeljali z Vzhoda vračajoči raziskovalci.

Po podatkih ameriške statistike je bilo do sedaj preizkušenih skoraj 28.000 diet, ki naj bi pomagale shujšati.

Američani jedo danes hrano s približno enako kalorično vrednostjo kot so jo jedli leta 1910. Ker pa so danes bolj leni in se manj gibljejo, se je njihova teža znatno povečala.

Za Evropejce v 16. stoletju se ne bi moglo reči, da so živeli samo od kruha. Bi pa lahko rekli, da so živeli samo od ječmena. Kajti spili so ogromne količine piva, izdelanega iz ječmena. Nemški vojaki so ga leta 1582 dobili po dve galoni (približno 7,5 litrov) na dan.

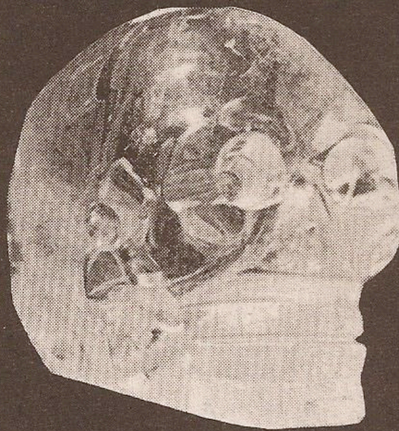
Pitje mleka ni priporočljivo za odrasle črne afriške domačine, kajti nagnjeni so k pomanjkanju encimov, ki so potrebni za prebavo naravnega sladila v mleku.

V 18. stoletju je na ameriški univerzi Yale postal jabolčni zavitek tako priljubljena poslastica, da so z njim postregli študentom vsak večer. In to so počeli več kot sto let.

kristalne lobanje

Skrivnosti oziroma "misterije" se pojavljajo v toliko oblikah, da jih je skoraj nemogoče razvrstiti. Edini koristni način je bil, da so jih raziskovalci razdelili v tri kategorije, ki temeljijo na naši sedanji stopnji razumevanja. Skrivnosti prve, druge in tretje vrste. Tokratna misterija spada v drugo in s temi se znanstveniki in resni iskalci resnice največ ukvarjajo. To so neznanke, ki so še vedno skrivnostne, vendar pa se za nekatere slutijo odgovori. Pogosto se neugodnosti pojavijo takrat, ko se pojavi preveč odgovorov in smo lahko zadovoljni s katerim koli, ker se nam zdijo vsi enako dobri. Kristalna lobanja je ena od maloštevilnih, neobičajnih predmetov izdelanih s človeško roko, ki že več kot pol stoletja vznemirjajo domišljijo znanstvenikov po vsem svetu.
Že 30 let najneverjetnejši dragi kamen pripada ženski, ki ga hrani na komodi v svoji hiši. To je strašna lobanja težka 5,17 kilograma, izklesana iz čistega kristala in njena lastnica pravi, da izvira iz neke izginule civilizacije. Oči lobanje so narejene v obliki prizme in menda se v njih lahko vidi v prihodnost. Poimenovali so jo "Lobanja smrti".
Odkar se je lobanja pojavila v ruševinah nekega pradavnega južnoameriškega mesta, so mnogi raziskovalci poizkušali ugotoviti njeno poreklo; zbirali so izjave o okoliščinah, v katerih je bila najdena, s šestili merili njene zapletene črte, in milimeter po milimeter pregledovali njeno gladko površino, ter jo celo osvetljevali z barvnimi lučmi skozi prozoren kristal, vendar so se do sedaj zaman trudili.
Pravzaprav obstajata dve skrivnostni kristalni lobanji v naravni velikosti. Ena leži v stekleni omarici na vrhu stopnišča v Museum of Mankind (Muzej človeštva- del britanskega muzeja) nedaleč od londonskega Piccadilly Circusa. Lobanja je upravi muzeja povzročala posebne težave, ker so bili čistilci prestrašeni in niso hoteli delati pred srhljivim pogledom lobanje. Zahtevali so, da jo prekrijejo s črno tkanino, tako da so potem lahko ponoči nemoteno opravljali svoje delo. V takem muzeju, v katerem so podatki o vsakem

predmetu avtoritativno razstavljeni na vpogled obiskovalcem, je presenetljivo, kako je opis na podstavku lobanje neopredeljen. O njeni starosti piše le, da je "verjetno azteškega porekla - najkasneje iz kolonialnega obdobja". Res je, da je celo ta opis le domnevanje muzejskih strokovnjakov, ker o preteklosti lobanje niso znana skoraj nikakršna dejstva. Muzej jo je kupil leta 1898 v newyorški draguljarnici Tiffanys za 120 funtov. Nihče v ne ve, kako je draguljarnica prišla do nje, čeprav se govori, da je morda del ropa, ki ga je neki neznani pustolovec zagrešil v devetnajstem stoletju v Mehiki.
Druga lobanja je lastništvo Anne Mitschell-Hedges, zgodba o tem, kako je prišla v njene roke, pa je eksotična in zmedena. Annin oče, F.A. (Mike) Mitschell-Hedges, je bil angleški pustolovec, ki je v začetku dvajsetega stoletja bljuzil po Južni in Severni Ameriki, hazardiral z milijonarji, kot kavboj jahal po odmaknjenih krajih in se boril v mehiški revoluciji s Panchom Villo. Na enem od potovanj se je v hotelu Port Colbornea v državi Ontario srečal s skupino tipov, s katerimi je bila tudi neka sirota, mala Anna le Guillon. Mitschell-Hedges je deklico posvojil in kasneje je prevzela njegov priimek.
Anna je bila tista, ki je leta 1927 našla kristalno lobanjo. Mike je objavljal arheološka izkopavanja v ruševinah veličastnega mesta Majev - Lubaantuma v Hondurasu. Mesto je odkril nekaj let prej, ko je iskal sledove za izgubljeno civilizacijo Atlantide, za katero je verjel, da se je nahajala na tistem področju. Na svoj 17. rojstni dan je Anna pod nekim žrtvenikom opazila predmet. Bila je zgornja polovica kristalne lobanje. Čez tri mesece je samo nekaj korakov naprej našla spodnjo čeljust, ki se je lahko oddvojila od ostalega dela glave, tako da ni bila zlomljena. Po Anninem pričevanju je njen oče lobanjo dal Indijancem, ki so živeli v okolici. "Oni so jo malikovali" je rekla. "Očetu so pripovedovali, da je lobanja njihovo božanstvo, ki lahko ozdravi ali pa tudi prikliče smrt."
Ko je koncem 1927. leta ekspedicija Mitschell-Hedgesa zapustila mesto, "so Indijanci ob poslavljanju, mojemu očetu darovali lobanjo, ker je bil do njih dober, prinašal jim je zdravila in obleke."
"Čeprav Anna trdi, da bo, ko pride čas, pojasnila vse okoliščine pod katerimi je bila lobanja najdena, to ne bo pripomoglo k odgovoru na glavno vprašanje: kdaj je bila lobanja izdelana, na kar znanstvena analiza kristalnih lobanj ni mogla odgovoriti," pravi Arthur C.Clarke. Zato mora v pomanjkanju dokazov zgodba o kristalnih lobanjah mirovati in bilo bi žalostno, če bi njihova skrivnostna preteklost zasenčila priznanje njihovi lepoti. Vse, tudi če so relativno sodobne, kot umetniško delo, so prav tako nepozabne, kot so v svoji lepoti zastrašujoče.

Dežurni vrač I.D.

TUKAJ JE PREHOD... UPAM, DA NI KAKŠNA PAST!
MALA! KJE SI, MALA?
KAJ SE DOGAJA? TLA SE PREMIKAJO!
VSE SE PODIRA! KONEC JE! K VRAGU GRE VSE!
NEKJE MORA BITI POT ODTOD!
PREKLETO! SLEPA ULICA! KJE JE MALA? TUKAJ NI MOGLA...
NA POMOČ! NA POMOČ! TU SEM!
MALA!
KAKO SI PRIŠLA SEM, HUDIČA?
NE VEM! POMAGAJ MI! TEKLA SEM, VSE SE PODIRA!.. POMAGAJ MI!

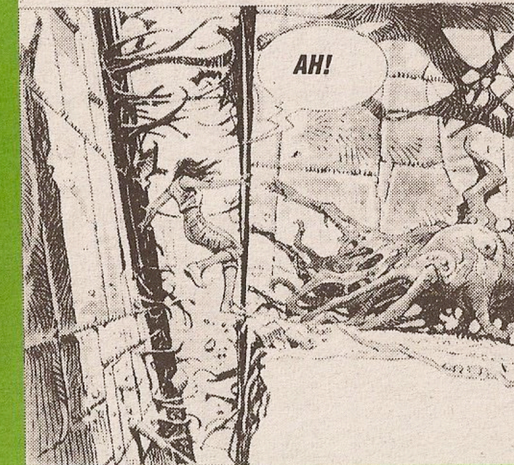
AMPAK KAKO, ZA BOGA? TO JE NORO!
POMAGAJ, PROSIM TE!
NAJ RAZMISLIM!
HITRO! TU SO PODGANE... PODGANE...
UTIHNI, UTIHNI...
O, SRANJE!..
POMAGAJ MI! **POMAGAJ!**
TIHO BODI... PROSIM TE... KONEC JE... KONEC...
NE! NEEE! NE!
NE DOTIKAJ SE ME! **AHHHH!**
SSHHSSSSSS
AHH! AMPAK... AMPAK... KAJ?

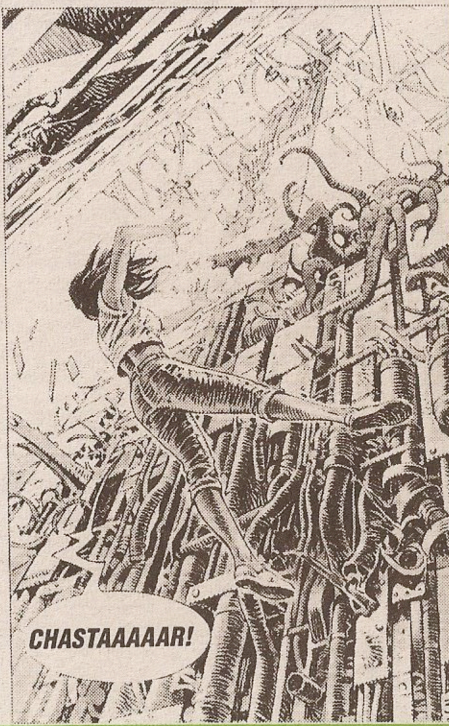

DROOO... HHH!
AMPAK,... AMPAK,... TI SI...

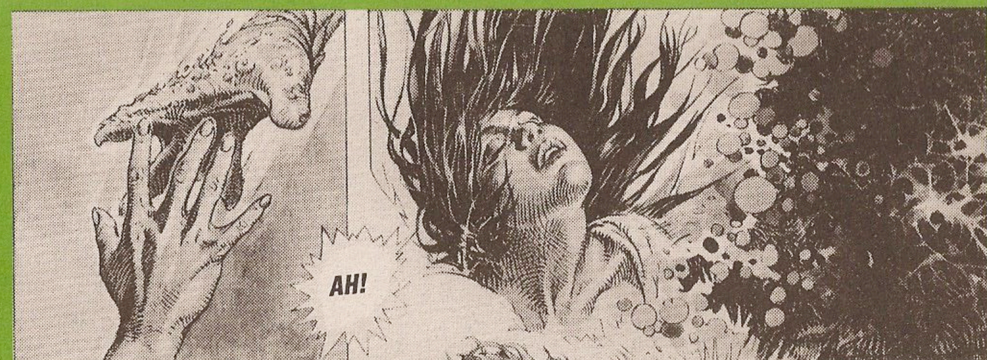

DROOO... NA! DROOO... NAAA!

CHASTAR! ŽIV SI! VES ČAS SI BIL Z MANO IN ME BRANIL! OH, CHASTAR, LJUBI MOJ!

!?

AH!

CHASTAAAAAR!

AH!

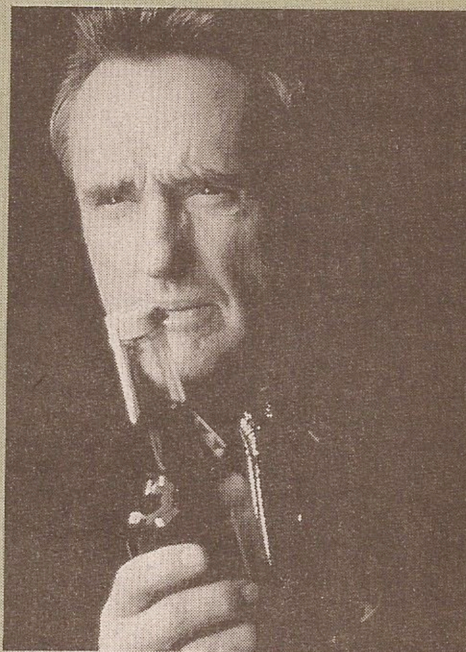

FUKAŠ S POŠASTJO, ŽENSKA?
KAJ JE, PSICA? SE DELAŠ POGUMNO? POGLEJMO, KAJ ZNAŠ!
HA - HA - HA!
V MENI JE ZVER, DROONA. NE ZAPUŠČAJ ME TAKEGA, UBIJ ME! ČE ME LJUBIŠ, ME UBIJ! PROSIM TE!
KAJ... KAJ JE TO? NE, DOKTOR... BOLI ME... NOČEM...
LEPO TI BO, BOŠ VIDELA..., BOŠ VIDELA...
ORDINATOR JE KRIV ZA VSE... EKSPLOZIJA JE NEIZBEŽNA... NAŠA VESOLJSKA LADJA... VSEGA JE KONEC... STOLP MOČ, DROONA... NE POZABI...

Pripravlja Dražen the dude

DENNIS HOPPER

IGRALEC, REŽISER, ALKOHOLIK, OČE ???

V čast filmu Red Rock West, ki prihaja na spored naših kinematografov, vam predstavljamo njegovega režiserja, znanega igralca in upornika Dennisa Hopperja. Če Dennis ne bi obstajal, bi si ga v Hollywoodu morali izmisliti. To je ena od tistih oseb, ki ga kot nekakšna siva eminenca dopolnjuje in mu daje šarm. To je najverjetneje božja volja. Če je Bog že nekoč sedel k delu in si v svoje veselje izdelal Zemljo in ljudi, potem je pač hotel, da bi bila z vsem opremljena, celo s tako kontraverzno osebo kot je Dennis.
Vsi njegovi dosežki so dobro dokumentirani, stari žrebec je igral še z Jamesom Deanom, bil scenarist in igralec v Easy Riderju, enem od najbolj uporniških filmov v zgodovini, potem je sledila kriza, ki jo je prekinil z viharnim in psihopatskim comebackom v filmu Blue Velvet. Krizno obdobje ter filmski in življenjski spodrsljaji (alkoholizem, zasvojenost z mamili) so iz njega naredili najprej mehkužca, potem pa trdoživega in vztrajnega igralca in režiserja z lastnim in izvirnim pristopom. V štiridesetih letih ukvarjanja s filmom je utrdil svoj sloves "outsiderja", upornika svobodnega duha in človeka, ki si sam postavlja pravila in živi idilično družinsko življenje daleč od Hollywooda. In prav tam smo ga tudi našli v njegovi postmodernistični palači, ki jo je zgradil na Venice Beachu (na tej plaži so potekali največji žuri v šestdesetih, po tem pesku so se potepali tipi kot Jim Morrison). Ko enkrat stopimo v njegov dom, nam ne preostane nič drugega, kot da si nemo in z dozo strahospoštovanja ogledamo to utrdbo. Hiša nima notranjih vrat, edina vrata so vhodna, nima oken, v notranjosti hiše so razstavljeni mercedesi. To je dom, v katerem je slavni John Lee Hooker napeljal ozvočenje v vsako sobo posebej in s tem ustvaril zastrašujočo akustiko. Dom v katerem lahko najdemo gledališče in kino dvorano, in predvsem dom, ki je prenapolnjen z čudnimi, osupljivimi in prelestnimi primerki moderne umetnosti, ki jih je Dennis zbiral skozi leta. Zakaj ste se odločili, da boste tukaj živeli? Preprosto sem se odločil zaradi tega, ker to ni Beverly Hills. To je pravo mesto, če nočeš biti oblegan od novinarjev, norcev in fotografov.
Dennis Hopper je svojo kariero režiserja začel približno istočasno kot njegov sodelavec in prijatelj Francis Ford Coppola. Vendar se je Dennis začel izgubljati in bloditi po uspelem Easy Riderju in filmu The Last Movie, s katerim je zmagal na beneškem filmskem festivalu. To blodenje je trajalo kakih osem let, dokler ga ni Coppola potegnil nazaj v resnični svet in mu dal vlogo blaznega fotoreporterja v uspešnici Apocalypse Now. "Konec šestdesetih in začetek sedemdesetih so bili neverjetni časi," pravi Dennis. "Pil sem, ja, ogromno alkohola sem pil v tistem času, vendar sem se vseeno lahko popolnoma predal svojemu delu. V takšnemu stanju se mi je posrečilo napisati in režirati Easy Rider, ki je zaslužil več kot 50 milijonov dolarjev v času, ko so vstopnice stale nekaj več kot dolar. Vendar ti časi so mimo. Zdaj imam družino in otroka. Mamil in alkohola nisam užival že več kot deset let."
Teh deset let je zanj predstavljalo nekakšne vrste preporod v bolj izkušenega režiserja, vendar je pot do najboljših vlog in scenarijev še daleč. "Kljub temu, da delam v tem mestu, da sem del hollywoodske industrije, se še vedno počutim kot outsider in to me moti. Imam občutek, kot če bi se oprijemal te scene še z zadnjimi močmi in vsak dan potihem upam, da me bo naslednji film vrnil v središče pozornosti. Vendar se to ne bo zgodilo. V tem biznisu sem že od svojega 18 leta in ni nobene možnosti, da se kaj spremeni", je z otožnim izrazom na obrazu izjavil Dennis.
Ali res ni nobenega upanja za veličasten povratek na sceno? Ta mesec prihaja na spored njegov zadnji izdelek Red Rock West, ki predstavlja enega od boljših črnih filmov v zadnjem času, kljub temu, da gre za klasično zgodbo o zamenjavi identitete. Temu sledi še Super Mario Bros, ki je na blagajnah bolje obnesel kot pri kritikih in Chasers, ki ga trenutno režira.

HOT SHOTS PART DEUX

SMEHA POLNA SKLEDA

Kaj pomeni, če film dobi nadaljevanje? To pomeni, da je bil izvirnik dovolj uspešen, in da je v sebi skrival potencialne možnosti za nadaljevanje. Ponavadi so nadaljevanja slabša, ker prevzemajo finte od svojega starejšega bratca ali botra. Vendar to za ta film sploh ne bi moglo veljati, ker so štosi in scenariji dua Abrahams - Proft vedno totalno zabiti in možgansko nevarni.
Poleg nenadomestljivega tima dueta se je na Havajih znova zbrala stara klapa, ki se je že enkrat dobro izkazala. Govorimo seveda o Charlieju Sheenu, ki je prevzel vlogo nepremagljivega in mišičastega Topera Harleya, Lloydu Bridgesu, ki mu je vloga nespretnega in odštekanega predsednika ZDA pisana na kožo in femme fatale Valerii Golino. Zgodbe v temu filmu so več kot preproste, ker je ta film zgrajen mozaično. Nepreštano se prepletajo fore, ki na določen način niso povsem povezane z zgodbo. Iz vseh teh koščkov na zelo zanimiv način nastane celota. Kot v vseh svojih filmih Abrahams snema parazitsko. Živi na račun znanih uspešnic, samo da iz njih brije norca. To je najbrž tudi glavni razlog, zaradi katerega bodo njegovi filmi še naprej nastajali, kajti dokler bodo snemali drugi, bo tudi on. Sicer je to redek privilegij in vsakdo ne more biti parazit. V tem filmu je hrano in navdih dobil pri filmih Basic Instinct, Wizard Of Oz, Terminator II, No Way Out, Robin Hood: Prince of Thieves, Casablanca, Godfather in še s posebnim poudarkom pri Rambu, na katerem je zasnovana osnovna zgodba v filmu.
Ta komedija je ena redkih, pri kateri ne vidimo vseh štosov v pol minute dolgi reklami in mnogokrat je dogajanje v ozadju tisto, ki da filmu čar. Še zmeraj v istem stilu vendar bolj izvirno in majčkeno bolj smešno od prvega dela.

novice

Tom Hanks počasi spet leze proti vrhu. Po dokaj uspelem lanskoletnem filmu **A League Of Their Own** in letošnjim hitu **Sleepless In Seattle** se je znova povzpel na raven, ki jo je dosegel s filmom Big. Ponudb mu torej ne manjka. Odločil se je za vlogo v novem filmu **Roberta Zemeciksa** (Back to the Future, Death Becomes Her) **Forrest Gump**, kjer ga čaka naporno delo. Zakaj? Igral bo tipčka, ki ima nadpoprečno visok IQ in si zaenkrat sploh ne more predstavljati, kako naj se loti naloge.
Eden od najbolj intrigantnih novih režiserjev je **Quentin Tarantino**. Pri nas še nismo imeli priložnosti videti njegove mojstrovine **Reservoir Dogs**, ki je kljub dejstvu, da je prepolna nasilja, pobrala številne nagrade in priznanja. Querentino se bo lotil novega projekta imenovanega **True Romance**, del ekipe se je že zbral, med njimi **Gary Oldman**, **Patricia Arquette** in **Christian Slater**.
Ko smo že pri **Slaterju**, naj omenimo, da sta skupaj z **Joejem Pescijem** podpisala pogodbo z **Barryjem Levinsonom**. Christian naj bi igral obupanega igralca, ki počne vse, da najde delo.
Ko je pred kratkim **Sean Connery** potegnil črto s snemanja filma **Smoke And Mirrors**, je bil režiser **Frank Marshall** tako potrt, da so vsi mislili, da je samomor neizogiben. In kdo mu je priskočil v pomoč? Nihče drug kot večni fantič **Mel Gibson**, ki je izrazil zanimanje za to vlogo. Ne samo, da je rešil izgubljenega Franka Marshalla, temveč tudi ogromne vsote že vloženega denarja.
In še obvestilo za vse ljubitelje hard rock risanke **Beavis And Butt-Head**. V Hollywoodu potekajo hudi boji za odkup avtorskih pravic. Menadžerji so zavohali, da se nekaj dobrega kuha v tej antisocialni risanki, ob kateri je še Bart Simpson videti zlat pobal!!!

kino

Sharon Stone

Sharon Stone je pri 35-ih trenutno največja holywoodska zvezda. Pa ne samo zato, ker je je težka skoraj tri milijone dolarjev, da ne bo bojazni, kmalu bo še težja, ampak zato, ker je preprosto prva in najboljša. Sharon, sicer doma iz Pensilvanije, je svoj prvi film Stardust Memories posnela že davnega leta 1980, temu pa je sledilo še 15 muvijev, med katerimi je po naslovu najbolj znana Policijska akademija 4 (1987). Svetovno reputacijo pa si je Sharon nedvomno prislužila s nastopom v Verhoevenovem Popolnem spominu (Total Recall, 1991) skupaj z Arnijem. Tudi sama priznava, da je bil nastop v tem filmu zanjo velikanski izziv in življenska priložnost. Uresničitev njenih sanj.

Sharon na začetku kariere, novembra 1988.

"Ko sem bila majhna, sem hotela biti filmska diva. Samo in edino to. Vendar pa sem z leti in napornim študijem igre izgubila vse potrpljenje in skorajda tudi upanje na uspeh. S filmom Total Recall lahko zaslovim in kasneje dobim boljše vloge". Druga plat medalje pa se je, kot se spominja Sharon, pokazala v dneh, ko so jo obletavali novinarji med obiskom filmskega festivala v Cannesu.
"Zelo me je bil strah zaradi Sharon Stone, ker to nisem bila več jaz. To je bila naenkrat ona. In vsi so hoteli njo. Če jo bodo dobili, kdo bo potem ostal meni?" Vloga v filmski uspešnici lanskega leta Basic Instinct je bila logično nadaljevanje njene uspešne kariere. "Slavnejša mučim moške boljšega stanu," in takšna je bila tudi v Basic Instinctu. Prava Sharon Stone, takšna, ki na vprašanja o svojih izkušnjah z golimi scenami v filmih hladno odgovarja : "Ti prizori so nenavadni zaradi tega, ker dejansko pokažejo, kako kakšna ženska seks dejansko čuti, privatno ali pa s soigralcem".
Sharon Stone je po filmu Basic Instinct prav v teh mesecih spet obkrožena z novinarji. Pravkar je namreč v kinodvorane prišel njen najnovejši film z naslovom Sliver, v katerem sta njena partnerja William Baldwin in Tom Berenger. Ta zgodba je žanrovsko pravi triler, dogaja pa se v New Yorku. In kaj še? Ne manjka ji vročih fuk kadrov, jasna stvar! Film je za svoj nastanek porabil celih 30 milijonov dolarjev, kar naj bi bila že garancija za nov velikanski uspeh. Sharon Stone trenutno hodi ali pa se daje dol z enim od producentov filma Sliver Billom MacDonaldom, ki je nasledil nekaj dičnih hollywoodskih playbojev, med katerimi je bil tudi country megazvezdnik Dwight Yoakam.
Kljub vsemu pa jo je pred leti hudo prizadela ločitev od Micheal Greenburga, znanega filmskega producenta. "Stvar, ki sem si jo dobro vbila v glavo je ta, da me bo vsak moški v Hollywoodu spoznal, če bom to sama želela. Pa ne samo v Hollywoodu. Na srečo slava pomeni odlično priložnost za spoznavanje različnih ljudi - vsakršnih iz vseh vetrov. Pa ne samo z namenom se z njimi zabavati, modrovati ali pa se poročiti, imeti otroke, kar pravzaprav tudi sama dejansko hočem, ampak posredno vplivati na vplivne. Torej, kakšno stvar pospešiti, jo spremeniti, pa naj bo le-ta pomembna za nekaj ljudi ali pa za ves svet".

Matjaž Stoned

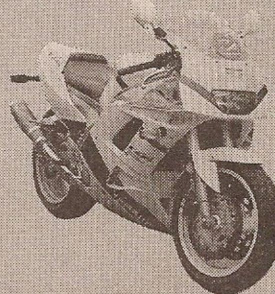
PLES V DEŽJU

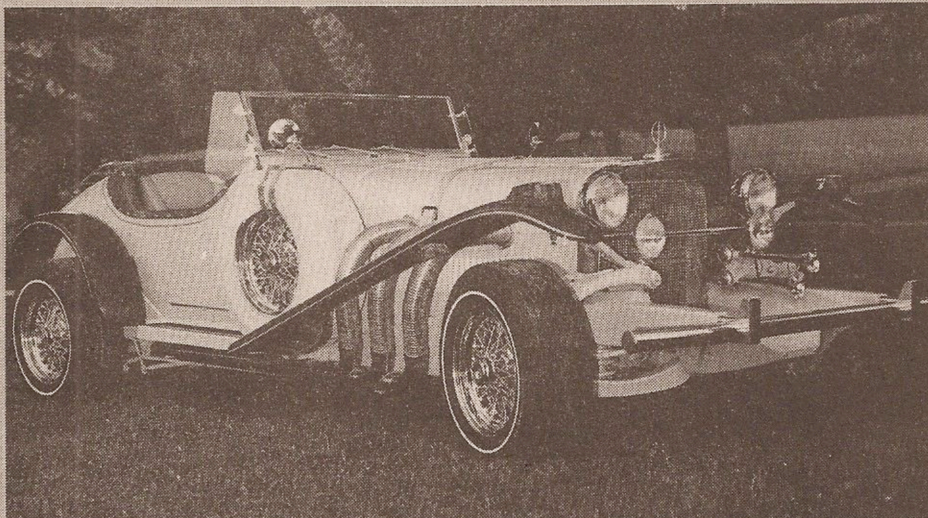
Kaj, dežuje? Čakaj malo, prav ta prave zajebane dežne kaplje! Lije. Dežuje. Kaplja. Tri dolge mesece sem umiral od vročine. Tri dolge mesece sem gledal asfalt, kako razgret pričakuje pravo gumo, da na njem pusti vsaj nekaj metrov dolgo črno črto ali kakšen lep krog. Sedaj pa povsod sama voda. Vse je mokro, vse se blešči in asfalt je moker kot nažajfana riba. Ravno danes, ko sem se dogovoril, da dobim na preizkus Yamaho. Zarota! Stavit grem, da so dež naročili pri Suzukiju ali Hondi. Kaj pa zdaj? Napoved za naslednje dni je pa ravno tako dež. Vse skupaj pa mora biti narejeno do ponedeljka, če ne bo gospod urednik znorel, češ da smo motoristi res vsi eni navadni jebivetri, da smo neresni, da se ne zavedamo posledic ozonske luknje, in da se nam jebe, če Kitajci pse žrejo in tako naprej.... Nič, tudi prav.
Se bomo pa po dežju vozili. Manj plina, manj se nagibaš, prej žlajfaš pa do kože si moker. To je pa tudi vsa razlika. Yamaha me je čakala lepo zloščena in ogreta. Kar težko mi je bilo, ker sem vedel, da bo takoj vsa umazana zaradi vode, ki škropi izpod koles. Vendar so se stvari začele obračati na bolje. Prenehalo je deževati. Cesta pa še vedno mokra.

YAMAHA FZR1000

Yamaha, ki smo jo vozili in jo vidite na sliki, je letnik 93. Drugače pa so ta prenovljeni model predstavili v nekoliko drugačnih barvah že leta 91. Ta motor spada trenutno med najhitrejših par serijskih motorjev na svetu. Zaradi že omenjenih težav z vremenom in mokre ceste motorja nisem gnal po kakšni ravni cesti, da bi mu izmeril končno hitrost, vendar fantje (IN DEKLETA!!!), ki imajo takšne motorje, vsi po vrsti zatrjujejo, da ob lepem vremenu na avtocesti števec pokaže 300 km/h. Jaz jim verjamem. Nedvomno pa je motor (zaradi netočnosti merilnika) nekoliko počasnejši. Pa kaj pravzaprav pišem take neumnosti? Kdo pa pri taki hitrosti opazi razliko 5 ali 10 km/h? Mislim, to je pa taka hitrost, da glava boli. AUUU! Čeprav je pa treba priznati, da občutek ni dosti drugačen kot pri 200 km/h. Pravzaprav pa se taka hitrost tudi pričakuje od motorja s 1003 kubičnimi centimetri in 145 konjskimi močmi. Če pa vam skoraj 150 konjev ne pomeni veliko, si predstavljajte, da bi tri mašine od maminega Yugota posadili med dve kolesi in se odpeljali. No, sedaj pa se sprašujete, od kod Japončku taka moč???
Yamaha ima na vsakem od štirih vodno hlajenih valjev po pet ventilov, ki jih krmilita dve v glavi motorja vležajeni odmični gredi. Vsa ta kombinacija doseže neverjetno moč pri 95000 obratih v minuti zahvaljujoč štirim uplinjačem znamke Mikuni, premera 38 mm. Naj samo še omenim ventil v izpušnem sistemu, tako imenovani Yamahin EXUP, ki skrbi za moč motorja pri nizkem številu obratov. Po domače povedano lahko pri tej Yamahi prestavite v četrto prestavo pri recimo 70 km.h, odprete plin in motor bo brez obotavljanja potegnil do končne hitrosti.
Zdej pa dosti te tehnike, porkamadona, je vzkliknil neznani bralec, vsi ostali pa so mu pritrdili z glasnim odobravanjem! Dobro, dobro. Gremo se še malo vozit.
Motor je izdelan tako, da v bistvu sedeš vanj in ne nanj. Ko pa se enkrat odpelješ, ti vse tako ustreza, da se najraje ne bi nikoli več ustavil. Moč čutiš že pri počasni vožnji, zato ti srce ne dovoli, da bi se vozil počasi. Ko pa odpreš plin, motor eksplodira in vse skupaj te kar nekoliko preseneti. Vse to pa se zgodi šele v tretji ali četrti prestavi, saj sta prva in druga tako močni, da se ob naglem odpiranju plina zadnje kolo vedno zavrti v prazno in vse, kar občutiš, je samo to, da je zadnji del motorja prestavilo za kakšne pol metra v levo, pa v desno in nato zopet v levo, šele potem se začne film vrteti hitro.
Motor pa se klub sorazmerno veliki teži (242 kg s polnim tankom goriva) ustavlja zelo solidno, za kar skrbita dva 320 mm koluta spredaj in eden 267 mm zadaj. Motor se dobro obnese tudi pri daljših potovanjih (udobnosti ni), saj velika moč motorja dopušča tudi daljše obremenitve z dvema potnikoma. Je pa problem s prtljago, saj je športno ukrojen motor s potovalnimi torbami ob zadnjem kolesu videti kot če bi na dirkalnem kolesu poštarji prevažali vaša pisma v naše uredništvo. Ja, za konec bomo rekli takole: Ko boste razbili prašička in vam bo očka dodal še kakšno marko do tistih borih 17000, si kupite Yamaho in imeli boste dober motor.

GABRIELLE

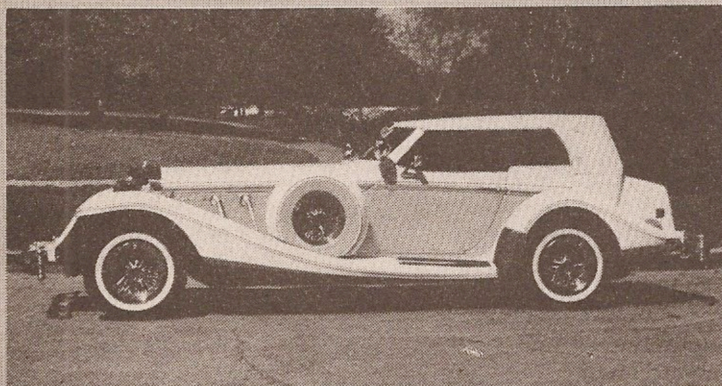
MODERNI VETERANI

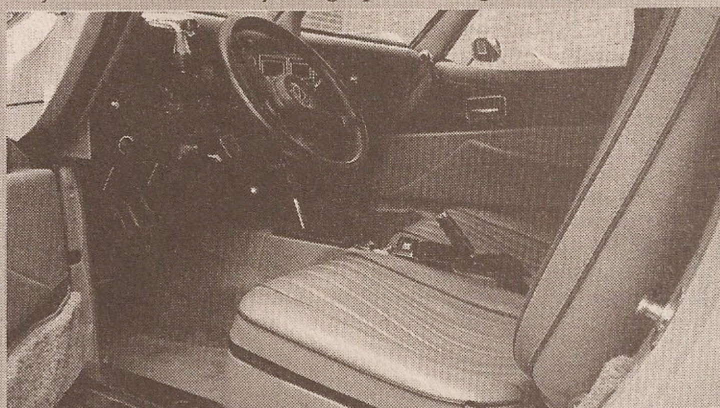
Kaj je zdaj to, porkamadona, moderni veteran, tukaj je en contradiction in terms, ne nakladaj, ejga, ne seri, Maček! Ja, pa ne! Avtomobilček na fotkah je mogoče res videti veteran, ampak gre za ganc novo mrcino, v glavnem konglomerat mnogih drugih mrcin. Pri zgodnjih modelih (od 1964 naprej) mercedes, pri malo novejših hrošč, pri najnovejših pa... Use your imagination. Malo poršejčka, pa malo kadilaka, ni problem.

Avtu pravijo Nepremagljivi. To naj bi po staroangleško, oz. keltsko oz. že kaj, pomenila beseda excalibur. YES YES YES YES!!! Okej, genialna fora, narediti staro obliko avta z vsemi vrlinami modernih zverin. Ampak da bi bil šok popoln, ej, folk, a veste, koliko je bil star tipo, ki se je tega spomnil? A? Enaindvajset! Torej, mladina moja, ne jamrajte mi tiste fore, ko bom star in bogat, DANES vzemite svinčnik v roko in si zrišite avto svojih sanj. Ni hudič, prej ali slej vam bo uspelo.

Brooks Stevens, designer v Studebakerju, je dobil za domačo nalogo, da naredi en koncept avto (to so tisti prototipi, na katere lahko kar pozabiš - narejen je samo eden in nikoli nič več, samo za reklamo) za razstave v naslednjem letu. Tipo je vozil mercedes SS roadster (predvojni športnik) in je bil tako navdušen nad njim, da si je rekel, da bo to poskusil skopirati. Merdžo SS je bil takrat že veteran in tipu je padla ideja, da bi naredil modernega veterana, izgled starega avta, tehnika pa nova (zaradi zanesljivosti). Šef v Studebakerju je samo pozijal, ko je tipo hotel šasijo od dirkalnika, kaj za vraga ti bo dirkalnik iz Daytone, ampak nič, dizajnerji so odpičena bitja, pa mu je dal tisto šasijo. V šestih tednih so sestavili prvi model. Ko je šel avto naslednje leto na razstavo, je bil strašen bum. Fora 100% uspešna. Takoj je dobil naročila. Studebakerju ta finta ni bila preveč po godu in kmalu je Brooks ustanovil svojo firmo. Ta firma se danes imenuje Excalibur Automobile Corporation. Naredili so šele par tisoč avtov, ampak se jim nikamor ne mudi, ker so to mrcine, ki so high class stuff in so povrhu še tako drage, da jim dol visi, če jih prodajo sto ali tisoč na leto.

Aha, kaj je bilo s tisto šasijo? No, takrat so dirkalnike delali zelo glomazne in motor so imeli še spredaj. Zaradi velike teže spredaj so bili rahlo nestabilni. No, Excaliburja so pa naredili tako, da so sprednja kolesa vrgli ful naprej in motor čimbolj nazaj. Rezultat je viden. Havba, dolga kot ponedeljek, spredaj cela čuda blatnikov in takega šmorna, kabina pa čisto zadaj. Zgleda ubitačno, mislim, koma! Pa še lega na cesti je maksimalno izboljšana. Seveda, ne moreš falit, ker je bil motor od dirkalnika, se je spodobilo dati gor še debele valjarje, nakar zverina zgleda kot en hot rod, no, saj je hot rod. Ampak za zelo velik denar. Na tak način je prišlo ven par generacij Excaliburjev. Tisti najbolj znani pa je seveda tudi najnovejši. Gre za velik avto, mogoče na sliki ni videti tako, ampak gre za megaogromen stroj, megaogromne gume in megaogromno ceno. No, da ne pozabim. Avto danes tehta nekaj čez dve toni. Da so vsaj rahlo zmanjšali težo, pa je moralo nekaj odpasti. Žal je bil to motor. Namesto strašnega dirkalnika danes vgrajujejo 155 konjski V8. Motor se mora kar precej matrati, da potegne tisto goro železja in usnja in lesa in nevemkajševsega, pokuri kot prasica, rjove kot

V notranjosti ste postreženi z vsem visokim udobjem.

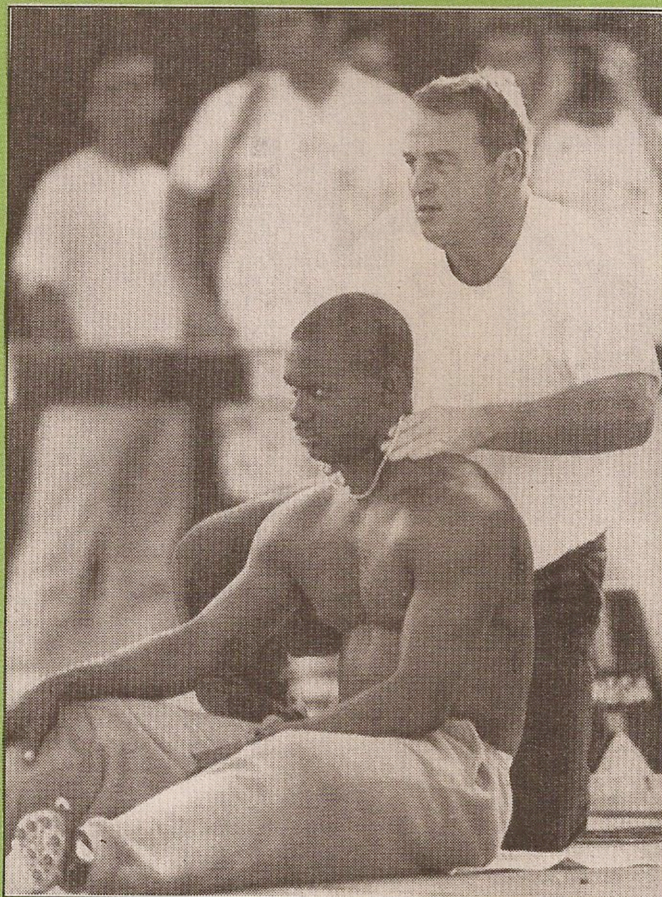
čreda slonov, in jebiga, performance je bolj tako-tako. No, teža je pa le manjša. Zakaj so morali zmanjšati težo, vprašate? Ne vem, ampak birokracije je po vsem svetu dovolj. Če si en bedak izmisli, da nekaj ne sme biti, potem lahko svoj izum tisočletja lepo popokaš v kontejner za smeti. To je dogma. Če izumiš perpetuum mobile, pa če ena baraba misli, da tisto, kar si ti naredil, ni mogoče, potem si popušil. Lahko si rit obrišeš s tistim. In rečejo, Excalibur je pretežak, kaj so mogli, zmanjšali so težo, a vseeno so ohranili tisto RES težko stvar na njem, šasijo, najmočnejšo šasijo daleč naokoli. Excalibur je, mimogrede, najvarnejši avto v U.S.A. Recimo, da je, no. Odvisno od šoferja.

Nepremagljivi. A ni lepotec, no? Okej, plačaš ko budala, mislim da je cena okoli 200 000 USD, ampak ej, boli te kita. Saj ti ga ni treba kupit. Važen je imidž, tisto v čemer je fora tega avta. Finta z njim je bila ta, da je preobrnil zgodovino. Sprožil je cel plaz izdelovanja replik starih avtov, delanja prefriziranih starin, ki so znale leteti kot sneta sekira, pognal je svet na noge. Pri veteranarjih imaš danes tako dve sceni: prva je tista, klasična, ko se lastniki trudijo narediti svojega veterana čimbolj takega, kot je bil, ko je bil nov, druga scena pa so hot rodderji, ki si vzamejo za osnovo eno staro kripo, potem pa naredijo cestni dinamit z nje. Tisti prvi ne marajo preveč onih drugih, ker jim sesuvajo veterane, oni drugi pa ne marajo tistih prvih, ker imajo take dobre avte, iz katerih bi se dalo narediti dirkalnike. Eh eh eh eh. V glavnem. Ne se čudit, ljubčki moji, ko bo zviznil mimo vas hrošč s 2400 kubiki in okoli 150 konji, ko vas bo pri 170 na uro z lahkoto prehitel spaček s 1300 kubičnim motorjem, ko bo fičko padel mimo s 180 na uro (kar niti ni bila taka redkost svoje cajte - Abarth oprema!), ej, to niso sanje. Poglejte malo okoli sebe!

Easy Mucy

BIG BEN

Šport je vedno imel dve vrsti zvezd - good guys in bad guys. Ben Johnson je bil idol miljonov fanov po vsem svetu in obenem avtor športnega škandala stoletja, ki je pretresel temelje kraljice športa - atletike. Ko je bil na višku kariere, je v svetovnih časopisih pisalo, da je spravil naravo na kolena, da teče hitreje kot domišljija, primerjali so ga s črnim panterjem in veliki Carl Lewis mu je redno moral gledati v hrbet ob prihodu v cilj najhitrejše olimpijske panoge. Ben je prešponal stometrsko razdaljo v času 9.79 sekunde, kar pomeni, da je tekel s povprečno hitrostjo 36.7 km/h in dosegel največji speed 43.4 km/h, vsak korak pa je bil dolg povprečno 2.17m. To naj bi bila absolutna sanjska meja sposobnosti homo sapiensa. Rojen je bil na Jamajki v Falmouthu 30.12.1961, v Kanado pa se je z mamo, petimi sestrami in bratom preselil s trinajstimi leti. Očeta so pustili doma, ker je zelo rad popival. Seveda so bili zelo revni in Ben se spominja, da so enkrat komaj pobegnili policajem, ko je s prijatelji ujel goloba in ga v parku spekel za malico. Spomni se tudi, da mu je čarovnica iz dlani napovedala, da bo slaven in bo potoval po svetu. Ko je bil star petnajst let, ga je v Torontu na nekem šolskem tekmovanju opazil njegov bodoči trener in prerokba je začela kmalu delovati. Leta 1984 je na Olimpijskih igrah v Los Angelesu presenetil in osvojil dva brona (100m in 4x100m). Na svetovnem prvenstvu v Rimu 1987 je v finalu postavil svetovni rekord s časom 9.83 in ameriški sen se je pričel. Pogodbe z Diadoro, Mazdo, Toshibo in drugimi sponzorji so njemu in ekipi prinesle milijone dolarjev. Ben se je začel prevažati z 275.000 dolarjev vrednim ferrarijem, za trgovino pa je uporabljal porschejа za 81.000 dolarjev. Njegovi spori z Carlom Lewisom so polnili športne trač rubrike in atmosfera se je stopnjevala do delirija v finalnem teku na Olimpijadi v Seulu 1988. Ben je rekordno znamko spustil še za 14 stotink sekunde, kar je bila totalna senzacija in novica je v trenutku obkrožila svet. Njegov trener Fransis je izjavil, da je Ben prvi bionični športnik, in da so njegovo science fiction mišičevje ustvarili z elektro stimulacijo in za ta projekt porabili 2 miljona dolarjev.
Ben pa je dodal, da je jemal samo še tablete z minerali. Ben je v Kanadi in na Jamajki postal nacionalni heroj, Carl Lewis pa se je moral odreči atletski kroni.
Toda naslednji dan je posebna komisija odkrila v vzorcu njegovega urina sledi Stananozola, prepovedanega steroida in katastrofa se je pričela. Ben je izvide zavrnil kot podtaknjene, ker je v laboratoriju vladala ful zmeda, saj naj bi mu nek možakar dal stekleničko za urin, potegnil iz hladilnika pivo in odšel. Svetovna športna javnost je Benu verjela in celo Diego Maradona (leta 1991 za eno leto suspendiran zaradi jemanja kokaina) je izjavil, da je Ben velik športnik, in da ne verjame, da bi Ben kaj takega storil. Priznal je šele mesece pozneje pred kanadsko vladno komisijo in na dan so prišle podrobnosti, ki bi jih lahko primerjali s scenarijem kakšnega hollywoodskega trilerja. Njegov zdravnik Astaphan ni hotel povedati, kdo mu je dal tablete, ker ga je strah za varnost njegove družine. Izvedelo se je le to, da naj bi to bil nek vzhodnonemški športnik. Količina naravnega testosterona (moškega spolnega hormona) v Benovem telesu je bila takrat 15 krat manjša od normale, jetra pa so se mu dvakrat povečala. Jemal je tudi hormone rasti.
Ben je bil suspendiran za dve leti, njegov trener pa doživljensko. Odvzeli so mu naslov svetovnega prvaka, olimpijsko zlato in oba svetovna rekorda. Rekorder je postal Lewis s časom 9.92, ki ga je dosegel v Seulu, ko je ob prihodu v cilj gledal Benov hrbet. Po vodi je šel tudi planirani revanš s Carlom v Tokiju, kjer naj bi si razdelila 5 miljonov dolarjev ter vse pogodbe s sponzorji. V trenutku je postal slaven izobčenec in pričel s predavanji za mladino, kako so droge nevarne, in da se je treba ravnati po pravilih. Shujšal je za deset kil in obljubil povratek na sceno. Zgodilo se je na mitingu v Budimpešti, kjer je navdušena množica padla dol, ko je Ben prvi prišponal skozi cilj. Toda frajer ni bil več tako hiter in leta 1992 je v Barceloni na OI izpadel kot zadnji v polfinalni skupini. Toda na mitingu v Franciji je nekaj mesecev zatem zmagal na 60 m s časom, ki je bil le 4 stotinke sekunde slabši od rekorda in spet so ga povabili na WC. Po tem je moral še na dveh dirkah odtočiti in vsakič je bil pozitiven. Tako so ga zaradi modrih in roza tabletk doživljensko suspendirali. Zdaj se je posvetil svoji stari ljubezni nogometu, Američani pa ga na vse načine vabijo v NFL (ameriško "ragbi" ligo) , saj jih Benova ljubezen do kemije očitno ne moti. Show goes on. No business like show business!!!!

Sašo

BASKET

Prejšnji mesec je umrl Reggie Lewis, ki ga NBA fani dobro poznajo. Ekskluzivno za Ž smo poizvedeli za zakulisje njegove smrti.
Reggie Lewis, kapetan Boston Celticsov, je sicer bil NBA All Star, vendar pa v njegovem življenju ni bilo nič posebej v nebo vpijočega. Tih družinski človek, ki bi lahko svojo kariero v NBA končal, ne da bi o njem pisali katerikoli drugi časopisi razen športnih. Če!... Če se mu prejšnjega aprila v play-offu ne bi zvrtelo, če se ne bi spotaknil in padel. Pomagali so mu do klopi, opomogel si je, potem se vrnil v igro, nakar se mu je po kaki minuti igre spet zvrtelo. "Prestrašil sem se," je pozneje povedal novinarjem, "Spomnil sem se, kaj se je zgodilo s Hankom Gattersom". Hanku je pred tremi leti postalo slabo, zlezel je skupaj in umrl. Zaradi miopatije, kot temu pravijo dohtarji, ki se radi delajo pametne. Za nas navadne smrtnike pa je to stanje, v katerem srce preneha ritmično utripati in se lahko tudi ustavi (glej priročnik Kako postati sam svoj zdravnik v 12 zvezkih, str 56., Stay Stupid Publishing).
Reggie Lewis se je dan po tem, ko mu je na tekmi postalo slabo, dal pregledati kupu specialistov, ki so potrdili, da ima enak problem kot Gathers, in da ne bi smel več igrati košarke. Reggie in njegova žena, ki je z njim že drugič noseča, sta obiskala še drug komplet specialistov, da bi ovrgli prvo domnevo. V drugi bolnišnici jima je to tudi uspelo. Šef tamkajšnje srčne kirurgije se je odločil, da gre za manj resno motnjo, ki se jo da pozdraviti z tabletkami in podobnimi rečmi.Ta frajer, Gilbert Mudge po imenu, je par tednov nazaj objavil, da je z Reggijem vse O.K. Pravzaprav tako O.K., da je 27 julija že metal na koš na Brandies University. Študent Amir Weiss pravi: "Kazal je ljudem, kako dobro se počuti. Bil je že prav ekstatičen." Potem pa je brez kakršnegakoli opozorila spet omedlel in ni več prišel k sebi. Potrdil je prvo diagnozo na najbolj dokončen način. Očitno je torej kljub vsemu kdaj pa kdaj dobro verjeti kakšni pošasti v beli halji. Reggie si je verjetno o tem že ustvaril svoje mnenje, po katerem pa ga žal nismo mogli povprašati, ker so mu ravno montirali krila in ga učili igrati na harfo. Je pa verjetno že ugotovil, da dajejo oblaki bolj slabo podlago za odriv, če hočeš zabiti kakšen mega neralukatkeps koš.

Gobec

Kultura

Pank je to, da rišeš kljukaste križe, opletaš z verigami in tepeš ljudi.

Anarhija

Šekspir je bil v svojem cajtu pank.

Henkel

Večerja je tako okusna, da jo delim s svojo obleko.

Hipoteza

Ženske so kot čas, nikoli jih ni dovolj.

Nazor

Veruj v tisto, kar misliš, da te osrečuje.

Alter ego

Razlika je med tem, kar počnem, in kar v resnici sem.

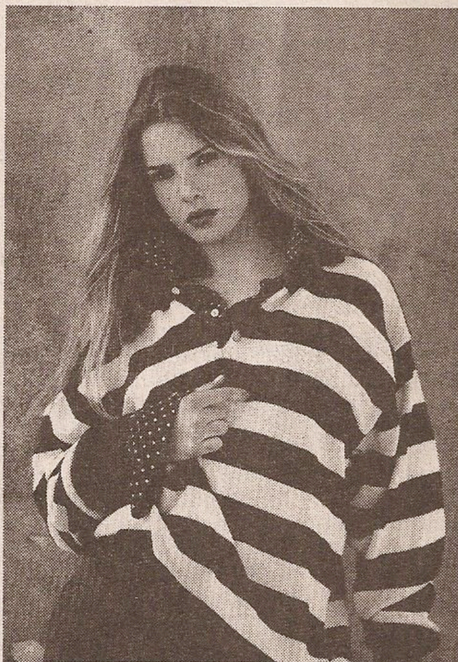
Počitnice

Jaz ne grem na morje, greš z mano?

Dnevnik ...

29. oktober

Nekaj časa sva bili z Barbaro spet nerazdružljivi. Prav čudno je to najino znanstvo. Na tisti zabavi, kjer sva se prvič srečali, sva se v trenutku zaštekali. In potem preživeli dva meseca skupaj. Se pogovarjali in postali resnični prijateljici. Potem sva si želeli ena drugo, pa nekako dlje od poljubljanja nisva znali priti. Mislim, da sva bili prebojeći in neprepričani druga v drugo. Morda pa samo govori, da bi bila rada z mano in sploh ne misli tako? Sploh pa, kako naj osvajam žensko? Kako se to počne? Naj jo obsujem s komplimenti? Naj ji nosim rože??? In sva se oddaljili. V trenutku. Nobenega prepira ni bilo, nobenega nesporazuma, preprosto se nisva več slišali. In je molk trajal. Ni me bolelo, ni mi bilo hudo, le včasih sem jo pogrešala, ko ni bilo nikogar, ki bi mu lahko povedala prav vse. Tako kot sem lahko njej. Potem me je poklicala. In spet se je pojavilo tisto hrepenenje in želja po njej. Na prvem sestanku je bilo malce neprijetno. Tisto, ko ne veš, kaj bi rekel, kaj lahko poveš, kaj ne, ko ne veš, koliko prijateljstva je še ostalo. Pa je hitro minilo. In spet sva bili prijateljici in sva si zaupali in sva ves čas tiščali skupaj in ves svet je bil najin.
In potem spet molk. Pa spet nerazdružljivost. Toda počasi se je prepad med nama večal. Vedno težje sva vedno znova vzpostavili tisti pravi stik.
No, potem pa še tista dogodivščina z njenim tipom. Ko sva se končno približali uresničitvi najinih želja, je šlo vse po zlu. Vem, da sem kriva predvsem sama, toda tako je pač naneslo. Kaj se pa gre poljubljat in božat z mano in me potem razpaljeno pusti s svojim tipom?
Potem sva obmolknili za dolgo. Verjela sem, da za vedno. Pa sva se nekaj časa nazaj srečali na ulici in spet se je vse začelo znova. Najprej zadržanost in neka neprijetnost v zraku in brbljanje in hrepenenje in spet prijateljici. Zdi se mi, da je temu kriva tista neizpolnjena želja.
Zadnji mesec sva se tako spet družili. Vsak dan. In prav lepo je bilo. Če se ne bi oglašali spomini na Tineta, bi bilo celo super. Ja, še vedno ga pogrešam in še vedno mi je hudo. Tudi tu mi je bila v veliko pomoč Barbara. Ker sem v njeni družbi pozabila. Ker sva se smejali. Ker je izginil ves svet okoli naju, pomembni sva bili samo midve in najina zabava. Veliko norčij je bilo. In dogodivščin. In potegavščin. In smeha, smeha.
Govorili sva tudi o nama in spet sva si zatrdili, da si želiva ena druge. Prišli sva do poljubov in... In danes se je končno zgodilo.
Bili sva pri njej doma. Sedeli sva v sobi, si navili muziko in se ob srkanju najine najljubše pijače pogovarjali. In naju je pogovor odnesel v preteklost, v čas, ko se je najino prijateljstvo začelo. In tiste nore zabave in... Pa je Barbara rekla, da ima posnetke z ene od zabav.
"To bi pa videla," sem rekla. Vstala je, poiskala

kaseto, jo vstavila v rekorder in pritisnila play. Gledali sva slike, ki so se odvijale pred nama. Prav zaljubljeni sva bili videti. Dotikali sva se, se ves čas smejali in pogledovali. Povsem sva se odmaknili od ostalih. Ja, prav zaljubljeni sva bili videti.
Obujali sva spomine in tako, hm, napeto je postalo. Tako ozračje je bilo, tako razpoloženje, da sem vedela, da sva blizu. Da je pravi trenutek.
In potem je rekla:
"Se spominjaš tistega večera, ko sva se napili in se skupaj odmajali na WC..."
"In si si zmočila roke in mi jih položila na tilnik..." sem nadaljevala in se obrnila proti njej.
Nekaj časa sva se samo nemo gledali. Najina pogleda sta se sprehajala od ustnic na oči, in nazaj. In počasi sva se bližali ena drugi. In razprli sva ustnice. In se poljubili.
Čutila sem kepo v trebuhu in bila sem tako zelo vznemirjena. Zaprla sem oči in potisnila jezik v njena usta. Odgovorila mi je in poljub je trajal in trajal. Najina jezika sta se prepletala tako počasi, tako zelo nežno.
Spustila sem roko na njen vrat in niže. Dotaknila sem se njenih prsi. Rahlo. Da je komaj čutila prste, ki so se sprehajali po njej. Zadrhtela je.
"Želim si te," sem rekla. In ona je položila glavo nazaj in se mi prepustila. Odpela sem ji gumbe na bluzi in jo potegnila z nje. Se sklonila niže in se z ustnicami dotaknila njenega vratu. Počasi sem se z jezikom pomaknila do ramen, jih obliznila, se sprehodila po roki vse do prstov in nazaj in nežno mimo prsi na trebuh. Njeni vzdihi so me spravljali ob pamet. Prisesala sem se na njene prsi in se poigravala z otrdelimi bradavičkami.
Prijela me je za lase in me potegnila k sebi. Rahlo mi je stisnila prsi in me zalizala. Podrgnila sem se ob njo in medtem, ko se je igrala z mojimi joški, sem odpela pas na njenih hlačah.
"Kako si dobra, Maša," je zašepetala.
To me vzburilo do konca in potegnila sem hlačke z nje. Bila je tako mehka, tako topla in tako vlažna. Drgnila sem jo s prsti, ona pa mi je slekla obleko.
Goli sva legli na posteljo in se v objemu drgnili druga ob drugo. Čutila sem njene dlake na sebi in prsi, ki so pritiskale moje. Tako lepo je bilo.
"Pridi k meni," sem rekla. In zlezla je name, pustila jezik v meni in se nastavila pred moja usta. Prijela sem njene ustnice in jih potegnila narazen, da je zasijala pred mano. Bila je povsem mokra in spolzka. Porinila sem prst globoko vanjo. Najprej enega, dva, tri... Kmalu mi je sledila in začutila sem njene prste v sebi. Vrtela sem boke in se nastavljala, da je lahko prodrla čim dlje. Začela sem jo drgniti po ščegetavčku. Zaječala je.
"Daj še ti," sem rekla.
Potem sva obležali tam na postelji in prijetno je bilo. Prižgali sva cigareto, Barbara je prinesla pijačo in pogovarjali sva se. Da je bilo fino. Proti večeru sem se oblekla.
"Pokliči me," je rekla in še adijo poljub, pa sem odšla domov. Sedaj sedim tu v sobi, prav prijetno toplo je in ta muzika je noro dobra. In vem, da je ne bom poklicala. Ni mi žal, da sem spala z njo. Kje pa! Prav lepo mi je bilo. Ampak, kaj vem, zdaj poznam vse. Vem, kako je z njo. In vem, da nisem zaljubljena. Me nekako ne zanima več. Verjamem pa, da se bova še srečali. Nama je preveč dobro skupaj. Čez nekaj časa.

štaparečejozvezde

astrološka napoved

za čas

od 11.9. 993 do 24.9.1993

OVEN

Prihaja obdobje polno konfliktov, pa saj ni čudno, ko imate s toliko ljudmi in stvarmi opraviti, nekateri so prav zateženi in ni kaj, da ne bi včasih malo ven padli. Je pa tudi res, da ste razdražljivi, in da se težko kontrolirate, tako da morate svoj ognjeni temperament kulirati in pokazati več harmoničnosti in strpnosti.

BIK

Počutite se sicer kar v redu, v malenkostih pa vas vse moti. Ste tudi preveč samozavestni v odnosih, tako da vas drugi včasih prav težko prenašajo, vi pa kao da tega sploh ne poštekate. Preveč užitkom se predajate, postali ste prav požrešni - tortice, piškotki, čokoladka so vaši stalni in najljubši spremljevalci.

DVOJčKA

The best čas, polni ste energije, vsakogar ste sposobni prepričati v vse, v kar se ufurate in nihče vas ne more zjebati - verbalno. To morate dobro izkoristiti in si nabrati pozitivne točke za prihodnji, mogoče ne tako ugoden čas. Da boste lahko potem uživali, boste zdaj, ko vsi še lenarijo, pridno delali in to se vam bo dobro obrestovalo.

RAK

Melanholični ste in easy, največ ležite doma in uživate v drobnih stvareh, ki vam veliko pomenijo. Sicer se doma najbolje počutite, včasih pa stari le preveč zatežijo, kao, treba je kaj delati, od lenarjenja ni kruha, itd. To je sicer res, mora pa si človek kdaj pa kdaj tudi odpočiti, se pretegniti in novih moči za naprej nabrati. To jim povejte - jasno

LEV

Verjetno ste že poštekali, da redki še padajo na vaše štose, kvečjemu kakšni naivni mukiji, in da bo zdaj treba drugačne strune ubrati, pokazati malo več uglajenosti in prefinjenosti - morali boste kakšno umetniško sliko ali kaj podobnega profesionalno razložiti, da boste spet očarali svojo publiko.

ISTORIA SLOVENIKA III.

Torej: Bled. Zadnji kongres vohunov sveta. No, bolj zabava postaranih stezosledcev, ex playbojev, slabih strelcev, prevarantov, prekupčevalcev z orožjem, celo politikov in bankirjev, katerih skupna značilnost ni v tem, da so bili bolj ali manj bogati ali revni, temveč da so jih zanimale stvari, katerim je bilo mogoče dati predznak ZELO, VERY, TANTO, SEHR in tako naprej. Zakaj tako ZELOOOOOOOO IZBOREN JEZIK GOSPODA PAŠEKNEZA? Hja, tudi gospod Pašeknez se je znašel med to zelo veliko gospodo in spet in ponovno zelo za hip pozabil, da so časi precej drugačni, in da vohuni, če bi že bil še kje kakšen, ne bi govorili in pisali izbornega jezika, ampak zelo pocestnega, vsakdanjega, malce zakamufliranega. Na primer ne bi rekel: ZELOOO, ampak A RES, K'VA, NE ME BASAT.

Stara šola teh zelo postaranih vohunov Bleda ni izbrala samo zaradi jezera, temveč zato, ker je Slovenija veljala za deželo, ki je zelo bogata, pa tudi zelo staromodna, celo zastarela, celo najbolj zastarela dežela tistega časa na svetu. Čudno, zelo čudno. Ampak na Bledu se s tem ni nihče ukvarjal. Tam so se predvsem obujali spomini in tisti: ŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠ, ki ga je bilo slišati v travi med tistim legendarnim pogovorom je odmeval v analih prihodnosti še vsrto let, tudi takrat, ko so leta nehali preštevati in so na primer znanega slovenskega krčmarja Prešerna ponovno izvolili za pesnika desettisočletja, medtem ko je zadnje mesto zasedel neki Rudi Sheligo ali nekaj podobnega, ki so ga med drugim obsodili ovaduštva že leta 1994. ŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠ, also, če se Milo spet lahko k vam vrne, dragi moji, je skoraj tak kot Broj jedan iz v tistih cajtih zelo popularnega stripa. Šum, zvok, oz. da smo bolj natančni, sound ŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠ, je proizvedel predmet, na katerem so zapisani pomembni podatki. Našel ga je še isti dan en tip, ki se mu reče Jonas in je po svoji najboljši naturi pes, ki se je tiste dni tam okoli po Bledu izgubljal. Pa ni bil prvi. Še prej je okoli predmeta lulal en manjši kuža Miha, ki pa samega predmeta ni videl, niti zavohal, se je pa nanj, v tihoti trave in zelene mokre rose, prav lepo po moško polulal in začrtal meje svojega novega kraljestva. Jonas, lep, velik in čistokrven pes je vonj po Mihi že poznal, zato se za kraljestvo malega kužka ni zmenil in je po svoji stari navadi predmet zagrabil med zobe in ga odnesel svojemu gospodarju, ki je bil, ne boste verjeli, sam takratni abrambni minister Janša. Kaj je ta na Bledu počel uradno, se ne bo nikoli pozabilo, bil je na dopustu. Kaj je tam počel neuradno pa skoraj nihče ni vedel, pa čeprav je bil v bistvu prav on tisti, ki je zabavo vohunom sploh plačal in organiziral. Kaj je iskal, se bodo spraševali zgodovinarji tretjega desettisočletja in jim ne bo jasno, da je bil to človek, ki je med drugim na zemljo večni vir življenja prinesel pa še druge ugodnosti, ki pa jih seveda tipi iz tretjega desettisočletja niso znali ceniti, ker je bilo takrat že tako, da na primer medicina ni več delala napak in si lahko živel kolikor časa si hotel, tudi na obroke na primer, če se ti je zdelo to cool. Potem je bilo pa vse v bistvu od mode odvisno. Bilo je na primer eno obdobje ultradarkerjev, ki so se zgledovali po predzgodovinskih prednikih Mission in Cult itd. In so se demonstrativno odločali za samo 350 let lajfa, vse drugo so pa enim tipom iz osončja Spidergas podarjali. Na also, tip Janzsa je skratka na tem srečanju med drugim odkupil vse možne svetovne skrivnosti bivših arzenalov svetovnih učenjakov in te zadeve svetu podarjal kot svoje iznajdbe, česar mu pa itak ni nihče zameril in bil zato popolnoma priljubljen in družabno zanesljiv človek, ki nikoli ni zamujal več kot tri ure. Razen seveda, če ni šlo za striptizete, takrat je zamudil pet ur.

Tragika Jonasove najdbe je bila v tem, da je v kopici drugih daril, Janzsa najdbo svojega Jonasa v jezero zabrisal, tako da se je ubogi pes skoraj utopil, ker ni vedel - Janzsa namreč, kaj drži v rokah. Tako, da bo treba na ŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠ počakat v naslednji bukvi Istorie Slovenike čez 14 dni, ko bo končno postalo jasno, zakaj orožje leta 1993, tisto ki je zraslo v takratnem mestecu Mariboru, ni obrodilo listov. Predvsem pa zakaj Sloveniki ni bilo več treba na kolenih kavbojk luknjat.

Milo Van Pašeknez

Počitniške norosti

Kruta realnost je tale september, kajneda? Konec brezskrbnosti, konec počitnic, šola in podobne sitnosti. Ah, ja, saj ni vse tako out, kot se zdi na prvi pogled. Zadnjič, ko sem se vrnil z neke dolge in strašno naporne poti, ki je bila le delček vsega dopusta, se mi je zazdelo, da je pravzaprav obdobje po počitnicah tisti najlepši del vsega, ko se skuliraš, zbereš spomine in jih, kar je najpomembnejše pri vsem skupaj, deliš s prijatelji in znanci. Šele takrat vse pustolovščine dobijo svoj smisel in je za njih trud poplačan. Drugače "You can't get the satisfaction", bi rekel Mick Jagger.

Tak je bil namen tudi tistega povabila nekaj cifer nazaj, da nam ob koncu počitnic pošljete fotografije in zgodbe, da vesoljni Sloveniji razkrijete poletne podvige, padce in neskončne zabave, ki ste jih dva meseca preživljali na tem modrem planetu ali morda kje drugje v našem osončju.

No, ideja zori in tako v naše nenasitne nabiralnike postopoma kapljajo pisemca, od sonca zagorela, polna modrega neba, slane vode in fotografij razigranih obrazov.

Eno tako pismo je prispelo od Vesne Florjančič iz Novega Mejsta. Ehej, skoraj smo sosedje. Vesnica, najlepša hvala za tvoj večno svež pozdrav. V Ljubljani se imamo kul. Vsi smo spet na kupu in imamo ogromno dela.

"Torej, klapa je padla" , pravi Vesna in rodila se je nova zvezda vodilja. A, kakšne se mi zdijo slike? Hm, če spregledam, da te je nekdo na fotki št. 3 skoraj prekril s prstom... Ja mega so, kaj pa! Ja, kdo te je pa naučil fotografirati, kaj? Mislim, punca, iz tebe še nekaj bo.

Sam bi slike sicer drugače razvrstil, ker bi se dalo iz njih narediti kakšno kratko štorijo, ampak vseeno naj bo po tvoje,

torej fotka numero uno:

"Kaj bi rada! Mi imamo se fajn...." Še posebno s polno buteljko (v ozadju). Uroš dokazuje, da še ni ujel poletne gripe.

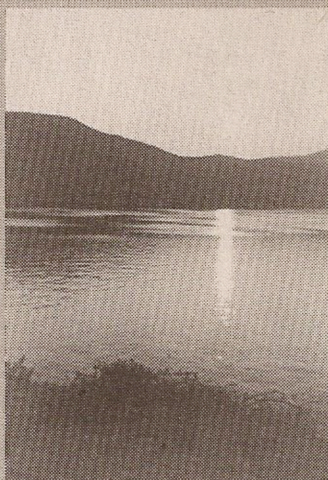
"Daj, ti bom pozirala," prav Tjaša in si poravna klobuk. Pa vetrček zapihlja in je šla k vragu fotomodel pozicija. Brez skrbi, saj se z eno roko (ki je tukaj na žalost ni) za vejo drži.

Z druge strani pristanišča izgleda tale luknja kar dobra, glede na balkansko povprečje. Tudi urejeno je kar dobro - nobene krvi po notranjih stenah ali kakšnih človeških izločkov.

Ja, lepo te je slišati tukaj na drugi strani sveta. Ampak, ko bi videl tistega Zagrebčana, ki mi zdajle... (Kdo bi vedel kaj tu piše?)... Svoboda narodu!

Poletna melanholija. Še se te spominjam, Matjaž. (opa!) Pa tebe, Robi, tudi (hmmm!?) Pa... hočem nazaj!!!

Okej Vesna, res kul, da si nam poslala te fotke, smo se kar nazabavali ob njih, ampak nisi pa napisala kje na West coast si s kompanijo sploh bila. Za vsak slučaj grem še enkrat skozi pismo, da preverim, če nisem slučajno slep, evo... bla, na ,la, in potem,.. ja, ja... Tako 100 posto ni nikjer omenjen kraj zločina. No, ja, mogoče, malce nerazločno šrajbaš, pa zbijem 10 procentov. Ziher je ziher, a ne. Če Ž v HRD-jih res stane 300 tulsov, kot praviš, potem si morala biti nekje v Ljepi njihovi, na Hrvaškem, kaj? Novo Mejsto, kakor vem, še nima morja... Kvaaa, a Ž se tudi tam dol dobi ? Neverjetno, bilo kuda z Ž-jem svuda, ha, ha, ha.

Iztok Dimc

DEVICA

Najbolj kritični dnevi so za kratek čas minili, ste bolj prijazno razpoloženi in umirjeno furate svoj skromni lajf, ne da bi komu preveč težili ali si celo nakopali kakšne zamere. Nikakor pa ni treba vsega podrediti - svojo besedo morate braniti in se ne kar brez boja predati samo zato, da ne bi prišlo do fighta.

TEHTNICA

Zelo vam je všeč trenutno stanje, ko so stvari in folk kar umirjeni, nihče pretirano ne teži in ven pada in se lahko brezskrbno predajate majhnim užitkom. Obiščite kakšno galerijo pa kakšen koncert, pa tudi kakšno tortico si privoščite - to je zelo dobra dota za morebitne naporne čase, ki bodo stoprocetno še prišli, pa jih boste tako lažje sfurali.

ŠKORPIJON

Za vas pa to izgleda kot zatišje pred totalnim neurjem, zato ste brez potrebe v stanju popolne pripravljenosti in samo čakate na trenutek, da boste lahko na koga ven padli. Poskusite ta čas raje tako sfurati, da kakšne stare zamere skulirate, to pomeni, da sami oprostite kakšnim frendom ali kaj podobnega, da se znebite te nepotrebne krame.

STRELEC

Nervozni ste in nemirni in ta svoj nemir prenašate tudi na druge. Lahko pa ga sfurate zelo the best, tako da narišete kakšno sliko ali pa sešijete obleko, ali pa celo kaj odštekanega skuhate, samo da se dogaja, da ustvarjate, da ne trošite enegije kar tako in ste povrhu če nepotešeni.

KOZOROG

Resno ste zastavili delo v novem šolskem letu, nič vas tokrat ne bo sesulo in sploh ste popolnoma predani in pridni. Mogoče boste težko našli skupni jezik z ostalimi, boste morali svoje poglede stokrat povedati, če bo treba se tudi skregati - kar je še najbolj verjetno, ker tako težko popustite in priznate, da imajo drugi kdaj tudi prav.

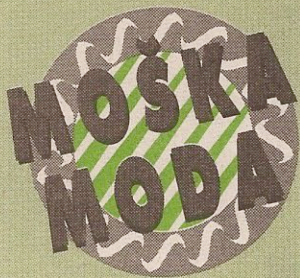
VODNAR

Ne da se vam še misliti na šolo, pa kaj bi, saj še ne sprašujejo,... Zato ste še zmeraj zelo družabno razpoloženi, motite sošolce pri pouku, na fin način zajebavate prfokse in sploh skrbite, da vaši okolici ni dolgčas. Pazite, da v svojem zabavnjaštvu ne boste pretiravali in komu, ali pa sebi kaj naredili.

RIBI

Težko se sprijaznite z novo situacijo, ki vaši romantični in nestalni duši niti malo ne diši. Ne morete se popolnoma sprijazniti, da je konec brezskrbnih počitnic in še zmeraj niste popolnoma prisotni, zasanjani ste in težko vas je pripraviti, da bi kaj konkretnega postorili. Vzemite se v roke, da ne boste potem čutili posledic.

TSCHOOPA

Okej. Nekateri še vedno prisegajo na dolge lase, drugi pravijo, strižimo se, poletje je, potem se strižejo in imajo še po glavi opekline, drugi spet tulijo, eh, bolje z dolgo čupo, kot pa s sparjenimi možgani! Eni tako, drugi drugače, ampak nekaj je nad nami, nekaj nam ne da, da bi se pajcali, kot nam paše, nekaj nam pravi, ne tako, ampak TAKO, jaja, nekaj, čemur jaz pravim trenutne muhe naših bejbik, uradno pa je to moda! Je že tako, da se moramo moški kdaj pa kdaj malo upogniti, popustiti pred svojimi izbrankami in se bolj modno opedenati. In sem spadajo tudi naše vrle čupe.

Kaj je recimo, praktična in zraven še kul modna fora?

Poleti je kul, če imaš dolge lase, zelo prav pridejo, ko greš še z mokrimi, sveže umitimi lasmi ven v mesto, pa te še hladijo nekaj časa. Pa ni krize zaradi sušenja, ker je itak poletje. Pozimi pa je dolga čupa bolj breme, ker se dlje časa suši. Ampak tudi pozimi je fino, da imaš daljše lase, ker te varujejo pred vetrom. Dobro, po dveh različnih poteh sva prišla do zaključka, da je dolga čupa debest.

Kul! Zdaj pa povej: Moji lasje so kot slama, kakšni bi morali biti, da bi ti bili kul, pa koma, pa da bi te ful na glavo obrnili? Evo, tule bo zdajle Sonja povedala svoj prvi ženski nasvet dedcem:

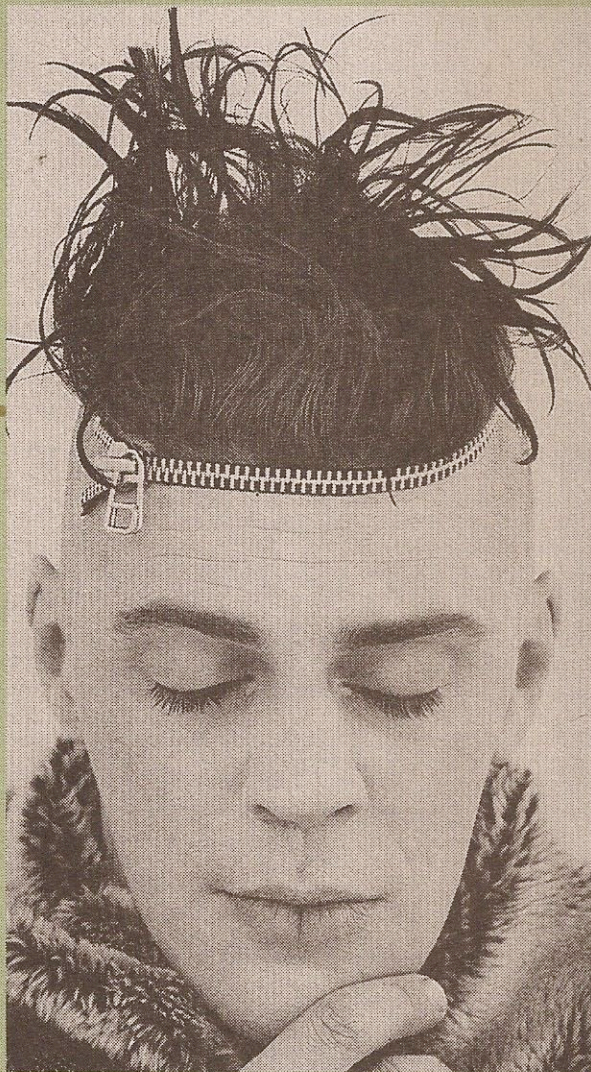
Prvi primer, rjavolasci: Meni je všeč dolga čupa v primeru, da so lasje kvalitetni, razumeš, da so urejeni, da so umiti, a veš, da paziš, kar pomeni, da se vidi, da se zavedaš, da imaš ful več dela z njimi in skrbi, in če so zrihtani, pomeni, da si zanje vzameš čas. Če so pa tvoji lasje v kurcu, pa je bolje, da so kratki. Nič ni bolj nagravžnega, kakor dolgi mastni štrenasti lasje. Res, to je ful nagravžno. Pa prešvicani ne smejo biti. Potem gledam, da ne pridem s takim tipom v kakšen stik, slučajno, da ne bi vsa pikasta in alergična postala.

Hm. To pomeni, hvalabogu, da sem si pred nekaj urami lase umil?

Pa neee, saj nisem rekla, da si je treba lase umivati kar naprej, samo, potem ko vidiš, da je že ves masten, da že smrdi, saj mogoče je pa komu všeč, da mast dol kaplja, a veš, ampak to ni ravno po mojem okusu...

Ne, saj ni kriza. Ko vidim, da so moji lasje bolj za en šit, grem šraufat pod avto, da so moji lasje TOTAL za en šit, potem se pa s toliko večjim užitkom operem. Pri tipih nisem opazil ne vem kakšne megavneme za ne vem kakšne frizuretine in trajne pa to, ampak nekje mora biti meja, z kakšno šmekasto prečko pa tudi jaz ne bom okoli hodil, pa tisti mini val, microwave, ali kaj je že... Čuj, Sonja, kako bi ti bilo všeč, če bi jaz enkrat prišel takole k tebi in bi imel majkrovejv čupo, tako, a-la Slash?

Meni sploh niso všeč trajne pri tipih. Tudi pri ženskah ne. Samo uničijo lase, pa tako

blesavo umetno zgleda, mislim, meni je tko čudno...

Okej, pustimo microwave. Kaj pa, če je en tipo ful obupen tja v glavo, ljubezen je slepa kura zrno najde, pa to, pa farbe za lase, si reče, zakaj pa ne, si bom lase pobarval, me bojo pa potem mogoče bejbe opazile...

Všeč mi je, kako se je Dražen pobarval. Tako nekako totalno odštekano, oranžno. Ampak veš, to je tisto, da se pobarvaš, če imaš en tak ful odštekan image, ne pa, da se na blond, pa pramene, da boš kao frajer, bolje je, da imaš take farbe, kakršne pač imaš. Ne vem, no. Če hoče tipo zažgat, naj se pobarva kot Dražen, total žive oranžne barve.

Ne vem. Meni je bolj všeč fluorescentno zelena.

Nisem še videla take barve, čeprav bi bilo verjetno zelo fino. Pa še zvečer je praktično, ker te ponoči vidijo in te nihče ne povozi. Ampak problem je, da barvni film fluorescentnih barv nikoli dobro ne reproducira, zeleno, na primer naredi kot rumeno, rjavo... In potem te nihče na sliki ne prepozna, če imaš namesto fluo-zelenih fluo-rumene lase, a štekaš?

Imaš prav. Torej je najbolje, da si kupiš tisti sprej z barvo za lase, kakih pet kantic, različnih barv in si potem v pramenih poštrihaš lase na rdeče, modro, zeleno, belo, vse, vse, ena barva bo že zadela in te bojo na slikah vedno prepoznali.

Pa še punca si te bo zapomnila, prvič, ko boš mimo nje priblendal...

Ja, to je to, mater, to, to! Punca si mogoče ne zapomni in potem je živa svinjarija, ko tipa ne spoznaš več, in potem neumno izpade, tako, če si pa ves pisan, te vidim za pet minut pa te do smrti ne bom pozabila! Zadnjič se mi je zgodilo, sem šla domov, pa me en tipo pred bajto ustavi, če grem z njim na drink, sem rekla, okej, samo domov grem, da svoje stvari odložim, pa pridem. Ko sem šla pa noter, sem pa razmišljala, kdo je ta tipo, od kod ga poznam? Pa sem mislila, saj bom že nekako zblefirala, da ga poznam. Nakar potem pridem nazaj ven in on me čaka tam pred avtom in mi reče, no, da se predstavim in je povedal, kdo je in tako. Meni se je zmešalo!

Če te prav štekam, te je kar tako ogovoril, ti si pa mislila, da si ga že kdaj prej srečala, pa pozabila, kdo je?

Točno tako.

Od zdaj naprej se druži samo s totalno mavrično pobarvanimi tipi, ne moreš falit, takoj boš vedela, kdaj te kak neznanec ogovori na cesti, kdaj pa tvoj dolgoletni prijatelj...

Veš, kaj bi bilo treba? Tistim, ki jih poznam, bi dala eno barvo in si jih označila, druge, ki jih ne bi poznala, pa bi označila z drugo barvo in to bi olajšalo stvar.

Joj, si me prestrašila. Zdaj pa cvikam iti na počitnice, saj me boš do takrat, ko se vrnem, že pozabila! Sonja, aneda, da me ne boš pozabilaaa?

Neee, saj ne bom. Pa tudi, če bom pozabila, sploh ne boš opazil, ker znam dobro zblefirat. A veš, jaz rajši pozdravljam vse, ki se mi zdi, da me poznajo, sem ful prijazna in vse pozdravljam, da ja ne bi kdo rekel, da ga nisem prepoznala.

Ampak pride do nerodnih situacij.

Ja, enkrat sem enega srečala na cesti in sva se lepo pozdravila, nakar sem 15 minut študirala, kdo bi to bil. Potem sem se spomnila, da sem dva dni prej z njim delala intervju.

Ludnica. V glavnem. Tipčki moji, poslušajte Sonjo in Mucka, če hočete, da bi vas vaše izbranke sploh opazile in rade imele, si pobarvajte lase na kako fula kričečo barvo. Da se razumemo, ne barvajte si las, da bi prekrili, kako umazani so. Umivajte si jih, ker ni nič lepšega, kot oprani lasje, taki svileno mehki, puncam je takoj všeč. Sonji je že. Kul.

Redhotsonjačilipeper & Easymucmucmucmucy

Modne novičke

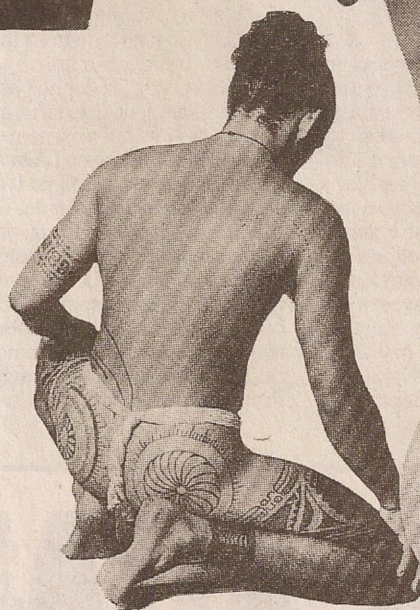
Za Vas pripravlja Teja Hegeduš

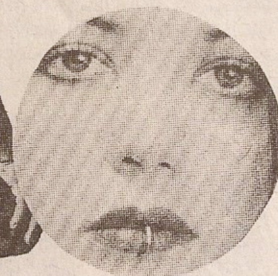
Letošnje modne tendence so v znamenju pobega iz anonimnosti. Moda ni več svetovna zapoved, pač pa nekaj veliko bolj osebnega. To pa ne pomeni stopiti v trgovino in kupiti najnovejši komplet Dolce & Gabbane, pač pa se spomniti česa novega, drugačnega in odbitega, kar imaš lahko samo ti in le ti.
Definitivno trendy so uhančki vseh vrst, ki spominjajo na stare punkovske čase, jasno na najbolj nemogočih mestih, še najmanj v ušesih, pač pa v nosu in ustnicah, kljub vprašanju funkcionalnosti.
Druga zadeva, ki je besno preplavila svetovne ulice so tatooji, čimbolj nenavadni, veliki in krvavi, jasno na pravih mestih. Ker zadeva seveda boli, so si omislili ponarejene tatooje, ki jih čez nekaj dni brez težav odstranite z alkoholom.

Pravijo jim eterična dekleta v preprostih dolgih oblekicah iz dvajsetih let, z rutami okoli pasu, neštetimi nizi dolgih perl, v oprijetih kapicah in s kratkimi kodrčki. Come back dvajsetih let v trenutno najmodernejšem make upu, ki si ga lahko omislite! Velike nedolžne oči, temno osenčene in dekadentne, močno pobarvane ustnice. Nujni so Kupidovi kotički, ki zavihajo usta lahno navzgor.

Kako spremenljiva je moda vsi vemo. Danes mini, jutri maksi, pojutrišnjem 70-ta, včeraj 20-ta. Ne samo da spreminja obleke, ampak tudi obraz in telo. Trend se je danes pričel celo s čistko med glavnimi lepotičkami, manekenkami in fotomodeli. Cindy Crawford ali Mrs. Gere, včasih najlepša med najlepšimi z idealnimi 177-imi centimetri in merami 87-61-89, odstopa vse več dela devetnajstletni Angležinji Kate Moss, ki meri le 170 cm, njene mere pa so 84-58-88. Torej, včasih visoke, polne, čutne in odrasle, danes suhljate, majhne, koščene šestnajstletnice.

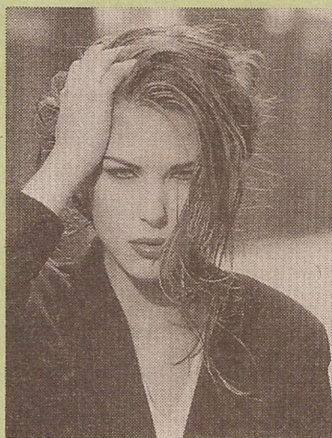

make up LASJE

Zdravo cofke! Long time no see! So se počitnice končale, ne res? In počasi bo treba spet začet resno jemati tisto življenjsko napako, ki jo je naredila Marija Terezija, in ki se ji pravi šola. Bljak, ampak kaj čmo, a ni res? Jaz upam, da vam je ratalo shujšati in odpraviti celulitis, če ste se k temu sploh spravile, jasno. In zdaj ste vse lepe in oh in sploh in ne vem kaj še vse, in čakate na nove nasvete. Evo vam jih na: bile smo na morju in ni večjega užasa za lase, kot to. Ves čas ti vdano služijo in skrivajo praznine pod njimi in podobne reči, zdaj pa bi definitivno bil čas, da še me storimo kaj zanje. In kaj?

Prva stvar, ki jo je treba začeti izvajati, je drastična kura pri umivanju. Če imate lase fejst sfentane, recimo zaradi trajne ali barvanja, jo pravzaprav lahko izvajate kar stalno, jaz jo in se mi kar v redu obnese. Tistim redkim srečnicam, ki imajo lase kot Crawfordova bejba, pa tudi ne bo škodila tu in tam. V čem je point? V tem, da poskusimo lase vsaj kakšen teden zasuti s stvarmi, ki jih potrebujejo, to je s proteini, elastinom in vitamini. Saj veste, dober šampon, balzam, pa kakšna maska za lase se tudi fino obnese. Če ni maske, je pa ena ful ugodna finta, da si umiješ lase, naneseš balzam in jih ne izpereš. Enostavno pustiš si balzam čez noč na glavi in si lase izplakneš šele zjutraj. Človek ne bi verjel, kako to pomaga. Try and see for yourself.

Kar se tiče firme, je najbolje, če jih sprobate več, se potem odločite za tisto, ki vam najbolj ustreza in se je potem tudi držite. Za lase (by the way, enako velja za zobno pasto) ni dobro, če šampone in te reči nenehno menjavate. Osebno prisegam glede vse lasne kozmetike na L'Oreal, pa tudi drugo je v redu. Ni pa L'Oreal zakon, to je pa jasno, valjda. Tudi Vidal Sasoon ni slaba firma, pa Poly Haircosmetic ni za stran vreči, kolegice mi pa pravijo, da je vredno poskusiti tudi s Klasom od Ilirije. No, v glavnem: najdite si dobre preparate, pravo linijo (recimo za poškodovane lase) in se je držite. Pa ne zdaj pri laseh šparat in kupovat

enih čudnih šamponov od ne vem kakega patra ali čang šlang ali ne vem kakšnih čudnih variant, potem se pa čudit če ste plešaste v enem mesecu. Boljše je kupiti za malo več denarja stvar od ene velike firme, ki jo uporablja veliko žensk, kot pa biti poskusni zajček ze leve firme, cenejše kot ostale.

Kar se tiče pranja glave tudi obstaja par trikov, ki jih je vredno vedeti. Pravilo številka ena na primer pravi, da s šamponom ni nikoli dobro pretiravati: eno žličko za kratke in eno in pol za dolge. Potem pa drgni! Res, tiste tone pene, ki jih vidiš v reklami, sploh niso dobre za lase. Jih preveč izsušijo.

Pravilo številka dve: z balzamom ne moreš pretiravati, če ga nimaš, je bolje, da si las sploh ne umivaš, dobro ga je, ko naredi svoje, temeljito izprati.

Pravilo številka tri: vsaj enkrat na mesec privošči lasem oblogo ali masko, če pa si jih umivaš pogosto, pa dvakrat.

Pravilo številka štiri: če se ti špice cepijo, evo rešenja, silikonski nanos za špice definitivno pomaga!

Pravilo številka pet: nikoli si las ne krtači mokrih! Ampak res nikoli! To je za lase približno tako, kot če bi tebe nekdo usekal po zobeh, ko imaš oči polne milnice in se ne moreš braniti. Če moraš, si jih razčeši takrat, ko je na njih še balzam, predno jih spereš, ali pa potem ko so suhi, drugače pa ne. In frotiranje tudi ni dobro za lase. To fazo je boljše zamenjati s pivnanjem, tako da si narediš turban in potem z njim na glavi dirjaš po stanovanju. Sicer traja nekoliko dlje, je pa enako učinkovito. Še zadnje pravilo in ne najmanj pomembno: če se da, opustite sušenje s feni in podobno ropotijo. To je smrt za lepe lase. Da ne govorimo o figarojih in podobnem. Ajde, fen, neka, če je bolj na hladno naštiman in ga ne pritiskate naravnost na lase, ajde, okej, ampak figaro... Auva, boleče! Lasje se ti kar scvrknejo. Groza!

Za danes bi bilo to to. V naslednji številki pa mislim, da bi bilo dobro, če bi obdelale take bolj drastične načine, ki se tičejo las, recimo barvanje in trajne in podobne zadeve, te reči tudi zahtevajo poznavanje trikov, če hočeš biti ful top model. Do naslednje cifre, see you!

mateja

KITAJSKA KUHINJA

Hm. Pa ste pripravljeni na to? Mislim, da ne bo prekomplicirano? Ker s kitajsko kuhinjo pa ni šale, da veste! Je treba kar dobro obvladati, da kaj dobrega rata. Po moje je bolje, da te stvari prihranimo za kdaj drugič, ko boste za štedilnikom že orenk zverzirani. Pa še prav posebne sestavine je treba imeti, ki se jih ne dobi za vsakim vogalom. Lahko pa se malo menimo o tem, kako se da s kitajsko kuhinjo blefirati. Ker se dobijo tudi pri nas tiste konzerve z že pripravljeno sladko-kislo ali curry omako, Uncle Bens, se mi zdi. Da se razumemo, anklbens omake so (tako kot ljubljanske kineske restavracije) še daleč od prave kitajske kuhinje, ampak za silo se da koga zblefirati. In če dobro vse skupaj pripraviš, niti ni tako slabo.

Meni je od teh anklbens konzervic še najbolj všeč tista ta tretja, ne vem, kako se ji reče, ni sladko-kisla ali s curryjem, ampak tista nekoliko šarf. Neki korenčki so noter pa bambus in podobna zelenjava.

No, najprej daš kuhat riž, recept za to smo že objavili v prejšnji številki, pojdite si ga tja pogledat. Pravzaprav, zakaj ga pa ne bi tule še enkrat objavili, tako kot v ameriških nadaljevankah, ko vsake toliko časa naredijo eno epizodo, v kateri se glavni junaki spominjajo dogodkov iz preteklosti, potem pa eno uro gledaš tipe, ki govorijo: "Se spomnite, ko smo..."

In se slika prelije in že gledaš odlomek iz neke lanskoletne epizode. Strokovno se temu reče recikliranje. Da vsake toliko časa prišparaš pri scenografiji, honorarjih, studijskem času... Še Miša Molk je imela zadnjič TV križanko iz samih starih odlomkov!

Takole smo torej zapisali v prejšnji številki: "Najprej skuhaš riž. Navaden, bel riž. Kako? V lonec naliješ ful vode in jo posoliš. Vode mora biti res dosti, riž je ogromno popije med kuhanjem in če nočete, da se vam zažge, je treba dati res ful vode. In v dovolj velik lonec, ker se bo rižek napihnil in bo drugače padel čez rob in bo svinjarija na štedilniku. Takole, kakšen liter in pol vode in riža za en kozarec. Nič več. Vem, da ni videti dosti, ampak se raztegne. Verjemi. Vodo jasno najprej posoliš, počakaš, da zavre, vsuješ riž, kuhaš kakih petnajst do dvajset minut, potem pa ga vržeš v cedilo in preliješ z mrzlo vodo. Tako. Zapleteno? Ste zaštekali? Okej, gremo še enkrat na začetek odstavka: V lonec naliješ ful vode..." Dobro, kaj? Objavljamo v originalu, celo vejica pred "...in če nočete..." manjka, prav tako, kot je manjkala zadnjič!

No, z mrzlo vodo riža tokrat ne bomo prelivali, ampak ga bomo še vročega (a dobro odcejenega) vrgli na krožnike. No, seveda pa bomo medtem, ko se riž kuha, pripravili še omako.

Brez mesa ne gre. Samo rižek z omako je bolj bedna zadeva, zato moraš imeti na zalogi vsaj pol kile piščančjega ali svinjskega fileja. Naj mama zrihta, ona ima keš. Ga narežeš na kaka dva centimetra dolge koščke in meso vržeš v skledo in poliješ s sojino omako. Namesto soli. Če nimaš soje, pa vrzi sol, kaj naj ti drugega rečem. Meso mora biti slano.

V ponvi medtem že greješ olivno olje (lahko tudi navadno) in na njem cvreš drobno sesekljano čebulo. Če imaš v hladilniku kaj sveže zelenjave (recimo kakšen korenček, papriko, cvetačo), jo hitro nareži na koščke in vrzi gor. In dobra finta so arašidi, če jih imaš, lahko so slani (in olupljeni, za božjo voljo!), okusa sicer ne bodo dali, jih je pa fino med jedjo

ŽELIM POSTATI NAROČNIK
REVIJE Ž

IME IN PRIIMEK

DATUM ROJSTVA

ULICA IN HIŠNA ŠTEVILKA

POŠTNA ŠTEVILKA, KRAJ

NAROČNINO BOM PORAVNAL VNAPREJ,
PO PREJEMU POLOŽNICE

☐ ZA 6 MESECEV S 15 % POPUSTOM
☐ ZA 1 LETO Z 20 % POPUSTOM

DATUM

PODPIS NAROČNIKA

NAROČILNICO POŠLJITE NA NASLOV
D.p. DELO – REVIJE p.o.
NAROČNIŠKA SLUŽBA
LJUBLJANA, DUNAJSKA 5
ALI NAS POKLIČITE NA TEL. ŠT.
118 255 int. 23 28

NAROČILO VELJA
DO PREKLICA

tu in tam dobiti med zobe in jih grickati. Lahko tudi orehe! Ni problema, le preveč jih ne sme biti, za pol pesti, recimo. Naj se vse skupaj malo popeče, potem pa brž meso v olje. Ga ni treba cvreti več kot pet minut, če so koščki dovolj majhni. Med praženjem je treba meso seveda malo mešati, da se koščki z vseh strani enakomerno popečejo, da ne bo potem slabe volje, ko bo na eni strani zažgano, na drugi pa surovo.

Po petih minutah narediš s kuhovnico na sredi ponve prostor (meso in zelenjavo oblikuješ v obroč) in na sredino streseš vsebino anklbens kozarca. In malo vode. Kakšen deci, ker je omaka zelo gosta, voda bo pa tako ali tako izparela. Pustiš, da začne brbotati, potem pa vse skupaj dobro premešaš. Če si faca, butneš noter če par pljunkov tabasca, naj se ve, da si žival! Če pa strežeš ženski, tega raje ne počni!

In je zadeva v bistvu fertik, le še riž na krožniku z mesom in omako preliješ in že lahko tvoja skrivnostna gostja požene čeljusti v ritem.

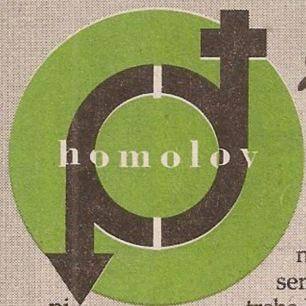
Če že blefiraš, da si talent za kitajsko kuhinjo, pa moraš seveda tudi obvladati paličice. Če rečem obvladati, s tem seveda ne mislim, da držiš dva štapiča v roki in z njima komaj balansiraš kakšen košček. Če ti isti grižljaj pade s palčk več kot šestkrat zaporedoma, je definitivno bolje, da se zadeve lotiš z vilicami. Se ti ne bo zaradi tega nihče smejal. Če pa se prav sramotno in nerodno trudiš s tistimi štangicami, si pa takoj kandidat za vaškega cepca. Je pametneje s paličicami prej malo potrenirati, vzameš jih v roke in kakšno uro dvakrat na dan naslednje štiri mesece z njimi pobiraš in prestavljaš radirke, šilčke, papirčke, itd. Ni hudič, da si po štirih mesecih intenzivnega treninga ne bi znal s štangicami tudi umiti zob ali zavezati kravate.

A ja, pa še to! Če ješ s palicami, ne dajaj hrane na krožnik, ampak v skodelico. Tako bolj široko, veliko za dve dlani. Je potem takoj laže jesti.

Adijo.

Jonas Ž.

Jonas, Ž-ivio!

Zadnjič na TV so ti neki homoseksualci utrujali, da jim nič časa ne posvečaš. Da bi bilo fino, če bi se tudi o njih malo pogovarjali, in si rekel, da nisi razmišljal preveč, in da nimaš mnenja. O.K. Jaz pa - pametna kot sem - imam mnenje. No, kar tako pišem, saj ti ni treba brati.

Bi se strinjala s tvojo odločitvijo, da nimamo mi povprečneži v bistvu nič proti njim, le zakaj, saj nam niso nič naredili. Seveda, dokler me pustijo popolnoma pri miru. Na splošno pa je danes nekaj takšnega v zraku, meni se zdi ena takšna scena danes. Če hočeš biti IN, se spomni nekaj norega. Če si povprečen, si OUT. Torej, če nisi ravno debil ali genij, športni as, blazno lep ali pa bogat ali pa uboga sirota, ki si je z lastnim švicem priboril npr. Prešernovo nagrado ipd..., pa poiščimo nekaj, da bomo zažgali!

Da se vrnem na homoseksualnost. Torej, to vsi vemo, da to ni bolezen, in da tega ne moreš dobiti ali se nalezti. Lahko pa se naležeš česa drugega, npr. AIDS-a. Torej, če midva golobčkava, pa si ti pravzaprav homič, ki pravzaprav to ni, mi delaš eno veliko sranje. Če spadaš med tisti folk, ki si dolgčas preganja tako, da se spomni kakšno takšno finto in gre v nedeljo zvečer v kakšen pederklub, malo firbec past, in te prime in probaš malo tako, a veš, hec, in nato ugotoviš, da ti paše, tudi če te za spremembo rajca kdo drug, ali pa je vseeno ali je to dec ali baba in si sploh IN, človek brez predsodkov...

In potem prideš k meni, mislim, kreten, tace stran, kaj si dovoliš, idiot! To je moje mnenje in midva sva lahko še vedno ful frenda, samo mir mi daj glede česa drugega in tudi povej mi, kaj se greš. A razumeš, če si takšna faca, povej, da si se igral s takšnimi stvarmi. O.K.

Če pa si človek, ki imaš dejansko istospolna nagnjenja, pa si najdi človeka med sebi enakimi in nekje globoko v sebi se zavedaj, - oprosti, če bo izraz preoster - da si nekako "degeneriran". Ni čisto normalno. O.K.

Če se hočeš poročiti, pa se poročita, stokrat, če hočeta, samo otročaji pa niso hec. Pravite - saj imamo mi tudi odnose... Pa ni fora v tem! Ampak v družbi! Ko bo froc prišel v vrtec ali šolo? Aha, družba je zahojena! Dobro, pa otroke uporabljati za poskusne zajčke! Ravno tistih 500 otrok homoseksualnih staršev, ki bodo prebijali led. Ali si bodo otroci izbirali starše? Ne, ne bodo, ampak bodo starci to počeli in mi jih bomo žrtvovali zato, da bo družba bolj cool!

S kakšno pravico, folk zarukani, mater, kako me to razdraži!? Kaj pa si mislite, da ste? Božji dar? Da lahko sploh kaj takega izpljunete na dan, mislim!

Uf, Jonas, sem se razjezila, kajne! Dobro, dobro, saj sem že mirna. O.K. Torej, vsi homiči sveta, družite se, imejte se radi, imejte svoje klube, cajtnge, poroke... Samo otrok vam pa ne damo! Ne, ne damo! In brigajte se zase in ne mislite, da ste enakovredni - mi je prav žal - niste, pri otrocih niste, pika!

Tako, sedaj sem se pa olajšala in izkašljala. To je moje mnenje, Jonas, pa še ti povej, kaj misliš, da bo potem mir. Ali pa tudi ne, O.K.! Malo mi je dolgčas, potem pa kracam takšna pisma. Sicer me ni nihče nič vprašal, ampak povem pa vseeno lahko, kajne!

Enleppozdravinčao!

Sanda, Ljubljana

Uauuuuu! Zdaj smo pa res dregnili v osje gnezdo. Žal mi je, Sanda, ta tema je pa tako komplicirana, da jaz zdaj ne morem kar svojega povedati, pa bo potem mir. Ker nisem toliko butast, da bi se tako občutljive teme lotil zviška, češ, ah ja, s to stvarjo je pa tako in tako, da boste vedeli! Jaz bom raje samo nekaj svojih misli prispeval k debati, ne pa izrekal sodbe ali si dovolil biti preveč pameten o zadevi, ki je ne obvladam popolnoma. Kuhanje in biljard, to že, homoseksualnost in to, ajajajaj...

Naši (slovenski) pedri so namreč čisto kul fantje, so pa grozno občutljivi in postanejo hitro zajebani, če jim kdo preveč pamet soli. Pa prav dobro so organizirani, tako da se jim ne bi rad zameril in do konca življenja hodil po Ljubljani s hrbtom proti steni (šala).

Najprej pa je treba opozoriti na zmotno mišljenje, da so samo homiči prenašalci ali povzročitelji AIDS-a. Pri njih in narkomanih se je bolezen najprej pojavila, zahodni desničarski mediji pa so to hitro izkoristili za gonjo proti skupinam na robu družbe, češ da je to le božja kazen za svinjarije, ki jih počnejo. No, danes so stvari malo bolj jasne in ti je treba razložiti, Sanda, da lahko AIDS fašeš tudi od kakega normalnega tipčka. O ja! Boj se! Pedri dandanes nimajo kakšnega posebnega privilegija do te bolezni. Zato jih je v zvezi z njo neumestno omenjati. Nevaren je pravzaprav vsak, ki te pofuka do krvi, zato se ti Štajercev, na primer, ni treba bati (spet šala, Štajerci, ne zamerit, vi jo pa lahko obrnete proti Ljubljančanom, okej?).

Dosti toplovodarjev poznam, moram priznati, in med njimi najdeš super tipčke, pa tudi super ogabne životinje. In se s tistimi, ki so super, zelo dobro razumem, kdaj pa kdaj se mi je zgodilo, da me je kdo tudi osvajal. Hecen občutek je to, ker tega nisem navajen, da bi se kdo trudil zame, se mi je zdelo res hecno. Lepo sem razložil, stari, tvojega bingeljna nimam kam dati, sorry. In smo ostali v dobrih odnosih.

Pa zelo hecni so, preden se jih navadiš. Če jih pozorno opazuješ, ko se res sprostijo, jim udarijo ven tiste najbolj značilne ženske zadeve - gibi, smeh, opravljivost, smisel za modo, nežnost, afnavost...

Najbolj me pa preseneti to, kako se včasih zgodi, da kakšna prav božanska pička totalno pade na kakšnega pedra. Mogoče zato, ker se ne čutijo ogrožene in ker najdejo toliko skupnih točk. In ker znajo biti tako romantični. Potem se pa punca zatreska in je prepričana, da bi ga pa ona že spreobrnila, ali pa še huje, da seks sploh ni pomemben, in da je važno, da se ljubita, ker njuna ljubezen je pa tako močna, da bo večno trajala...

Pa ne traja. Ženske so rože in rože je treba zalivati. Kakšna brez vode takoj ovene, kakšna pa zdrži dlje časa. In pride dan, ko se ne da več vzdržati. Se je zgodilo že neštetokrat, poznam primere, tip je znana osebnost, javnosti noče priznati, da je homič, ona se zaljubi vanj, on želi biti "normalen", se poročita, on se ful skoncentrira in ji nekako naredi otroka (mora pa biti zoprn občutek, da seksaš z moškim, ki ima zaprte oči in si predstavlja, da seksa z Lukom Perryjem). Po nekaj letih gre pa vse v maloro. Ga ni bolj zajebanega občutka, kot če te tip vara z drugim tipom.

Ne vem, če so homoseksualci ravno "degenerirani", vem samo to, da so v manjšini in bodo zaradi tega vedno imeli težave z večino. Tako kot umetniki, policaji, disidentje, invalidi, geniji ali oboževalci Stojana Auerja.

Jonas Ž.

avtor DOBRO ZNAN | PREBIVALEC OTOČJA SAMOA | VAJA PRED VAJO | OTRE, TULJE | KREK UROŠ | KONICA | VELIKA, NERODNA ŽENSKA | KNJIŽEVNIK FLISAR | NEUPORABNOST | ŽENSKA, KI KAJ MOTA | HUMORISTKA PUTRIH | ZADNJICA

STANJE BREZ TRUŠČA

VSEVIDNE OČI (PO GRŠKEM ARGUSU)

FRANC. ŽUPAN

ROK KOPITAR

ZNANSTV. RAZPRAVA

KAMEN IKRAVEC

ALOJA

NAŠE MALO MORJE

NAPLAČILO

OTOK V KVARNERU

NERODEN DEDEC

STRUKTURA

risar ŠE BOLJ DOBRO ZNAN | SPREGATEV | DEČEK S ČUDEŽNO SVETILKO | KLETVICA | OTILIJA | NATRIJ | TEKMOVALEC V BRZINI

IZRASTEK NA GLAVI

RIBJE JAJČECE

ROBOT

DNEVI RIMSKEGA KOLEDARJA

ŠVEDSKI AVTO

ABI OFARIM

PLATIŠČE

DEL RIJEKE NA HRIBU

PISATELJICA VAŠTE

FRANCOSKI JANEZ

MESTO V INDIJI (TADŽ MAHAL)

NAPRAVA, S KATERO VSE ODKRIJEŠ

OSEBNI ZAIMEK

POMOL, MOSTOVŽ

BIČEK

IZČRPANOST

INES

EDVARD

ZAPRTA DOLINA MED HRIBI

NOGOMETAŠ BLOHIN

SLOVAN. PIVO

IRSKI BRINOVEC

NEGATIVNI ION

IZDELOVALEC VOSKA

ANČKA

KLEPETULJA

ŠE ENO IME ZA POMOL, MOSTOVŽ

Ž ✪ Izdaja: DELO - REVIJE, p.o., zanj direktor Andrej Lesjak, skupaj z agencijo FAKTOR p.o., zanjo direktor Ivo Gajič ✪ Naslov uredništva: Ljubljana, Dunajska 5, telefon h.c. 118-255, fax 114-102 ✪ Glavni in odgovorni urednik: Jonas Ž. Žnidaršič ✪ Strokovni sodelavci in sodelavke: Matjaž Ambrožič, Tine Guzej, Sonja Javornik, Anja Hrvat, Egist Zagoričnik, Easy Mucy, Milo Van Pašeknez, Sergij Tratnik, Mateja Jeras, Dražen Štader, Robert Zajšek ✪ Tehnično urejanje in računalniški prelom: Zvone Kukec ✪ Tisk: d.p. DELO, Tisk časopisov in revij ✪ Oglasno trženje: FAKTOR, Koblarjeva 34, Ljubljana, tel. 444-144, 443-070, fax 441-995 ✪ Prodaja: DELO REVIJE - MARKETING, Dunajska 5, Ljubljana ✪ Kolportaža: tel. 122-292, 318-971 ✪ Rokopise in fotografije vračamo zaničevane. ✪ Po mnenju Ministrstva za informiranje R Slovenije sodi Ž med informativne edicije, za katere se plačuje 5-odstotni prometni davek. ✪ Fuuuuuuuuj! ✪

BILJARD

ČIŠČENJE

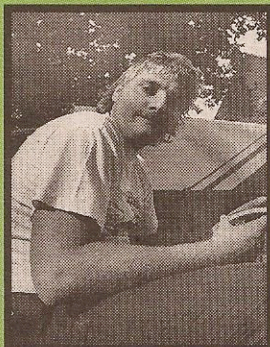
Toje je dobra zadeva! Prijatelja začneš izzivati, naj z enim udarcem pospravi vse tri krogle iz narisanega položaja, pa ne bo nikdar pogruntal, kako se to naredi. Ker vsakdo ponavadi poskuša vse tri krogle spraviti v isti žep. Rešitev pa je preprosta, če veš, da je mogoče enico pospraviti v sosednji kot! Z belo pogumno usekaš po njej, in bo vsaj enkrat v treh poskusih našla pot do doma.

Jonas Ž.

POTOVANJE

Na potepanju po Madžarski sva na srečanju ljubiteljev 2CV naredila današnjo anketo. Zakaj so si ti ljudje izbrali ravno tak način potovanja? Zakaj ne potujejo z mercedesi? Zakaj ne z letalom? Zakaj sploh potujejo? Kam? Kako daleč? Zakaj iti nekam, če lahko tisto vidiš tudi na TV? Zakaj je treba nekam iti, če pa lahko doma kar spiš? Zakaj zamenjati mehko toplo domačo posteljo z zbitimi tlemi v kampu ali trdo kovino avta? Potovanje. Temu midva praviva gušt, drugi pa...

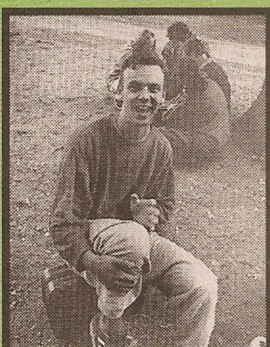
ČIMŽAR, neznanomlad, predsednik vrhniških spačkarjev
S čim in kako potujem, to sama vesta, če se da, grem čim dlje. Eni meditirajo, jaz pa potujem.

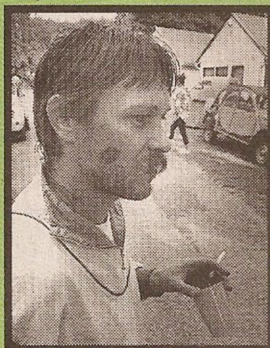
MATIJA, 25, spačkar
Potujem s spačkom, s furgonom, kadar imam denar. Za sto šilingov grem do Muenchna, za tisoč pa do Hamburga. To je, kako naj rečem, fil ruž mámile.

UROŠ, 28, lezbijka
Potujem zato, ker imam vozniški izpit. Če ti nekdo da avto, a ga boš potem gledal, kaj? Hodim okoli s temi dripci, sicer pa, kaj je narobe z mano, da me moraš zasliševati?

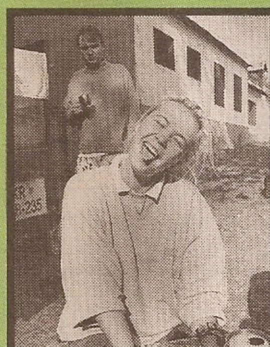

URBAN, 22, elektrotehnik
Potujem s furgonom 2CV. Letos sem šel na Finsko, Madžarsko, dvakrat na morje in morda bom šel še v Benetke. Potovanje na tak način se mi zdi najbolj udobno. Ta avto mi je pri srcu in v njem se dobro spi, zato potujem z njim.

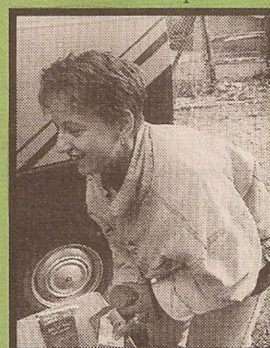

MILAN, 28 let in 4 mesece, ex predsednik vrhniških spačkarjev (voli žene sa velikim sisama)
Potujem z 2CV6 Club, ima 112011 prevoženih km. Zakaj potujem? Zato, da pridem na srečanje. Meni je cilj srečanje, potovanje pa je tisto vmes. Potujem za sto mark, kar pa na srečanju potrebujem... Grem zato, da srečam mačka, saj veš, kaj mislim. Na srečanja hodim že 13 let in še niti enega slovenskega nisem zamudil. Rojen sem v znamenju raka. Raki smo najboljši raziskovalci.

VANJA, 21, študentka
Potujem s furgonom in fantom. Potujem zaradi zabave, da spoznam nove kraje in nove ljudi. Da sem

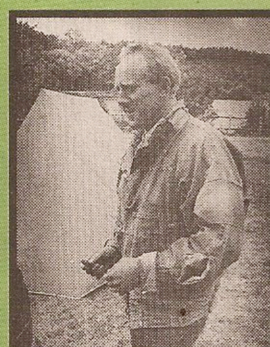
s svojo druščino kje drugje in ne samo v Kranju, da se zabavamo in sprostimo.

HELENA, 22, zobotehnik
Potujem iz čistega fanatizma. Kam se potuje, je odvisno od sreče, kje so srečanja, in kako si sami organiziramo. Edinstvena priložnost, da se sprostiš, je spačkarijada. Na srečanja hodim že tri leta in pol.

POLONA, 19, tekstilno kemijski tehnik
Potujem v glavnem z bratom, ker nimam svojega spačka. Hodim na mini srečanja, ker nimam denarja za kaj več, za svetovna srečanja in tako naprej. Potujem zaradi bratov, ker sta ona začela hodit okrog. Pa všeč mi je avto in folk.

IVEK, ne vem, okrog 35, boutoša
Veseli me potovanje, ker doma niti ne morem zdržati. Že ko sem bil majhen in me je mamica peljala k zobozdravniku, sem pobegnil. Prva potovanja so bila z vlakom, potem je prišel avtobus. Tam sem moral imeti vrečko zraven. S spačkarji pa potujem že od 79. leta. Danes sem sicer z rent-a-carom, ampak samo zato, ker sem ostal brez zavor na Mehariju.

PHIL, 47, učitelj turizma
Rad potujem in proučujem, zakaj ljudje potujejo. Mislim, da so bili vsi ljudje, ki so kdaj živeli, popotniki in imamo to v krvi. Zaradi avta imam več prijateljev po Evropi kot doma, v Angliji. Spačkarji smo si zelo podobni, ne delamo razlike v religiji, politiki... To je ena zelo posebna svetovna družina ljudi. Potovanje je spreminjanje načinov življenja. Kdor ne potuje, ne ve, kaj je življenje.

Easy Mucy & Red Hot Sonja.